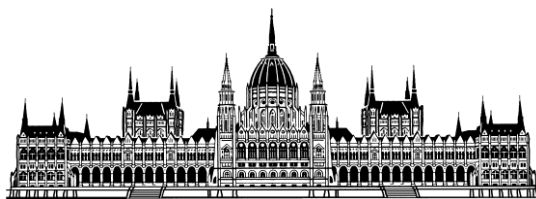

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István és Jakab István
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Gúr Nándor*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	30269
Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	30269
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	30269
Felszólalók:	
Szatmáry Kristóf , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	30275
Burány Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	30278
Dr. Hargitai János , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	30281
Volner János , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	30284
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	30288
Gúr Nándor (MSZP).....	30294
Gógös Zoltán (MSZP).....	30295
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz).....	30300
Sallai R. Benedek (LMP).....	30303
Pócs János (Fidesz).....	30308
Gúr Nándor (MSZP).....	30308
Sallai R. Benedek (LMP).....	30309
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	30309
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	30312
Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló 2016. évi XC. törvény eltérő szöveggel való hatálybalépéséről szóló törvényjavaslat általános vitája.....	30316
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	30316
Felszólalók:	
Boldog István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	30317
Dr. Szakács László , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	30318
Dr. Hargitai János , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	30321
Hegedűs Lorántné , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	30323
Dr. Szakács László (MSZP).....	30325
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz).....	30326
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	30327
Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	30328
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	30329
Felszólalók:	
Boldog István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	30331
Dr. Szakács László , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	30332
Dr. Hargitai János , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	30336
Hegedűs Lorántné , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	30337
Varga Szimeon nemzetiségi szószóló.....	30341
Dr. Szakács László (MSZP).....	30342
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	30343
A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény, valamint a nemzeti akkreditálásról szóló 2015. évi CXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	30347
Lepsényi István nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	30347
Felszólalók:	
Vécsey László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	30349
Gúr Nándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	30351
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	30352
Szilágyi György (Jobbik).....	30356
Lepsényi István nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	30359

Egyes foglalkoztatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	30361
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	30361
Felszólalók:	
Bányai Gábor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	30364
Gúr Nándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	30366
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	30371
Dr. Szél Bernadett , az LMP képviselőcsoportja részéről	30375
Ander Balázs (Jobbik).....	30380
Lepsényi István nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	30385
Az ülésnap bezárása	30388

Az ülésen jelen voltak:

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER államtitkár, LEPSÉNYI ISTVÁN államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakának
21. ülésnapja
2016. november 11-én, pénteken
(8.01 óra - Elnök: Jakab István
Jegyzők: Földi László és Gúr Nándor)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakának 21. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Gúr Nándor jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntöm kedves vendégeinket, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12741. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Tállai András úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány október 28-án nyújtotta be az Országgyűléshez az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot. A javaslat a köztehercsökkenéstől kezdve az egyszerűsítésen keresztül a versenyképesség növeléséig tartalmaz intézkedéseket.

A versenyképesség növelését szolgáló intézkedés a társasági adóban az, hogy a jövőben kedvezményben részesülhetnek például az élőzenei szolgáltatást igénybe vevő vendéglátóhelyek, és azok a vállalkozások is, amelyek az energiafelhasználásuk hatékonyabbá tétele érdekében beruházást valósítanak meg. Mivel a kormány elkötelezett az innovatív vállalkozások támogatása mellett, a jövőben társasági adózási kedvezményben részesülhetnek az innovatív vállalkozásokat támogató befektetők is, így a társasági adó-kötelezettség csökkentésén keresztül befektetésüknek akár 25 százaléka is megtérülhet, függetlenül a befektetés későbbi nyereségességétől.

A társasági adóban a jogértelmezést elősegítő céllalattal pontosítottuk az egyes adóalap-kedvezmények szabályait, és finomhangolást végeztünk el a nemzetközi pénzügyi beszámolási sztenderdek, az IFRS-ek szerinti beszámolót készítőkre vonatkozó szabályokon is.

A törvényjavaslat a kisvállalati adónemhez kapcsolódóan javasolja, hogy a kisvállalati adóalanyiság időszakában keletkezett, még fel nem használt elhárított veszteséget a társasági adó hatálya alá történő átlépést követően is fel lehessen használni még 5 évig. A törvényjavaslat továbbá 1 milliárd forintba emeli az adóalanyiság megszűnésének bevételi értékhatárát.

Elsősorban a legkisebb vállalkozások versenyképességének ösztönzése érdekében az úgynevezett kata szerinti adózást választani kívánó, illetve azt

már alkalmazó kisadózó vállalkozások számára duplán kedvező változás, hogy 6 millió forintról 12 millió forintra nő a bevételi összeghatár. Ennek eléréséig kizárólag a tételes adót kell megfizetni.

Az adminisztrációs terhek csökkentése érdekében - részben a kata választására jogosító értékhatár emeléséhez is kapcsolódóan - 6 millió forintról 8 millió forintra emelkedik az általános forgalmi adó alanyi adómentességének értékhatára. Ez a lépés a jelenleg mintegy 580 ezer adóalany mellett további vállalkozások számára nyitja meg az alanyi adómentesség választásának lehetőségét. Az alanyi adómentességet választó adózónak értékesítései után nem kell áfát felszámítania és nem kell áfabevallást sem benyújtania. Az adminisztráció csökkentése érdekében jelentősen egyszerűsödik az egészségügyi hozzájárulás fizetésének rendszere, az eddigi öt kulcs helyett a jövő évtől csak két kulcsot tartalmaz majd a jogszabály. Megszűnik a kamatjövedelmeket, valamint a tartós befektetésből származó jövedelem lekötési hozamát terhelő 6 százalékos mértékű eho. A fizető-vendéglátó tevékenységet végzők jövőre már egy csatornán fizethetik meg az őket terhelő közterheket. Megszűnik a tevékenységet terhelő eho, viszont a szobánként fizetendő tételes személyi jövedelemadó a megszűnő ehóval azonos összeggel nő.

Tisztelt Ház! A személyi jövedelemadó tekintetében a törvényjavaslat a korábban elfogadott döntésekhez kapcsolódóan több, önmagában apró változást jelentő, alapvetően a jogalkalmazást segítő, egyszerűsítő, illetve az adminisztrációs kötelezettséget csökkentő intézkedéseket tartalmaz, amelyek az adózók számára kedvező változást jelentenek. Így például a jövőben az első házások kedvezménye a családi kedvezmény megnyúlta esetén is 24 hónapon át érvényesíthető.

A tartós befektetési számlák esetében lehetővé válik, hogy a számlatulajdonos az ötéves lekötési időszak végén ne csak az állomány egészére vonatkozóan köthesse újra a lekötési szerződést kedvező adózási feltételek fenntartása mellett, hanem az összeg egy részét adómentesen kivehesse, a többit pedig továbbra is lekötésben tartsa.

A helyiadó-törvényben javasolt módosítások nagyobb része a könyveiket a nemzetközi számviteli sztenderdek szerint vezetőkre vonatkozó iparűzési-adóalap-elemek definícióira vonatkozik. Mindemellett a javaslat markáns adminisztrációsteher-csökkentő jellege a helyi iparűzési adó tervezett szabályaiban is kidomborodik. Így például a közös őstermelői igazolvánnyal rendelkezők, családi gazdasághoz tartozók az iparűzésiadó-kötelezettségüket teljesíthetik közösen, az adószámmal rendelkező őstermelő, családi gazdálkodó nevében, az általa benyújtott adóbevallásban.

A jellemzően kereskedelmi tevékenységet végző, kapcsolt vállalkozásokra vonatkozó iparűzésiadó-alap-összeszámitási szabályt pedig csak akkor kell alkalmazni, ha a kapcsolt vállalkozási viszony szétválással jött létre.

Az illetéktörvény módosítása szerint az ingatlanforgalmazókat és a lízingcégeket megillető illeték-

kedvezményt - a bírói gyakorlat és a visszaélések csökkentésének szándéka által életre hívott - újra szükséges szabályozni. Az új szabályozás lényege, hogy az ingatlanforgalmazónak vagy az ingatlanos lízingcégnak a hatályos szabályokkal azonos módon továbbra is vállalnia kell, hogy a vásárolt ingatlant két éven belül eladja vagy lízingbe adja. Azonban a választása szerint 2 százalékos illetékmértékkel fizet illetéket, ha vállalja azt is, hogy a továbbértékesítési célú szerződés teljesedésbe megy; vagy ha ilyen vállalást nem tesz, akkor 3 százalékos illetékmértékkel rója le a kötelezettségét.

A gépjárműadó-törvény is tartalmaz a cégautóadó-mentességre vonatkozóan egyértelműsítő szabályokat. A reklámadótörvénnyel kapcsolatos szabályok is egyértelműsödnek. Az interneten közzétett reklámok esetén a reklám közvetítőjének, vagyis a reklámadó alanyának a reklámfelülettel, így az azon történő tartalomelhelyezés jogával rendelkezni jogosult személy vagy szervezet minősül.

Az adminisztráció a reklámadóban azzal csökken, hogy nem lesz szükség a reklámközvetítő kapcsolott vállalkozások adóalapjának összeszámítására, mert figyelembe vettük, hogy ebben az esetben csekély az adóelkerülés kockázata.

(8.10)

Tisztelt Országgyűlés! Az érintett gazdálkodók kérésének eleget téve az új jövedéki törvény 2017. április 1-jei hatályba léptetésével lehetővé válik, hogy elegendő idő álljon az adóraktár-engedélyesek és a vámhatóság rendelkezésére az elektronikus adatszolgáltatáshoz szükséges fejlesztések és tesztek elvégzéséhez. Mindazonáltal a hatályos jövedéki törvény módosításával a dohánytermékek vonatkozásában a gazdálkodók számára előnyös intézkedések már a jövő év január 1-jétől megvalósulnak. Így a terveknek megfelelően, a rugalmas ármeghatározás érdekében január 1-jétől lekerül az ár a termékről azzal, hogy az adójegy rendszere megmarad, a zárjegyre történő átállás pedig az új jövedéki törvény április 1-jei hatálybalépésével valósul meg. A dohánytermékek esetében a tervezett háromlépcsős adómérték-emelés második üteme szintén a hatályos jövedéki törvény módosítása révén valósul meg.

A cigarettaadó-mértékek emelésének ellenére a jövedékiadó-tartalom súlyozott kiskereskedelmi átlagárhoz vett aránya továbbra is az egyik legalacsonyabb lesz az uniós tagállamokkal összehasonlítva. Magyarországon ennek értéke a 2017. január 1-jétől érvényes adómértékekkel számolva 55,2 százalék, aminél csak Luxemburgban alacsonyabb ez az arány.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat több gazdaságfehérítő intézkedést is tartalmaz. Ennek keretében a személygépkocsikkal, személygépkocsi-értékesítéssel elkövetett áfacsalások visszaszorítása érdekében az áfabevallás egy olyan adatszolgáltatási kötelezettséggel bővül, amelynek értelmében az áfaalanyok kötelesek adatot szolgáltatni azon személygépkocsik alvázszámát illetően, amelyek után fizetendő adót vallottak be az áfabevallásukban.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt években az adózási rendszerünkben olyan pozitív változások történtek, amelyek a gazdaság fejlődése és az adózók mindennapi életének szempontjából ösztönző hatásúak a jelenünkre éppúgy, mint a közeljövönkre. Az egy évvel ezelőtt bevezetett, kizárólag objektív feltételek vizsgálatán alapuló minősítési rendszerrel, vagyis a megbízható és a kockázatos adózói kategória bevezetésével összefüggésben a megbízható adózók további előnyöket kaphatnak. Így például a jövőben az automatikus fizetési könnyítés keretében nemcsak részletfizetésre, hanem fizetési halasztásra is lehetőséget kapnak, emellett az értékhatár 500 ezer forintról 1,5 millió forintra emelkedik, amivel szélesebb kör számára válik elérhetővé ez a kedvezmény.

Az adminisztráció csökkentése érdekében 2017-től a magánszemélyek jövedelemadó-bevallását a Nemzeti Adó- és Vámhivatal készíti el, amennyiben a magánszemély munkáltatói adómegállapítást nem kért, vagy az adó megállapítását a munkáltató nem vállalta. Az adóbevallási tervezetet az állami adó- és vámhatóság az adóévet követő év március 15-ig közzéteszi az ügyfélkapu használatával, egy erre a célra létrehozott elektronikus felületen. Az ügyfélkapuval nem rendelkező magánszemély pedig március 15-ig postai úton, sms-ben vagy elektronikus úton kérheti, hogy a NAV a bevallási tervezetet papír alapon, postán küldje el számára. A NAV szolgáltatói jellegét erősíti, hogy értesíti mindazokat, akiknek visszatérítendő adója vagy esetleg befizetendő adója keletkezett.

Az adóhivatal úgynevezett támogató eljárás keretében, amennyiben az adózónál kockázatot észlel, önellenőrzést javasol, és ha szükséges, akkor igény esetén közvetlen szakmai támogatást nyújt a hibák, a hiányosságok kiküszöbölésére annak érdekében, hogy az adózó törvény szerint meg tudja tenni adózási kötelezettségét.

Gazdaságfehérítő intézkedést szolgál a székhelyszolgáltatás igénybevételének bejelentése. E kötelezettséggel összefüggésben a jövőben kockázatos adózóvá minősülnek azok az adózók, akik székhelyszolgáltatóhoz vannak bejegyezve, és az adóigazgatási eljárás akadályozása miatt az adóhatóság jogerősen mulasztási bírságot szabott ki terhükre.

Az elektronikus közúti áruforgalom-ellenőrző rendszerrel, az EKÁER-rel összefüggésben a jogszabály biztosítékadási kötelezettséget ír elő azon új kötelezettek részére, akik még nem tettek EKÁER-bejelentést, vagy az első bejelentésüktől számított 180 nap alatt a bejelentéseik száma nem érte el a tízet. A módosítással visszaszoríthatóvá válik az a csalárd adózói magatartás, amely az EKÁER kockázati biztosíték megfizetésének kötelezettségét úgy igyekszik kikerülni, hogy olyan létező, de gazdaságilag nem működő - a köznyelvben alvónak mondott - cégeket vásárolnak fel, amelyek megfelelnek a biztosítékfizetési kötelezettség alóli mentesség szabályainak.

Szintén a gazdaságfehérítést szolgálja a hatósági felügyelet intézményének bevezetése is, amely egy olyan intézkedés, melynek segítségével a vélelmezhetően jogsértéssel érintett áru címzettjének, az árubeszerzés körülményeinek, a felette rendelkezési joggal

bíró személynek a kiléte tisztázható, az áru elidegenítése, elszállítása megakadályozható, és a szankciók, illetve költségek kielégítése biztosítható. A megfelelő felkészülési idő érdekében az étel- és italautomaták úgynevezett automata felügyeleti egység nélkül legfeljebb 2017. június 29-ig üzemeltethetőek, kivéve azon gépeket, amelyeket műszaki vagy technikai okok miatt nem lehet automata felügyeleti egységgel ellátni. Ezek az automaták ugyanis 2017. december 31-ig üzemeltethetőek.

Tisztelt Ház! Egy évvel ezelőtt szinte egyhangúlag fogadta el a tisztelt Országgyűlés a nemzetközi pénzügyi beszámolási sztenderdek, rövidített nevén az IFRS-ek hazai alkalmazását lehetővé tevő törvénycsomagot. Ezt az új számviteli beszámolási lehetőséget különösen a nemzetközi háttérrel rendelkező befektetők, vállalkozások fogadták rendkívül pozitívan, hiszen ennek eredményeként egyre több vállalkozás jelzi, hogy át kíván térni e beszámolási mód alkalmazására. A számviteli törvény javasolt módosítása több olyan, az IFRS-ek egyedi beszámolási célú alkalmazásával összefüggő módosítást tartalmaz, amelyek ezt az áttérést segítik elő. Így többek között a nemzetközi sztenderdekre történő áttérés bejelentési határidejét a törvényjavaslat a jelenlegi - az áttérést megelőző - 90 nappól 30 napra fogja rövidíteni. A törvényjavaslat emellett egyértelműen kimondja, hogy a jogelőd nélkül alapított vállalkozások is alkalmazhatják az új beszámolási lehetőséget, továbbá azt is, hogy a tőzsdére év közben bevezetett vállalkozások csak a tőzsdéi bevezetés évét követő üzleti évtől kötelesek az IFRS-eket használni.

Szintén a nemzetközi számviteli előírásokkal függnek össze a számviteli törvény származékos ügyletekre, illetve a fedezeti ügyletekre vonatkozó javasolt módosításai. E módosítások egyrészt figyelembe veszik a pénzügyi folyamatok fejlődésének az igényeit, másrészt a módosításokkal tovább folytatódik a hazai előírások közelítése a nemzetközi előírásokhoz.

Tisztelt Országgyűlés! A könyvvizsgálat szabályozását érintően a törvényjavaslat módosításokat tartalmaz a könyvvizsgálók speciális minősítéseire vonatkozóan is. Az IFRS-ek egyedi beszámolási célokra történő alkalmazásával várhatóan megnő az igény az IFRS-minősítéssel rendelkező könyvvizsgálók iránt. Annak érdekében, hogy megfelelő számú szakember álljon rendelkezésre, kisebb mértékben változnak az IFRS-minősítés megszerzésének előírásai.

Szintén változnak a könyvvizsgálókra vonatkozó, 2018. január 1-jétől hatályos kibocsátói minősítéssel kapcsolatos szabályok. A törvényjavaslat alapján nem minden kibocsátó, hanem kizárólag a szabályozott piacra bevezetett, nyilvánosan forgalomba hozott értékpapír-kibocsátó könyvvizsgálójának szükséges kibocsátói minősítéssel rendelkeznie 2018-tól.

(8.20)

Tisztelt Képviselőtársaim! Jogharmonizációs célból és az egyértelműbb jogértelmezést elősegítő a most benyújtott adótörvény-javaslat egyéb,

vagyis a kapcsolódó törvények módosítását is tartalmazza. Jogharmonizációs célból módosul az adó és az egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló törvény. A kötelező automatikus információcsere további bővítését eredményező irányelv célja: az Európai Unión belül az adóhatóságok közötti automatikus adóügyi információcserenek a feltételes adómegállapítás és a szokásos piaci ár megállapítását tartalmazó döntésekre vonatkozó kiterjesztése. Az Európai Bíróság ítéletének való megfelelés érdekében módosul a készpénztörvény szankciórendszerre, továbbá a hazai törvény tervezett módosításával a normaszöveg kiegészül a lefoglalás, a visszatartás és a méltányossági eljárások szabályaival.

A Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló törvény módosítása során megteremtjük az adó- és vámhatóság vezetőjének a minősítési jogkört, amely a feladat ellátásához eddig csak áttételesen volt biztosítva. Bevezetjük az egészségkárosodási járadék alkalmazásához szükséges szabályozást, és pontosítjuk a NAV-életpálya második ütemének bevezetéséhez szükséges szabályokat.

A vámtörvény esetében a hivatali eljárásához kapcsolódó határidő-számítás tekintetében az európai uniós szabályok nem tartalmaznak rendelkezést, ezért azok megállapítása szükséges. A felülellenőrzés tekintetében a törvényességi és a szakszerűségi ellenőrzés érvényre juttatása szolgáltatókat ezen intézményrendszer átfogó szabályozására. A korábbi vámjogi szabályozáson alapuló engedélyek új jogszabály szerinti felülvizsgálatánál, újraértékelésénél a vámjogi szabályozás nem tartalmaz teljes körű rendelkezéseket azok végrehajtására, ezért e tagállami szintű feladat vonatkozásában itthon olyan szabályok megalkotása indokolt, amelyek egyértelmű iránymutatást nyújtanak a jogalkalmazók számára.

Az Európai Bizottság online-szerencsejáték-szabályozó és -felügyeleti hatóságai közötti közigazgatási együttműködési egyezményhez az uniós tagállamok és az EGT-államok 2015 novemberétől csatlakozhatnak. Az Országgyűlés elé terjesztett törvényjavaslat a nemzetközi egyezményhez való magyar csatlakozás szükséges törvényi rendelkezéseit tartalmazza.

A hazai legális szerencsejáték-piac és a központi költségvetési bevételek védelme érdekében 2014-től három lépésben vezettük be az illegális onlineszerencsejáték szervezése elleni fellépés hagyományos eszköztárát: 2014-ben biztosítottuk az internetes blokkolás, 2015-től a tiltott szerencsejáték-reklámozás elleni fellépés, 2016-tól pedig a pénzügyi blokkolás keretszabályait. A nem online tiltott szerencsejáték-szervezéssel szembeni hatékonyabb hatósági fellépést biztosítják a törvényjavaslat helyszíni szerencsejáték-ellenőrzésre vonatkozó szabályai. E rendelkezések alapján az állami adóhatóság ellenőre a helyszíni ellenőrzés során jogosult bármely olyan helyiségbe belépni, amelyben valószínűsíthető, hogy tiltott szerencsejáték-szervezés zajlik.

Módosul a szakképzési hozzájárulásról szóló törvény is annak érdekében, hogy a vállalatok a saját dolgozóik képzésére igénybe vehető kedvezményt a

jövőben szélesebb körben tudják kihasználni. Ugyancsak módosul a biztonságos és a gazdaságos gyógyszer- és gyógyászatisegédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvény annak érdekében, hogy 2016-ra vonatkozóan a gyógyszeriparnak újabb, úgynevezett sávós különadó-befizetési kötelezettsége ne keletkezzen a különösen méltánylásra jogosultak esetében, a gyógyszer-támogatásra és a kedvezményezett státusszal rendelkező gyógyszerekre fordított költségvetési soron.

Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlésnek benyújtott adótörvény-módosítási csomag egyaránt szolgálja a vállalkozások előremenetelét, a családok jobb megélhetését, hiszen elfogadásával csökkennek a közterhek, mérséklődik az adóbürokrácia, és növekedhet Magyarország, benne Magyarország vállalkozásainak versenyképessége, tovább javulhat Magyarország kedvező megítélése itthon és külföldön is. Magyarország tovább erősödik ezen adótörvény-csomag elfogadásával. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Szatmáry Kristóf képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

SZATMÁRY KRISTÓF, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A most tárgyalt törvényjavaslat az utóbbi évek azon gyakorlatából adódóan, hogy lényegében a 2017. évre vonatkozó fő költségvetést és adójogszabályokat már tavasszal elfogadtuk, így a most előttünk lévő csomag lehetőséget ad a kormány számára arra, amit a Fidesz-frakció részéről üdvözölni tudok, hogy alapvetően csak egyszerűsítéseket, a vállalkozások, a magánszemélyek számára jobb adópozíciót biztosító javaslatok kerülnek benyújtásra, így várhatóan komolyabb viták nélkül és talán a parlament minden oldaláról megfelelő támogatást fog tudni kapni a benyújtott törvényjavaslat.

A betervezett csomagban szereplő módosítások, mint említettem, az adminisztráció csökkentésére, az adózás egyszerűsítésére, valamint egyes kiemelt célok, ösztönző adópolitikai intézkedések bevezetésére irányulnak. A javaslat továbbá a már korábban is felmerült gyakorlati kérdésekkel, a felvetődött problémákkal összefüggésben tartalmaz számos jogtechnikai pontosítást, módosítást, valamint kiegészítést az egyértelmű jogalkalmazás érdekében. Ezenkívül természetesen, ahogy államtitkár úrtól hallhattuk, bizonyos jogharmonizációs kötelezettségeknek is eleget tesz.

Annyit engedjenek meg, hogy az expozéban elhangzottak tekintetében én nem térnék ki minden egyes jogszabály-módosításra, hiszen arról egyrészt olvasható is volt a benyújtott anyagban, másrészt ez államtitkár úr által részletesen elmondásra került. Engedjék meg nekem, hogy inkább néhány, alapve-

tően a hazai vállalkozások, azon belül is a kis- és közepes vállalkozások életét reményeink szerint is könnyebbé tevő módosítást hadd hozzak ide.

Kezdhethetném egyből például a személyi jövedelemadóban pontosításra kerülő kiküldetés fogalmával, az adómentes munkáltatói lakáscélú támogatások szabályainak összefüggésében a méltányolandó lakásigény, és ezzel együtt az együtt élő családtagok részére meghozott javaslatokkal. Itt említhető még a jogszabályi intézményi környezet átalakításához igazodva néhány új adómentesség megfogalmazása a javaslatban, mint például a Balassi Bálint-ösztöndíj-program vagy a szakképzési Híd-program keretében folyósított ösztöndíjak kérdése, valamint a 2017-es úszó-, vízilabda-, műugró-, műúszó- és nyíltvízi világbajnokság megrendezésével kapcsolatos új jogcím biztosítása.

Fontos megjegyezni a vállalkozások kapcsán a kisadózó vállalkozások tételes adójának 6-ról 12 millió forintra történő bevételi értékhatár-emelését, amely fontos változás a katával élő vállalkozások számára. Öröndetes, hogy a társasági adóban új jogcímekekkel bővül a kedvezmények köre. Bevezetésre kerül többek között az energiahatékonysági célokat szolgáló beruházások adókedvezménye. A javaslat társasági adózási kedvezménnyel kívánja elősegíteni azt, hogy minél több befektetés érkezzon a korai fázisú vállalkozásokhoz.

Kedvező változásnak számít, hogy az indítvány felemeli 1 milliárd forintra az adóalanyiság megszűnésének bevételi értékhatárát azzal, hogy a választhatóság bevételi korlátja továbbra is 500 millió forint. A módosítás célja itt is az, hogy a kisvállalati adó hatálya alá tartozó adózók bevételének növekedése ne legyen akadálya az egyszerű adómentesség szerinti adózásnak.

Az egyszerűsítés jegyében a javaslat alapján az eddig öt különböző kulcsot tartalmazó rendszer kétkulcsossá válik, ezzel összefüggésben megszűnik a 6 százalékos mértékű kötelezettség. A fizetővendőglátó tevékenységgel kapcsolatos ehónak megfelelő közterheket a jövőben személyi jövedelemadóként kell majd megfizetni, valamint a 15 százalékos eho mértéke 14 százalékosra csökken.

(8.30)

Az általános forgalmi adóban az alanyi adómentesség értékhatára 6 millióról 8 millió forintra emelkedik.

Hallhattuk, lesz néhány változás a jövedéki szabályozások tekintetében is. A javaslat lehetővé teszi, hogy elegendő idő álljon rendelkezésre az adóraktár-engedélyek és a vámhatóság rendelkezésére az elektronikus adatszolgáltatáshoz szükséges fejlesztések és tesztek elvégzéséhez.

A javaslat a gépjárműadó-törvény cégautószabályainak módosításával például egyfelől kiterjeszti az adómentességet a kizárólag otthoni szakápolási tevékenység érdekében üzemeltetett személygépkocsikra, másfelől pedig egy adómentességi tényállás

kapcsán a súlyosan fogyatékos magánszemély fogalmi elemeit meghatározó jogszabályi és kedvezményi körökre való hivatkozást iktat be.

Hallhattuk, a reklámtörvény-tervezet tisztázza, hogy az interneten közzétett reklámok esetén a reklám közvetítőjének, így az adó alanyának az a személy vagy szervezet minősül, aki/amely a reklámfelülettel rendelkezni jogosult, azaz aki dönthet arról, hogy a felületet reklám céljára hasznosítja vagy sem. Ez következik egyébként az eddig hatályos szabályokból is, a változás csupán az egyenértékű jogalkalmazás és jogbizonytalan helyzetek elkerülését szolgálja.

Az illetéktörvény módosítása tartalmazza egyrészt az ingatlanforgalmazókat és lízingcégeket megillető kedvezmény újragondolását, másrészt egyes illetékjogi rendelkezések deregulációját. Ezenkívül egyszerűsíti az adminisztrációt azáltal, hogy egyes illetékmentes vagyonszerzések esetén az állami adóhatóságnak nem kell fizetési meghagyást kiadnia.

Már említettem, hogy alapvetően a vállalkozásokkal kapcsolatos egyszerűsítéseket emelném ki, de talán fontos megemlíteni, hogy a magánszemélyek tekintetében az adózás rendjét, az adóhatóság és az adózó közötti eljárást is újraszabályozza. Lehetőség nyílik arra, hogy az adóhatóság szolgáltató jellegének erősítése keretében 2017-től lehetséges legyen, hogy azon magánszemély részére, aki munkáltatói adó-megállapítást nem kért, vagy az adó megállapítását a munkáltató nem vállalta, az állami adó- és vámhatóság elkészítse és az adóévet követő év március 15. napjától elektronikus úton megküldje a személyi jövedelemadó-bevallási tervezetet az adózó részére. Mivel 2017-ben az adóbevallási tervezet bevezetésével megszüntetésre került az egyszerűsített bevallás, az adónyilatkozat választásának lehetősége, a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó döntése szerinti felhasználásáról szóló törvény módosítása is szükségessé válik.

A NAV-törvény is módosul. A módosításnak lényegi elemeit egyrészt az egészségkárosodási járadéknak a NAV hivatásos állományú tagjaira történő bevezetése, másrészt a NAV személyi állományát érintő, 2016. június 1-jén már bevezetett NAV-életpálya második üteméhez szükséges szabályok alkotják, a jogalkalmazást segítő kiegészítő pontosítások mellett.

A vámtörvény kapcsán is alapvetően az mondható el, hogy az adminisztrációs terheket csökkentő paragrafusokat, illetve emellett a jogalkalmazást segítő pontosításokat is tartalmaz a törvényt módosítás.

Végezetül, ugyancsak elhangzott, hogy a számviteli törvény módosítása az IFSR egyedi beszámolási célú alkalmazásával összefüggő módosításokat veszi sorra, ami az erre a rendszerre történő áttérést segíti elő. Emellett a számviteli törvény módosítása a gyakori végrehajtást segítő, pontosító, kiegészítő rendelkezéseket is tartalmaz.

Összességében valóban azt érdemes kiemelni a jogszabály-módosításból, emellett teljes támogatásunkról tudjuk biztosítani a Fidesz-frakció részéről, hogy kizárólag adóegyszerűsítő, kizárólag a magán-

személyek és a hazai vállalkozások adópozícióját javító módosításokat tartalmaz. Ennek összefüggésében a magunk részéről mindenképpen támogatni tudjuk a benyújtott javaslatot.

Köszönöm szépen figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Burány Sándor képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezetőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

BURÁNY SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Az első kérdés, amit fel kell tennünk az előttünk fekvő adótörvénycsomaggal kapcsolatban, az az, hogy ez már az igazi-e.

Azért kell ezt a kérdést feltennünk, mert bár a Fidesz minden év tavaszán úgymond a kiszámíthatóság jegyében elfogadja a kormány költségvetési törvényjavaslatát, a jövő évre vonatkozó költségvetési törvényjavaslatát, a hozzá kapcsolódó adótörvényeket - de a kiszámíthatatlanság jegyében ezt néhány hónap múlva már elkezd módosítani. Ez az elmúlt években rendre így történt, és így van ez most is. Semmi értelme tavasszal megtárgyalni úgy az adótörvényeket, hogy annak a szavatossági ideje mindössze néhány hónap. Egy jó adótörvénynek minimum egy év a szavatossági ideje. Hát, évek óta nincs jó adótörvénycsomagunk, hónapról hónapra toldozgatja-foldozgatja a Fidesz.

Az még hagyján, hogy a megszokott rend szerint tavasz után ősszel is hozzányúlnak az adótörvényekhez, de még erről sem tudhatjuk, hogy pontosan a kormány elképzeléseit tartalmazza-e. Varga Mihály a múlt heti éves bizottsági meghallgatásán szóba hozta a járulékcsoökkentést, de ezzel kapcsolatban úgy nyilatkozott, hogy nem tudja, mikortól, nem tudja, hány százalékpontos csökkentéssel, és nem tudja, meddig lehet ezt az adócsökkentést végrehajtani. Ahogyan arról sem volt még halvány fogalma, hogy egyébként a munkavállalók hogyan kapják majd meg ezt az adócsökkentést fizetésemelés formájában.

Ha minden igaz, és lehet hallgatni a híreket, Orbán Viktor is megvilágosodott, és rájött, Lázár Jánossal együtt, hogy a hazai versenyképességgel súlyos gondok vannak, és ezért valamit csinálni kell. Ha minden igaz, jövő szerdán a kormány ezzel kapcsolatban tárgyal is néhány javaslatot. Jó esélyünk van tehát arra, hogy a most előttünk fekvő törvényjavaslat messze nem az igazi, és jó kormányzati, illetve fideszes-KDNP-s szokás szerint majd a szavazások előtt egy nappal az illetékes bizottságok ülésén fogják benyújtani azt a módosító javaslatot, ami a valódi szándékaikat tartalmazza, aztán másnap erről már szavaz is a tisztelt Országgyűlés.

Ez szokott lenni az általános menetrend. És ahelyett, hogy a kormány és a Fidesz meg a KDNP ezen a gyakorlaton változtatna, szakítana ezzel a gyakorlattal, úgy néz ki, hogy beleálltak abba, hogy ezt évről évre, hónapról hónapra így fogják csinálni.

Tisztelt Ház! Azt gondolom, hogy a toldozgatás-foldozgatás helyett ideje segítséget adnunk a kormánynak a tekintetben, hogy mit is kellene csinálni a versenyképesség érdekében; mit is kellene csinálni annak érdekében, hogy az ország kettészakadása ne folytatódjon, hanem megálljon; mit kellene csinálni annak érdekében, hogy jóval kevesebb szegény ember legyen az országban; mit kellene csinálni abban a tekintetben, hogy a szegénységen belül az alacsony keresetű munkavállalók szegénysége ne nőjön, hanem mérséklődjön; mit kellene csinálni annak érdekében, hogy a magyar gazdaság versenyképesebb gazdaság legyen a mostaninál.

Ennek egyik eleméről már beszéltem, tehát a kiszámíthatóságot jó lenne most már felírni maguknak egy papírlapra, és mindennap az íróasztalukon tartani. Egyszerűen nem lehet versenyképes egy olyan gazdaság, amiben a legfontosabb törvények szavatossági ideje mindössze néhány hónap. De ez csak az egyik eleme a versenyképességnek.

A versenyképesség másik eleme, hogy azok a beruházók, akár itthon, akár külföldön, akik azt fontolgatják, hogy munkahelyeket hoznak létre Magyarországon, azok számára a bérköltségek hogyan alakulnak. A kiszámíthatatlanság mellett a hazai gazdaság versenyképtelenségének egyik oka pontosan az, hogy Magyarországon a bérekre, a nettó bérekre rakódó adó- és járulékkerhek nemzetközi összehasonlításban kirívóan magasak. És kirívóan magasak, minél inkább közelítünk a minimálbérhez.

(8.40)

A magyar minimálbért Európában az egyik legmagasabb adó sújtja. Ez nemcsak versenyképességi kérdés, ez társadalompolitikai kérdés is. Az MSZP évek óta szorgalmazza a fizetésemelés programját. Úgy néz ki, hogy valami ebből a kormánynak is beakadt, ha évekig nem is figyelt oda a szocialisták javaslataira, az elmúlt napokban több megnyilatkozás arra utalt, hogy most már ők is fontosnak tartják a fizetésemelést (*Dr. Gyüre Csaba: Szóban!*) - szóban legalábbis.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Képviselőtársaim! A helyzet az, hogy a fizetéseket kétféle módon lehet emelni, és úgy látszik, hogy a Fidesz csak az egyikhez ért. Az egyik módja a fizetésemelésnek, amikor az adórendszeren nem változtatunk, és mindig előírjuk a gazdaságnak, a munkaadóknak, hogy hány százalékkal emeljék a bruttó béreket. Ennek jelentős része elmegy adóba, ezt pontosan tudjuk. A másik útja lehetne a fizetésemelésnek - és egyúttal a versenyképességet is növelné, tisztelt államtitkár úr -, ha adócsökkentéssel oldanánk meg azt, hogy elsősorban az alacsony keresetű munkavállalók fizetése, az a fizetés, ami a zsebben marad, emelkedjék.

Évek óta azt látjuk, hogy a kormány erre a megoldásra egészen egyszerűen nem hajlandó, és az elmúlt napok megnyilatkozásai is arra utalnak, hogy egyfajta barterben képzelet el az egészet, hogy majd valamennyivel csökkenteni a munkaadók személyi jövedelemadóra rakódó járulékkerheit, és cserébe

elvárja a munkaadóktól, hogy egyébként emeljék a dolgozóik fizetését. Ez egy rossz barter, bár rossz barterből az elmúlt hetekben láttunk már egyéb példákat is, de erre most nem térnék ki.

A jó megoldás az lenne, ha az alacsony keresetű munkavállalók személyijövedelemadó-terheit mérsékelnék. Ez a 15 százalékos kulcs ugyanis egy elviselhetetlen teher. Magyarországon egyre inkább kevesebb jelentősége van annak, hogy mennyi az átlagkereset, mert kettészakadóban van az ország. Persze, önök ilyenkor hoznak nemzetközi példákat, amikben megmagyarázzák, hogy tetszőleges nyugati országban a legkisebb jövedelmek és a legnagyobb jövedelmek közötti különbség tulajdonképpen magasabb, mint Magyarországon, ezért Magyarországon ezzel úgymond nincs mit tenni. Márpedig igenis van, tisztelt hölgyeim és uraim, azért van, mert ezek az összehasonlítások egy szempontból alapvetően elhibáztak; nevezetesen, hogy bármelyik nyugat-európai országba mennek önök, ott a minimálbérből meg lehet élni. Magyarországon pedig ez egészen egyszerűen nem igaz. Magyarországon a nettó minimálbér kevesebb, mint a létminimum. Ezért azoknak az embereknek - munkavállalókról beszélek, nem is munkanélküliekről -, akiknek nagyon kevés a keresete, sovány vigasz, hogy cserébe az átlagos keresetek nőnek, a magas jövedelmi sávokban pedig a bérek egyenesen az egekbe szöknek.

Tisztelt Ház! Ez a helyzet egészen egyszerűen tarthatatlan. Tarthatatlan az, hogy Magyarországon már munkajövedelemmel rendelkező emberek sem élnek meg a fizetésükből.

Ezért ahelyett, hogy a kormány fordítva ülne a lovon, az egészet közelítsük meg a helyes szempontból, és a problémát a valódi gyökerénél fogjuk meg. Ne a járulékcsoökkentéssel kezdjük, hanem a személyi jövedelemadó csökkentésével, a mostani 15 százalék helyett jóval alacsonyabb, akár nulla százalékot is lehetne alkalmazni az alacsony jövedelmeken, mondjuk, a minimálbéren. Volt már erre precedens, a szocialista kormányok idején ez így volt. Ezt önök megszüntették. Ennek drámai következményei lettek, a nettó minimálbér értéke csökkent 2010 után. Ezt csak részben ellensúlyozták a bruttó emelések. A legjobb esetben is tavalyra érték el a nettó minimálbér esetében azt, hogy a vásárlóértéke megegyezzen a 2010-es mértékkel. Kimaradt hat év. Miközben a magas jövedelműek reálbére növekedett, aközben a legkevesebbet keresők reálbére legjobb esetben is tavaly ott tartott, mint 2010-ben, a kormányváltás idején. Ez a felelős azért, hogy Magyarországon dolgozói szegénység van, de nem csak ezért felelős, ez a felelős azért is, hogy Magyarországon úgy általában az az adóék, amelyet úgy számolnak ki, hogy a nettó béreket mekkora járulékok és adók terhelik, példátlanul magas nemzetközi összehasonlításban. Ez pedig már versenyképességi kérdés, és Magyarország, a magyar gazdaság versenyképtelenségének (*sic!*) egyik fő akadály.

Tisztelt Ház! Ami előttünk fekszik, az egy alapvetően elhibázott adórendszer foldozgatása, nem több, mint ráncfelvarrás, és még nem tudhatjuk,

hogy ez a módosítás lesz-e a végső, vagy jövő héten előáll a kormány az igazi megoldással. Akár így, akár úgy, az az adórendszer, ami a kiskeresetűek terheit az egekbe növeli, vagy cserébe a magaskeresetűek terhét mérsékelni tudja, hosszú távon tarthatatlan. Az a társadalmi helyzet, ami ennek következtében előállt, nevezetesen, hogy a szegénység és a dolgozói szegénység egyre nagyobb mértékben terjed, az pedig egész egyszerűen elviselhetetlen.

Hölgyeim és Uraim! Sajnos, ez a szomorú helyzet. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hargitai János képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Természetesnek tekintem, hogy az adótörvények vitája során társadalompolitikai kérdéseket is felvetnek képviselőtársaim. Burány képviselő úr szocialista vezérszónokként az egész hozzászólását ennek szentelte, ami nem kifogásolható. De szeretném a képviselő urat emlékeztetni arra, hogy azt az adórendszert, amit önök működtettek - és én az ön szavaiból azt hallottam ki, mintha visszavinné az országot megint abba az irányba - mi követni nem fogjuk *(Burány Sándor: Ez a baj!)*, hiszen az országot többek között az a társadalompolitika és az azt szolgáló adórendszer tette tönkre, amit önök képviseltek, és most ön egyes elemeit visszahozni akarja.

Mi jellemezte azt az időszakot, amikor átadták nekünk az ország irányítását a választók jóvoltából? *(Gógös Zoltán: Világválság! - Az elnök csenget.)* Zsugorodott a gazdaság abban az időben, a munkanélküliség az egekben volt. *(Burány Sándor: 25 százalékos áfa, nullaszázalékos személyi jövedelemadó! - Gógös Zoltán: Nem baj, ha világválság volt?!)* Akik dolgoztak...

ELNÖK: Bocsásson meg, képviselő úr, nem illik megszakítanom. Az a kérésem, hogy kölcsönösen hallgassuk meg egymást, mint ahogy tette ezt Hargitai képviselő úr is. Köszönöm megértésüket.

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Akik dolgoztak abban az időben, azok jó része adót nem fizetett, most ön ezt eredményként hozza fel, hogy a kicsikeresetűek minimálbérénel hozzuk vissza azt az időszakot, amikor gyakorlatilag nem fizettek adót. Ezzel a feketegazdaságot ösztönözték. A fél világot így foglalkoztatták, ezt akarják önök visszahozni, mi meg azt mondjuk, hogy az egy érték, hogy mindenki adózik.

És az is egy érték, amit mi az adópolitikánk kapcsán érvényesíteni tudtunk, hogy összességében a személyi jövedelemadót csökkenteni tudtuk. Ezeket a koncepcionális változtatásokat, amit az Orbán-kormány végrehajtott az önök adópolitikájához ké-

pest, hogy a személyi jövedelemadó csökken, a fogyasztás adója növekszik, én ezt jónak gondolom, és követendőnek is tartom az elkövetkezendő időszakban, és óvnám a kormányt attól - persze nem kell óvni őket, maguk is tudják -, hogy abba az irányba, ahonnan eltértünk, ahol meghaladtuk az önök gazdaságpolitikáját, oda visszaut nincs, mert az zsákutcának bizonyult. A kormány nem is törekszik erre.

Én egy másik kérdést vetnék fel. Ha visszagon-dolok a szocialista kormány időszakára, ilyenkor, amikor egy parlamenti ciklus második felében járunk, sőt ez az utolsó teljes költségvetési év, a 2017-es, amiről mi most gondolkodunk, ami a választások előtt még előttünk van, ilyenkor már következetesen az volt a gyakorlat ebben az országban, hogy megindul a költségvetési lazítás, és elindul valamifajta osztogatás, és ennek persze a következő kormány még mindig megitta a levét. Most ennek nyomát sem látjuk. Ha azt nézem, hogy az egyik legfontosabb költségvetést jellemző cél, a hiánycél hogy alakul, amit az Európai Unió elvár tőlünk - emlékeztetem megint Burány képviselő urat arra, hogy ez az a cél, amit önök soha, de soha nem tudtak teljesíteni, a Fidesz-kormány pedig a következő költségvetési és gazdaságpolitikájával minden évben teljesít -, az 2018-ra, tehát a választások évére is 1,8 százalékban van meghatározva, 2019-re 1,5, 2020-ra 1,2 százalék lenne a kormány víziója szerint a GDP arányában.

(8.50)

Tehát ez azt jelenti, hogy a kormány úgy képes tartani az eddigi gazdaságpolitikáját és a szigorú költségvetési politikáját, hogy nem kényszerül ennek korrekciójára, és mégis képes kedvezményeket hozni az adórendszerben, mert ez a törvény, ami előttünk van, csak kedvezményekről és egyszerűsítésekről szól. Nem találnak benne egy olyan mondatot, ami más irányba vinné az országot.

Épp ezért a képviselő úrnak az a mondata, hogy pár hónappal ezelőtt elfogadtuk az adótörvényeket, és most már valamifajta korrekciót teszünk, és ez követhetetlen az adózók számára, ez nem igaz alapvetően, mert a könnyítéseket nagyon gyorsan észre fogják venni. Én abban egyetértek önnel, hogy jobb lenne, ha nem kellene állandóan az adótörvényhez hozzányúlni, de ha mindig pozitív irányban nyúlunk hozzá, tehát kedvezményeket adunk, egyszerűsítéseket teszünk, és ezeket fokozatosan vezetjük be, ezt azért én tragédiának nem érzem. Bár a próféta szólna önből, hogy addig, ameddig mi ezeket az adótörvényeket most tárgyaljuk, a kormány javaslatára módosító indítványokon keresztül további egyszerűsítéseket vagy ne adj' isten, könnyítéseket tudnánk bevezetni azon a területen, amiről a gazdaságpolitika a napokban is szólt. Tegnap a miniszterelnök úr is erről beszélt egy pesti gazdasági fórumon. Bérnyomás alatt van a közép-kelet-európai gazdaság, és ennek a bérnyomásnak engedni kell ebben a gazdaságban. Ennek egyik módja nyilvánvalóan a járulékok csökkentése. Ön már előre felvetette, hogy nem helyeselné, ha a járulékokat csökkentenénk, hanem

az ön elképzelése szerint az igazi megoldás az, hogy adót csökkentünk, személyi jövedelemadót csökkentünk, ráadásul esetleg elérjük megint a nulla kulcsot a legkisebb jövedelműeknél, amit mi nem tartunk helyesnek.

Ez a törvényjavaslat, ami előttünk van, egyes adótörvényeket pontosít, módosít, és ebből következően hozzányúl kapcsolódó törvényekhez is, és ott is bizonyos pontosításokat és módosításokat határoz el. Az adótörvény céljai között szerepel, az általános indoklásból idézem: az adminisztráció csökkentése - alapvetően helyeselhető cél nyilvánvalóan -, további egyszerűsítések bevezetése - megkérdőjelezhetetlenül támogatandó cél -, egyes adópolitikai intézkedések bevezetése - ez kedvezményeket jelent, nyilvánvalóan ennek megint csak örülni tudnak a gazdaság szereplői -, és több esetben jogtechnikai pontosítások, kiegészítések szerepelnek ebben a törvénytervezetben.

Államtitkár úr az expozéjában részletesen elemezte ezeket. Én csak néhányat emelek ki az idővel való gazdálkodás fontossága miatt is. A társasági adóval kezdem, azokkal a kedvezményekkel, amit ebben a törvényben megcélzunk: élőzenét alkalmazók, energetikai beruházásokat megvalósítók és innovatív vállalkozásokat érintő további kedvezmények bevezetése. Mivel eddig is sokat beszéltünk a kicsi jövedelmű emberekről, érdemes beszélni azokról is, akik vállalkozóként ennek a világnak tagjai. Fontosak azok a változások, amik itt jönnek a kata kapcsán, hogy 6 millióról 12 millió forint bevételi összeghatárig alkalmazható lesz ez az adónem. Fontos változás, hogy 6 millióról 8 millióra emelkedik az alanyi adómentesség határa. Ez alatt az értékhatár alatt nemhogy áfát nem kell fizetni, hanem áfabevallást sem kell tennie ennek a körnek. Fontosak azok az egyszerűsítések, amelyek az egészségügyi hozzájárulás kapcsán jelentkeznek ebben a törvényben. Ott adókulcs alkalmazása helyett, ami az eddigi gyakorlat volt, kétfőre térünk át.

Érdemes szót ejteni a kamatjövödelmeket és a tartós befektetéseket megvalósítani tudókat érintő kedvezményről. Ez azért is fontos, mert ma mindenki azon gondolkodik, hogy a megtakarításait hogy hasznosítsa. Az alapkamat szinte már a nulla felé közeledik még Magyarországon is, ezért kamatjövödelmet nehéz ma elérni ebben az országban. Ebben a helyzetben indokolt és észszerű a kormányának az a kedvezménye, amit biztosít, hogy a 6 százalékos ehót, egészségügyi hozzájárulást megszünteti ebben a jövedelmi kategóriában.

A személyi jövedelemadóban adminisztratív csökkentéseket és egyszerűsítéseket jelentett be államtitkár úr, nyilvánvalóan ez helyeselhető. A fehéritési célt szolgálja, egy területet ő is kiemelt, én erre ráerősítek, gépkocsi-értékesítés esetén, mondjuk, az alvázszám megadása, hogy nyomon követhető legyen mindaz, ami ezen a piacon történik.

Itt jegyzem meg, hogy a kormányának azok a törekvései, amiket adópolitikában megvalósított; úgy tudtunk adóbevételeket növelni és ezzel a költségvetés eszközeit támogatni, hogy fehéritettük a gazdasá-

got. Itt azokra az intézkedésekre gondolok, amely eredmények következtében nagyságrendekkel több áfa folyt be évek óta most már a költségvetésbe, az elektronikus árukísérő rendszer alkalmazását és más eszközöket is említhetnék. Ezt is, amit itt a kormány megcélzott, ebbe a körbe sorolandónak tartom.

A kapcsolódó törvények kapcsán megemlítették többben, én csak ráerősítek a NAV-ot érintő változtatásokra, a NAV-dolgozókat érintő életpályamodellben bekövetkező pontosításokra vagy azokra az egyszerűsítésekre, amelyek a vámtörvényben érintettek. Összességében én azt mondhatom, hogy ez a törvény módosítás, ez a csomag természetesen támogatandó, még akkor is, ha pár hónappal az általános adótörvény elfogadása után van előttünk, mert további kedvezményeket és könnyítéseket jelent az adózók körének, legyenek azok magánszemélyek, vagy legyenek azok vállalkozások.

Engem az sem zavar, ha a törvényalkotás menetében ez alatt a pár hét alatt esetleg módosító indítványokkal még további kedvezményekről tudnánk dönteni. Soha jobb hírrel ne zavarjuk az adózókat! Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Fidesz sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Volner János képviselő úrnak, frakcióvezető úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

VOLNER JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Akkor, amikor az adótörvényekről beszélünk, fontos tisztázni azt, hogy egyáltalán miért is adóztatunk, miért vetünk ki adókat: azért, hogy megteremtjük a közösségi kiadások pénzügyi fedezetét, biztosítsuk ezeknek a forrását.

Nagyon fontos látni azt is, hogy az adó mindenkit egy kellemetlenül érintő dolog, hiszen ha lehetne, senki nem fizetne adót. Fontos éppen ezért olyan módon az adópolitikát megoldani, hogy lehetőség szerint ne terheljük tovább az egyes gazdasági szegmensek résztvevőit az elviselhetőség mértékénél, és lehetőség szerint az adórendszer, amennyire csak egy ilyen teherféle lehet, legyen ösztönző jellegű, ösztönözze a vállalkozásokat a beruházásra, a munkahelyteremtésre, a növekedésre, a közjó fenntartható növelésére.

Nagyon fontos az, amikor 2010-ben elindult a második Orbán-kormány kormányzati kurzusa, meglett fogalmazva több olyan célkitűzés, amivel egyet lehetett érteni. Az egyik az, hogy egyszerűbb legyen az adórendszer. Emlegetett akkor a miniszterelnök úr soralátét méretű személyijövedelemadó-bevallást, hát most ennek a soralátétnek jelenleg a többszörösét láthatjuk, jó néhányszorosa a soralátétnek egyelőre az adóbevallás nagysága, tehát egyszerűbbnek a magyar adórendszert nem lehet nevezni, hiszen a kormány újabb és újabb adókat vezetett be, ezzel csak tovább bonyolította a magyar adórendszert. Olyan egzotikus adónemeket is fizet Magyarország,

Magyarország népe, a Magyarországon megtelepedett vállalkozások, amelyet más országokban nem is kell megfizetni.

Nagyon fontos az is, hogy kiszámítható legyen az adómérték. Kérdezem én, hogy kiszámíthatónak lehet-e nevezni az adómértéket ma Magyarországon. Lépten-nyomon ugyanis a kormány különböző pontokon folyamatosan hozzányúl az adórendszerhez, nemcsak évente egyszer, hanem év közben is többször módosul, változik az adórendszer, ehhez kell alkalmazkodnia a magyar gazdasági szereplőknek. Tessék megnézni a különböző üzleti fórumokon elhangzó véleményeket! Az egyik legfontosabb kritika a magyar gazdasággal szemben az volt, hogy kiszámíthatatlan a magyar közteherviselés, összevissza változnak a közterhek, a cégek éppen ezért hosszú távon nem tudnak üzleti terveket készíteni, vagy ezt olyan várható felárral képesek csak megtenni, hogy a profitvárakozásaikat nagyra szabják. Ha ezeket nem látják teljesülni, akkor nem ruháznak be Magyarországon, mert az adórendszer sajnos többször is kiszámíthatatlannak bizonyul számukra.

(9.00)

A harmadik nagyon fontos kritérium az adóknak a megfizethetősége. Ezzel is problémák vannak, ugyanis Magyarországon az adók nagyon sok vállalkozó, vállalkozás számára nem megfizethető mértékben magasak, egyszerűen nem tudják kitermelni nagyon sokszor a vállalkozások például a munkaerő legális foglalkoztatásának fedezetét, egyszerűen azért, mert egy adott vállalkozásban nem termelődik meg akkora pénzüsszeg, amivel ez kitermelhető lenne. És hogy értsék képviselőtársaim, hogy mire gondolok, ha Budapesten valaki szeretne foglalkoztatni mikrovállalkozóként két szakmunkást, akkor körülbelül erre a két szakmunkásra havonta 350-400 ezer forintnyi közterhet kell befizetni. Ez csak a dolgozók után fizetendő közteher. Ha a vállalkozó saját maga után is szeretne befizetni és fenn szeretné tartani a cégét, akkor körülbelül egy kétfős vállalkozás minimális infrastruktúrával, bérelt helyiséggel, autóval, miegyebekkel 1,5-2 millió forintos teherrel számolhat, ennyit pedig a magyar gazdaságban nem tudnak kitermelni a vállalkozások. Ezek az adómértékek a cégeket részben megfojtják, a gazdasági növekedést megölik, részben pedig a fekete-, illetve a szürkegazdaságnak adnak jelentős mértékű ösztönzést.

Fontos látni azt, hogy a kormánynak az a célkitűzése, hogy a munkát terhelő adókat csökkentse, a fogyasztást terhelő adókat növelje, szép célkitűzés, azonban ez nem így valósult meg. A fogyasztást terhelő adók nőttek, ezt nem nehéz belátni, hogy a munkát terhelő adók csökkentek-e, azt viszont nagyon könnyen vitathatjuk. Gondoljanak arra, hogy a Fideszhez közeli Századvég két vezető elemzője egyszer közölt egy olyan tanulmányt, amelyben megvizsgálták azt, hogy az Orbán-kormány által bevezetett egykulcsos adórendszer hogyan hatott a különböző vagyoni helyzetű társadalmi csoportokra. Eb-

ben azt találták, hogy a legfelsőbb jövedelmi tizedbe tartozó munkavállalók több mint 500 milliárd forintot kaptak az adórendszer áldásaiból, miközben a magyar munkavállalók 70 százaléka vagy nem realizált az egykulcsos adórendszer bevezetésével béremelkedést, vagy pedig egyenesen csökkentek a munkabérek, hiszen több olyan adórendszerbeli változás is történt, például az adójóváírás kivezetése, ami az alacsonyabb jövedelmű embereket Magyarországon egyértelműen sújtotta.

Tehát bizony, uraim és hölgyeim, kérdéses az, hogy az Orbán-kormány minden esetben meg tudott-e felelni a munkát terhelő adók csökkentésén keresztül a dolgozói béremelésnek. Láthatóan nem tudott, hiszen ezeken a pontokon a kormány törekvései elvéreztek.

Azzal természetesen mindig egyetértett a Jobbik - ez már a 2010-es választási programunkban is szerepelt -, hogy a családi adókedvezményt vezessük be. Ez egy dicséretes intézkedés volt, támogattuk is benne a kormányt, ennek a további kiszélesítését szeretnénk a jövőben is elérni.

Fontos látni azt, hogy amikor a kormány megváltoztatta az adópolitikát, akkor jó néhány olyan adónemet vezetett be, amivel a magyar gazdasági növekedést legalábbis visszafogta, csökkentette, és amelynek nem kis részben maga a magyar lakosság és maguk a magyar vállalkozások lettek a teherviselői, nem pedig azok a vállalkozások, akikre ezeket az adókat kivetették.

Mire is gondolok? Bevezette az Orbán-kormány a Magyarországon egyébként korábban nem is ismert tranzakciós illetéket, aztán röviddel később már meghatározta ennek az illetékfajtának a mértékét, miközben egyébként tudni lehetett azt, hogy a bankok ezzel párhuzamosan, ahogy nőtt az illetékterhelésük, növelték a saját tranzakciós költségeiket, és ilyen módon gyakorlatilag csont nélkül, teljes egészében áthárították az ügyfeleikre a tranzakciós illeték megfizetésének költségét.

Tehát mi is történt? A magyar állam elverte a port a bankokon, hivatalosan a bankokat adóztatta meg, aztán a megadóztatott bankoknak viszont engedte, hogy a magyar emberekre hárítsák át ezeket a közterheket. Tehát a végső teherviselői ezeknek az intézkedéseknek maga a magyar lakosság és maguk a magyar vállalkozások lettek.

Hasonló történt a bankadó esetében. Szintén áthárították a magyar emberekre, a számlavezetési költségek nőttek Magyarországon, nemhogy csökkentek volna a nemzetközi tendenciáknak megfelelően s a többi.

A kormány vezetékadót vezetett be Magyarországon, azaz a különböző közműcégeket sújtotta ezzel az adónemmel. Tehát olyan adókat vetett ki, amelyek korábban Magyarországon még nem voltak egyáltalán megfigyelhetők, és amelyek visszafogták a gazdasági növekedést, hiszen ezek a cégek, ezek az érintett vállalkozások visszafogták a beruházásaikat, hiszen egy agyonadóztatott környezetben senki nem szeretne pénzt betenni ezekbe az egyébként nagyon fontos rendszerekbe.

Államtitkár úr említette az EKÁER bevezetését, és azt, hogy a kormány mennyi mindent tett annak érdekében, hogy mérsékelje az Európai Bizottság által éves szinten 900-1200 milliárd forint közöttire tett áfarés mértékét. Én ezzel egyetértek, az EKÁER is egészében véve egy pozitív költségvetési hatású intézkedés volt, fontos azonban leszögezni, hogy nem kis részben az EKÁER-t is azért kellett bevezetni, mert a magyar áfa mértéke a legmagasabb az Európai Unióban. Ezzel az óriási áfamértékkel a feketegazdaság kap egy óriási ösztönzést, hiszen ez az óriási adókülönbség, ami Magyarország és a szomszédos államok között van, és amely Magyarország népét ilyen módon sújtja, az természetesen a feketegazdaságot ösztönzi az adóelkerülésre.

Emlékeztetni szeretnék arra, hogy 2009 félévekor, akkor, amikor a szocialista kormány az általa korábban 20 százalékra lecsökkentett áfát ismét visszaemelte 25 százalékra, a Fidesz parlamenti frakciója élénken tiltakozott az adóemelés ellen. Akkor elmondták a képviselőtársak, hogy az áfa a szegény emberek sújtó adó, tiltakoztak az ellen, hogy a szocialisták 25 százalékra emeljék ezt az adómértéket, ehhez képest azonban az történt, hogy az Orbán-kormány tovább emelte ezt az adófajtát 27 százalékra, európai uniós rekord nagyságúra.

Hasonlóan jártunk a jövedéki adóval is, szintén 2009 derekán, amikor a szocialista kormányok növelték az üzemanyagok jövedéki adóját, a Fidesz politikusai élénken tiltakoztak. Majd pedig tessék visszagondolni a második Orbán-kormány 2010-14 közötti tevékenységére: ismét csak emelkedett a szocialisták által már megemelt jövedékiadó-mérték. Most pedig olyan módon szabályozta a kormány ezt a területet, hogy amikor egyébként csökkennének a világpiaci árak, akkor elkezdnek a magyar adómértékek ezen a területen is növekedni. Tehát ilyen módon az autósokat, az autóstársadalmat Magyarországon kimagasló nagyságú adóterhelésben részesíti a kormányzat.

Fontos azt is elmondani, amikor államtitkár úr ismertette a tiltott szerencsejátékokra vonatkozó szigorításokat, hogy Magyarországon Andy Vajna kaszinói, akit a kormányzat juttatott kaszinókoncesszióhoz és számos törvényjavaslattal, számos törvényi változással folyamatosan Andy Vajna magánvagyonát növelte, ezekben a kaszinókban nincsenek rákötve a gépek a NAV rendszerére.

Nekik tehát nem kell hasonló módon beszámolni a vállalkozásuk tevékenységéről, nem ellenőrzi őket ugyanolyan szigorúan az adóhivatal, mint bármelyik magyar kisvállalkozót, akit pénztárgép bevezetésére köteleztek. Ezen javaslok változtatni. Kérem államtitkár urat, hogy a kormány tárgyaljon erről a változtatási javaslatról, hiszen ez a közvéleményt is foglalkoztató kérdés, igazságtalannak is tartjuk és célszerűtlennek is, hogy Magyarországon ez így működjön.

Nagyon fontosnak tartom a társasági adókra vonatkozó változások megfogalmazását. Itt a társasági adó mértéke attól függően változik, hogy az adott vállalkozás mekkora üzemméretű, hány főt

foglalkoztat, hányan dolgoznak nála és mekkora az árbevétele.

(9.10)

Itt azonban látni lehet azt, hogy jó néhány nyugati tulajdonú nagy cég földarabolta a saját cégstruktúráját, hogy ilyen módon közép vállalkozásnak minősüljön, és kedvezőbb pályázati és adószabályok alá tartozzon. Láthatóan a kormány az ilyen jellegű cégfeldarabolással szemben nem lépett föl, ugyanúgy engedi a legalacsonyabb adómértéket megfizetni ezeknek a vállalkozásoknak.

Hozzáteszem, hogy ha egy magyar vállalkozás ki szeretné venni a nyereséget a cégből, akkor osztalékadót is kell fizetnie a magyar vállalkozásnak; ha egy külföldi vállalkozás ki szeretné vinni Magyarországról a nyereségét, akkor nem kell osztalékadót fizetnie, meg kell fizetnie a társasági adót, az iparüzési adót, és elviheti a nyereségét Magyarországról. Tehát a magyar vállalkozásokat jelen pillanatban is többletterh sújtja az itt meglepedett külföldi cégekhez képest.

Azzal az adóváltozással, amit államtitkár úr az exozéjában említett, az alanyi adómentesség 6 milliárdról 8 millióra történő növelésével a Jobbik egyetért. Én magam egyébként az előző ciklusban erre irányuló kezdeményezést már tettem.

Az Európai Unió számos országa igyekszik a Brüsszel által biztosított alanyi adómentesség mértékét minél magasabbra tolni. Ez egy egyértelműen gazdaságösztönző intézkedés, amit a Jobbik természetesen támogat, még ha ennek az adócsomagnak több olyan eleme is van, amivel vitába szállunk. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padso-raiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Sallai Róbert Benedek képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A Lehet Más a Politika frakciója igyekezett átnézni ezt a közel 200 oldalas anyagot, amiről azt állítja valaki, hogy ez egyszerűsítés. Kíváncsi lennék államtitkár úr véleményére, hogy ismeri-e azokat a nyugat-európai példákat, amikor 4 oldalas adószabályok 10 éven keresztül hatályban vannak, és hogy milyen jobbiztonságról beszélhetünk, mikor csak a módosítók aránya és terjedelme ilyen mennyiségben jelenik meg előttünk. És nyilvánvalóan ennek függvényében kissé nehéz elhinni azokat az érveléseket, akár államtitkár úrtól, akár Szatmáry képviselőtársamtól, ami arról szólna, hogy ezek az egyszerűsítést szolgálják.

A salátatörvény indoklása szerint a módosítások célja a bürokrácia csökkentése és az adózás egyszerűsítése. A mi megítélésünk szerint ez legalább akkora hazugság, mint a minap betervezett közbeszerzési törvényről azt állítani, hogy az átláthatóságot segí-

tené. Hadházy Ákos képviselőtársam „Ltt.”-ként, lenyúlástechnikai törvényként aposztrofálta. Ezt a csomagot nevezhetjük „Bbk.”-nak, tehát a beteges bürokráciakényszer salátatörvényének az adópolitikában.

Mi mást lehetne mondani erről a műről, ami csaknem 200 oldalon keresztül sorolja fel és magyarázza azokat a módosításokat, sok esetben olyan eljárásokat és újításokat bevezetve, amelyek nem-hogy egyszerűsítenek a bürokratikus eljárási rendet és megfogalmazásokat, hanem éppen hogy bonyolítják azokat? Az önök által felügyelt törvény-előkészítés színvonalát mutatja, hogy a korábban áterőltetett jogszabályaik jelentős része jó, ha egy évet megér változtatás nélkül.

Ez alapvetően nyilvánvalóan egy indikátora Magyarországnak jogbiztonságának is, hogy mennyit érnek meg ezek a szabályok, és nyilván a jogalkotás komolyságát mutatja az, hogy hányszor kerül egy-egy ilyen módosítás ide elébünk. S hogy nehezebb legyen kiigazodni az önök törvénygyárában, mostanában már - ahogy jelen esetben is -, már nemcsak az alapul szolgáló törvényeket módosítgatják és javítják, hanem azok módosításait is módosítják, és a módosítások módosításainak módosítását valósítják meg sok esetben. Ez az önök értelmezésében nyilvánvalóan az átláthatóság és áttekinthetőség jegyében történik.

Igérek önök már söralátét méretű adóbevallást, 500 milliárdos bürokráciacsökkentő csomagot, ehelyett itt vannak ezek az évente beterjesztett újabb és újabb bürokrácianövelő csomagok, amelyek vonatkozásában hevenyészett törvény-előkészítés és sorozatos módosítások miatt mintha önök is elvesztették volna már a fonalat.

De nézzük a részleteket! Elnök úr, megkérdezhetem, hogy kormányképviselő nélkül folytassam-e a felszólalást? Mert tudomásom szerint...

ELNÖK: Képviselő úr, szíveskedjen folytatni, államtitkár úr a teremben tartózkodik. Köszönöm szépen.

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Ja, nem láttam, bocsánat. Köszönöm szépen. *(Tállai András a Fidesz padsoraiból: Itt vagyok! Nagyon izgalmas. Lenyűgöző. - Közbeszólások a Fidesz padsoraiból.)* Igen, nem tűnt fel.

Tehát a módosítás lényege az, hogy a haveri, rokoni körök - Garancsi, Mészáros, Tiborcz, Vajna - uniós és közbeszerzési lenyúlásaik mellé még adókedvezményeket vagy adóeljárési kedvezményeket is kapjanak ajándékba. Alapvetően ez az, ami kitűnik ebből a jogszabálycsomagból, és ezt nevezik egyébként annak a diszkriminatív törvényalkotásnak, ami miatt egyébként a Fidesz-KDNP folyamatosan raporton van az Európai Bizottság előtt.

De nézzük először is a lex Tiborcz részét ennek a törvénynek! A társasági adóról szóló törvény 7. §-ának módosítása szerint az oligarcha elvtársaik a jövőben műemléki vagy helyi védettségű ingatlanjaik és tartozékaik tekintetében már nemcsak a felújítá-

sok bekerülési értékével csökkenthetik az adózás előtti eredményeket, hanem annak kétszeresével is. Természetesen mindez a közvagyonból megy, és nyilván közpénzből segítjük ezeknek az értékeknek a felújítását. Sőt, újabb meglepetésként még a karbantartási költségeket is levonhatják az adóalapjukból. Érdekes, hogy ez az L. Simon-os műemlék-felvásárlás a Tiborcz család érdekeltségének megnövekedésével hogy kerül most itt előtérbe az adótörvényben. Nyilvánvalóan ezt mintha mellőzték volna elmondani kormánypárti képviselőtársaim, hogy felhívják erre a figyelmet, hogy ez hogyan jelenik meg.

Ha ezután Tiborcz úr és társaik netalántán nem tudnák igénybe venni ezeket a felturbózott kedvezményeket, akkor önök lehetőséget biztosítanak nekik arra, hogy ezekkel a kedvezményekkel a kapcsolt vállalkozásaiknak csökkentsék az adóalapját. Ha tehát van egy építőipari vállalat, és annak van egy műemléke, amit esetleg fel akar újítani, ha oda lényegesen több költséget számol el, annál kevesebb lesz az adója, és önök megteremtik ennek a lehetőségét. Olyan cégek tehát, amelyeknek az adott esetben közülük nincs a konkrét beruházáshoz, legfeljebb csak baráti, rokoni vonalon, azok is élni tudnak majd ilyen kedvezményekkel. Kétséges, hogy egyáltalán alkotmányos-e, de ez nem szokta nagyon zavarni önöket, ha a barátait akarják helyzetbe hozni.

A társasági adóból származó költségvetési bevételek elképesztő mértékű elpazarlásának újabb példája ez a stadionépítési támogatások, szintén taós lenyúlások mellett. S hogy még a baráti kedvezmények útjába hatóságjelzés-kötelezés se álljon, a (26) bekezdés alapján a korábbi kötelezettségek az új tulajdonos levonási jogát már nem korlátozza, hanem vállalja azok teljesítését.

Nyilvánvalóan itt ismét megjelennek azok a kormányközeli felújítások, amelyekkel az elmúlt időszakban találkoztunk. Példaként említhetjük Rogán Antal miniszter úr emlékezetes helikopterezését, akinek az arisztokrata főúri szálláshelye ugyanilyen műemlékben felújított épület lehet, aminek további felújításai ezek után már adókedvezménnyel fognak megvalósulni.

Ezek a módosítások nyilvánvalóan nem függetlenek attól, hogy Tiborcz István érdekeltsége nemrégiben megvásárolta a turai kastélyt, és mint tudjuk, Mészáros Lőrinc is élen érdeklődik a kastélyüzlet iránt. Sőt, akár szaúd-arábiai barátjuk, Pharaon úr is a kedvezményezetttek közé kerülhet a József nádor téri építkezéssel. Itt válik átláthatóvá az, hogy mi is történik ebben az adócsomagban.

Nem beszélve arról, hogy a kastélyfelújításokra is mostanában ítélték meg egyenként uniós másfél milliárdokat. Nem lennének meglepve egyáltalán, ha ezen ingatlanok vonatkozásában hamarosan ismerős vállalkozások és emberek szereznének tulajdonjogot. De ne reménykedjen, államtitkár úr, nem fogják megúszni! A Lehet Más a Politika továbbra is igyekszik ezeket a korrupciós ügyeket feltárni és lehetőség szerint bemutatni, hiszen ezen adókedvezmények éppúgy a közvagyon részét képezik, mint a továbbiakban. *(Zaj, közbeszólások a Fidesz padsoraiban.)*

Elnök úr, hadd kérdezzem meg: csak az a baj, ha ellenzékiek szólnak, vagy az is baj, ha kormánypártiak? Mert előbb megrótt bennünket, amikor Hargitai képviselőtársunk felszólásakor közbeszóltunk, de most ugyanazt megtehetik minden további nélkül a kormánypárti képviselőtársaim.

ELNÖK: Képviselő úr, szíveskedjen folytatni! Köszönöm.

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Csak meg akartam dicsérni a pártatlan levezetést.

Az oligarchakedvezményeknek itt nincs végük. Amint arról azonban sokat hallhattunk, óriási mértékű uniós pénzosztás érinti a Fideszhez köthető oligarchacsapatot is az energiahatékonysági beruházások vonatkozásában is. Többek között azon uniós pénzek terhére, amelyek 90 milliárdját Lázár úrék vonták el a lakossági felhasználás elől azzal a lelepleződött hazugsággal, hogy a lakossági célú felhasználást ebben a tekintetben az Unió nem engedi, aminek alaptalansága azóta már kiderült. Az LMP továbbra is azt követeli, hogy legalább ez a forrás ténylegesen az állampolgárokhoz kerüljön, és nagyobb energiamegtakarítást eredményező lakossági felújításokra és valódi rezsicsökkentésre a miniszterelnök úr csókosai helyett minél inkább szélesebb körben használjon.

A társaságiadó-törvény újabb módosítása az energiahatékonysági beruházásokat érinti, amely szerint az ilyen típusú építkezések üzembe helyezői akár 4,5 milliárd forint, tehát 15 millió eurónyi taokedvezményt is igénybe vehetnek. A kisvállalkozások esetében ez a támogatás 20 százalékponttal, de még középvállalkozások esetén is 10 százalékponttal növelhető.

Bár a kedvezmény jó az energiahatékonysági beruházások szempontjából, mértéke mégis arra utal, hogy itt egyáltalán nem a kisvállalkozások a közpénzelengedés célcsoportja, hanem megint az energetikai üzletágban terjeszkedő Mészáros és Garancsi urak.

(9.20)

Ezen megerősítés a közmédiában, illetve bocsánat, a média felületein nagyon könnyen ellenőrizhető, hiszen az említett, Fideszhez közeli üzletemberek ez irányú tevékenysége mindenkinek szembeűnő, és nyilvánvalóan gyanút kelt abban az esetben, ha éppen ezen törekvéssel egy időben ilyen jellegű adókedvezményt hoz államtitkár úr ide a Parlament falai közé, hogy ezt fogadjuk el.

Az viszont teljes mértékben elfogadhatatlan az LMP számára, hogy a törvény 22/E. § (4) bekezdés b) pontjába egy olyan gumiszabályt sikerült becsempészni, amely szerint a fenti célú beruházásokhoz közvetlenül kapcsolódóan olyan fiktív többletköltségek is adókedvezményként számolhatóak el, amelyek akkor keletkeznek, ha az adózó különben beruházott volna és meg nem valósít, tehát gyakorlatilag az

alapberuházások adókedvezményét teremtik meg, és semmiféle többletkiadást és többlethasznót ettől nem várnak el. Ez a (4) bekezdés a 22/E. §-ban nyilvánvalóan ismét nagyjából a közpénzlopást tudja csak szolgálni jelen gyakorlatban. Az adókedvezményhez elég mindössze azt valószínűsíteni, hogy az adózó a meg nem valósított beruházást hitelt érdemlően végrehajtotta volna. Ez azért lesz furcsa, mert ez a „hitelt érdemlő” fordulat ezekben az esetekben így jelenik meg, ha egy barátról van szó, míg egy későbbi szakaszában a módosításnak majd látni fogjuk, hogy minden további nélkül a NAV másokra meg rátörheti az ajtót.

Itt aztán megint csak tág tér nyílhat a kivitelezésekre, a kapcsolati tőke felhasználására, magyarán a korrupcióra és a közélet tisztaságát veszélyeztető bűncselekményekre. Fiktív, meg nem valósult beruházásoknál nyilván olyan összegeket és költségeket állítanak be, amiket nem szégyellnek, és ez a kedvezmény a közpénz kifolytatásának a kontrollálhatatlan forrása lesz. Gyakorlatilag a kormány-előterjesztés ezen szakasza adóelkerülési lehetőséget teremt azoknak, akik az érintett baráti körbe beletartoznak, és ilyen jellegű beruházásokat ilyen mértékben egyáltalán végre tudnak hajtani. Márpedig ez a baráti kapitalizmus, amit kiépítettek, egyértelmű, hogy kiknek teremti meg a lehetőséget az ilyen mértékű fejlesztésekre, tehát hogy ennek az adókedvezménynek egy nagyon szűk szegmens lehet a része, ez teljesen világos.

Nem maradhatott ki a salátából, illetőleg a védelemből a médiaguru, állami milliárdokkal kitömött Andy Vajna sem. A szerencsejáték szervezéséről szóló törvény 36. §-ának a módosításai szerint ugyanis a NAV megtagadhatja a tagállami társhatóság online szerencsejátékkal kapcsolatos megkeresésének a teljesítését, ha az - idézem a jogszabályt - a szerencsejáték-szervezési tevékenység hatékony szakmai irányítását vagy hatósági felügyeletét, ellenőrzését, illetve a szerencsejáték-piac zavartalan és eredményes működését sérti vagy veszélyezteti. Ez azt jelenti, van, ahova mehet az adóhatóság, van, ahol ellenőrizhet, van, ahol az EU-s társhatóság kérhet adatot, kivéve a gyevi bírót, aki adott esetben Andy Vajna személye ebben a jogszabályban.

Tekintettel arra, hogy a magyar ellenőrzési intézményrendszer függetlenségét a nemzeti együttműködés rendszere teljes egészében ledarálta, a szerencsejáték-koncessziók és -engedélyek kizárólag állami vagy baráti kézben vannak, nyilvánvalóan fennáll a veszélye annak, hogy az esetleges visszaélések eltüntetése érdekében akár baráti, felsőbb megkeresésekre is a NAV azt titkolhat el az európai társhatóságok elől mondvacsinált indokokkal, amit csak akar. Nyilvánvalóan, ha a NAV elnöke az előterjesztő, akkor ez egy jó kis hatáskör saját magának, de nyilván a magyar adózóknak és az adózás átláthatóságának nem a legszerencsésebb intézkedés. Amit csak mondanak neki; nyilvánvalóan nem feltételeztek, félreértés ne essék, önálló gondolatokat e tekintetben, hiszen ez egy végrehajtói szerep. Az ilyen típusú abszurd, határozatlan rendelkezések ugyanis

éppen az előbb jelzett korrupciós kockázatokat hordozzák magukban, amit a Lehet Más a Politika természetesen nem fog tudni támogatni semmilyen formában.

Van azonban még egy további csavar ebben a történetben, a magyar hatóság ugyanis az új rendelkezések alapján akkor is megtagadhatja az Európai Gazdasági Térség államainak a megkeresését és teljesítését - idézem megint a jogszabályt -, ha a magyar hatóság - jelesül a NAV - részére jelentős költséggel vagy indokolatlan adminisztratív teherrel járna. Tehát egy újabb ok arra, hogy a NAV, ha nem akar valamit kiadni, vagy valamelyik barátját feszegeti valamelyik EU-s társhatóság, akkor az lehetőség szerint maradjon titokban.

Nehéz lenne nem észrevenni ebben a jogalkotásban, hogy ebben az esetben a magyar kormány éppen azzal a technikával próbálja megakadályozni azt, hogy feladatkörükből adódóan más európai hatóságok is hozzájuthassanak az adózási adatokhoz, ahogyan Magyarországon belül a számukra kényes közérdekű adatokhoz való hozzáférést is bekorlátozták, természetesen hozzátehetjük ehhez, hogy a jogállami működés alapelveivel teljes mértékben ellentétesen, mint ahogy azzal az átláthatósági igénnyel is, amit rendszeresen hangoztatnak, teljesen álszent módon.

Ha ez az újítás a magyar kormány ötlete, akkor a szóban forgó módosítást a korábbi szélhámosságok továbbfejlesztéseként lehet értékelni. Ha ebben az Unió is benne van, akkor sajnos azt lehet mondani, hogy a közpénzügyek adatait titkosító magyar vírus már az Unió más területein is megjelent. Mondhatnánk, a magyarok más a spájzban vannak az adótitok ügyében.

A szerencsejáték szervezéséről szóló törvényre még visszatérve: ennek a 36. §-ának az újabb elképesztő tartalmú módosítására is rábukkantunk. Ezzel a módosítással gyakorlatilag rendészeti, rendőrségi jogkörökkel ruházzák fel a NAV ellenőreit. Az még csak hagyján, hogy a szerencsejátékot szervező vállalkozások helyiségeit átkutathatják, de ha ehhez más személy ingatlanját veszi igénybe a cég, annak az ingatlannak a tulajdonosa is köteles túrni a helyszíni korlátlan ellenőrzést.

Ez már azonban erősen alkotmányos aggályokat vet fel, hogy a NAV - idézem a jogszabályt - az ellenőrzést vállalkozási tevékenységet nem folytató magánszemély lakásán is elvégezheti abban az esetben, ha valószínűsíthető, hogy a lakásban engedély nélküli szerencsejáték-tevékenységet folytatnak. Azért érdekes ez a roppant szigorúság, mert semmi másban nem nagyon nyilvánul meg, csak úgy látszik, ha valaki olyan üzletet akar érinteni, ami az önök barátainak az üzletét érinti, és esetleg az ő felségterületére hárul.

Nagyon-nagyon furcsa ez a szigorítás annak tükrében, hogy egy évvel ezelőtt gyakorlatilag megszüntették a vagyonosodási vizsgálat rendszerét, amivel például lehetett volna az adózókat, mondjuk, a termőföld-privatizációban felhasznált százmilliók eredetéről megkérdezni. Tehát itt van egy komoly szigo-

rítás, mert ha valaki szerencsejátékban nem Andy Vajnáknak lop, akkor az ne lopjon semmit, nyilvánvalóan ez az adóelkerülés szempontjából szerencsés, de elég nevetséges, hogy minden eszköz a NAV rendelkezésére áll. Lassan egyébként azon se csodálkoznánk, ha Andy Vajna felügyelete alá adnák a NAV-ot, hogy tetszés szerint ellenőrizze a versenytársait és azokat, akik hasonló tevékenységet folytatnak.

Tisztelt Elnök Úr! Most lejárt az időm, de ha megengedi, akkor innen folytatnám egy normál felszólalásban. Köszönöm szépen a szót. *(Taps az MSZP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Mivel független képviselők nem tartózkodnak a teremben, nem vesznek részt a vitában, kettőperces felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoporthoz.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Itt a vita kezdetén egy kérdést szeretnék feltenni és egy álláspontot rögzíteni. A kérdés nyilván államtitkár úr felé fogalmazódik meg. Államtitkár úr, arra szeretném nagy tisztelettel kérni, hogy ne majd a végén, hanem ha lehet, most, menet közben legyen kedves tájékoztatást adni arról, hogy a járuléksökkentési gondolkodása a kormánynak most hol áll. Hogyan tervezik? Mikortól? Meddig? Időszakos jellegű vagy hosszú távú elképzelésről van-e szó? Ez gyakorlatilag mértékében mit jelent majd, milyen százalékos nagyságrendet? Hogyan fog ez forintosulni, nettó forinttá válni, gyakorlatilag kézbe vett fizetéssé válni? Ezek a kérdések nyilván fontosak, hiszen a dolgozók szemszögéből nézve elengedhetetlenek.

Főleg azért elengedhetetlenek - és itt már a második részére térek át a dolognak -, mert Magyarországon nem elvitatható a dolgozói szegénység kérdésköre akkor, amikor - mivel a NAV-ot ön felügyeli, tudja jól - a NAV kimutatásai szerint is mintegy 1,4 millió olyan ember van Magyarországon, aki kevesebbet vagy éppen annyit keres, mint a minimálbér összege, vagy épp a dolgozó emberek több mint a fele a létminimum egy főre eső összegét sem keresi meg, akkor van mit tenni. Főleg akkor, amikor az elmúlt esztendőben 2010-hez képest a minimálbérré rakódó járulékkerhek összessége munkaadót, munkavállalót terheltén együttesen 32 ezer forintról 69 ezer forintra nőtt. Ha ez a többletnövekedés gyakorlatilag forintosult volna és fizetésben jelent volna meg, akkor ma már az egy főre eső létminimum feletti összeget keresnék az emberek.

Azt az összehasonlítást sem érdemes szem elől veszíteni, hogy a visegrádi négyek tekintetében hogy néz ki ez a kérdéskör. Míg Magyarországon 74 ezer forintot nem éri el nettóban, addig a másik három országban átszámítva 100 és 110 ezer forint közé esik ez a kérdés. No, ezért fontos ezekről a dolgokról beszélni, és nagy tisztelettel erre kérem önt. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most az írásban előre bejelentett képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Gógös Zoltán képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoporthoz.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Először egy rövid reakció lenne arra, amit Hargitai képviselőtársam mondott. Azt mondta, hogy az segítette a feketegazdaságot, hogy a minimálbérnél nem volt adó. Hát, én régen hallottam ekkora marhaságot, képviselő úr!

(9.30)

Abban a pillanatban, ahogy megadóztatták, minden második ember négyórásra meg hatórásra lett bejelentve, mert egy pluszterher jelent meg a rendszerben. Meglátszik, hogy régen foglalkozott ilyenekkel, de ez egy abszolút vadbaromság, ne haragudjon! Sőt, ez egy újabb teher volt, ebbe több cég beleroppant. Nálunk az egyik legnagyobb foglalkoztató, a pápai húsgyár olyan adóterhelést kapott abban a kettő évben, amikor önök kormányra kerültek, ami majdnem 1 milliárd forint volt egy évben. Aztán csodálkozunk rajta, hogy nem versenyképes, meg nem tudom, hányadszor kellett kisegíteni. Most már remélem, hogy lesz egy valós tulajdonosa, aztán többször nem kell.

Mindenfajta olyan adót bevezettek, amire azt mondták, hogy nem lesz ám majd áthárítva semmi, se a tranzakciós illeték, se az élelmiszer-biztonsági díj... - semmit nem hátrítottak át. Azért nem tudtak a magyar cégek sajnos, mert nem biztos, hogy volt rá fizetőképesség kereslet, mert aki egyébként meg úgy mellelesleg enni tudna, annak meg nem adtak pénzt. Tehát ez egy perverz adórendszer, amit önök csináltak, akárhogy is nézem; ennél perverzebb Európában nem létezik.

És ha arról beszélünk... - azt mondta az államtitkár úr, hogy nem nagyon foglalkozunk azzal, ami benne van. Sallai képviselőtársam azért elég alaposan elmondogatta, hogy már megint mit miért csinálnak, mert én nem tudok elképzelni olyan törvényt, talán most van egy előttünk, a szőlő-bor törvény, amiben nincs hátsó szándék, de eddig még minden törvényben benne volt az a hátsó szándék, hogy hogyan lehetne a haveroknak segíteni, és hogyan lehetne a közpénzt még jobban átcsoportosítani, mondjuk, a futball mellett most már más területeken is megengedve a nagyon komoly társaságiadókedvezményt, amit utána persze nyilván titkosítunk, hogy még csak ki se lehessen kérni, hogy ki mennyire volt bőkezű ezen a területen, és majd utána milyen állami támogatásban részesül.

De én maradnék a saját szakmánál, és inkább arról beszélnék, ami ebből az adórendszerből hiányzik. Itt versenyképességről beszélünk, aminek valóban nagyon komoly része lenne a közterhek csökkentése, amiről most napok óta hallunk, és érdekes módon most mindenki fizetésemelésről beszél, miu-

tán lassan már nem marad szakember az országban. Ez különösen keményen érinti a mi ágazatunkat is.

Az egyik legalacsonyabb jövedelmű ágazat, és nem a semmiért kapja ez a terület a viszonylag magas uniós támogatást, nem is támogatásnak mondanám, inkább jövedelemkiegészítésnek, mert itt realizálódik effektíve a legkisebb jövedelem, tehát nyilván nem lehet az autópárhhoz vagy az elektronikai iparhoz hasonlítani. A legnagyobb problémája a járulékközterhek magas volta mellett az iszonyatos áfa-terhelés, és nemcsak azért, mert ha ez egy normálisan működő ország lenne, ahol az áfa például a termelőnél csak egy köztes tételként jelentkezne, akkor azt mondom, hogy ez lakossági ágon a fogyasztásba nyilván akkor is bezavar, de nem okozna zavart, csak itt nem az a probléma. Itt az a probléma, hogy óriási biznisz lett az olajszőkítéshez meg az olajbizniszhez hasonló méretű... - és maffia által szervezett biznisz lett az áfacsalás. Most azon túl, hogy az önök adópolitikája például a munkajövedelemmel nem rendelkezőknek semmit nem ad - ez igaz most a nyugdíjasokra is, akik karácsonyra keményen kaptak egy óriási ajándékot, nagyjából egy kiló kenyér árát, aki mondjuk, a minimálnyugdíját kapja -, azon túl rengeteg olyan terület van, akiknek semmit nem segít. Azoknak egyetlenegy dolog segítene, ha a létfenntartáshoz szükséges alapvető dolgokat olcsóbban meg tudnák kapni.

Több ilyen dolog is van, de ebből kettő ilyen. Az egyik az energia, mert azért be kell fűteni, hogy ne fagyjanak meg. Egyébként az is elképesztő világ Magyarországon, hogy van 1,2 millió hektár állami erdő, és emberek faluhelyen a saját otthonukban megfagynak, államtitkár úr. Gondolom, ez önök felé is előfordul. Tehát ebben biztos, hogy lehetne valamit tenni, mondjuk, például a tűzifánál, és nem 2,5 vagy 3 mázsa tűzifát osztogatni, hanem lehetőleg olyan jövedelemhez kellene juttatni az embereket, hogy vagy meg tudják venni, vagy pedig aki rászorul, és nem mindenki szorul rá, ezt is látjuk ebben a leosztásban, és mégis kap, érdekes módon, rengeteg ilyen jelzést kapunk Szabolcsból, de nem szeretnék ebbe az irányba jobban elmenni. De azt azért hadd mondjam, visszakanyarodva az áfára, hogy az EKÁER egy szükséges rossz. Nem lenne itt az EKÁER-re semmi szükség, ha nem lenne ilyen magas az áfa.

De azt is mondom, hogy hiába kezdtek el valamit, ha azt nem vizik végig, a bűnözők mindig át fogják állni arra a termékre, amíg megmarad a 27 százalékos áfa. Ez látszott nyilvánvalóan. Miután a sertésnél már nem nagyon volt értelme, akkor mentek át a tejre, ugyanis azt világosan látni kell, és ezt szerintem a hatóságok is pontosan látják, csak valamiért nyilván fogva van a kezük, csak remélni tudom, hogy nem azért, mert a legfelsőbb politikai szint is érintve van benne, ugyanúgy, mint az olajbizniszben; egyszerűen nem látta, vagy nem akarta látni, hogy például 120 forintos UHT-tej nem lehetne a boltban, még az alacsony felvásárlási árak mellett sem. Az csak akkor lehet a boltban, ha arról legalább kétszer visszaigénylik az áfát. Ezt az EKÁER nem fogta meg.

Én egyetlenegy tejes fogásról, egy 8 ezer literesről hallottam. 8 ezer liter tejet, államtitkár úr, 350 rendes tehén egy nap alatt, gond nélkül előállít. Tehát az nem egy akkora ügy, amiért egy ilyen rendszert fenn kellene tartani. Fenn kell tartani, most nincsen más lehetőség, de sokkal egyszerűbb lenne, ha például most ebben az adócsomagban belátták volna, hogy az UHT-tej áfáját is csökkenteni kell, nem csak az előhűtött, nyers tejét, ugyanis a legnagyobb fogyasztás pontosan abból van, és a legnagyobb áfacsalás is pontosan abban van. Ezt mi számtalanszor elmondtuk, nagyon sokszor benyújtottuk, a szakma folyamatosan kéri. Még mindig nem késő. Önök beadhatnak módosítót ebben az ügyben akár ehhez a csomaghoz is, mert nyilván képviselői áfa-módosítót ehhez, ha nem nyitották meg... Pontosabban, egy ponton meg van nyitva az áfatörvény, ott, hogy mennyi az áfakötelezettség alsó határa, de ez nem jogosít fel senkit arra, hogy a mellékletet is megnyissa. Ezért például ehhez a törvényhez mi nem tudjuk benyújtani az áfacsomagot, de újra be fogjuk adni, annak ellenére, hogy a múlt héten hétfőn megingt leszávazták a Gazdasági bizottságban.

De ugyancsak ezt tudom mondani arra a helyzetre is, hogy nincsen 45 forintos krumpli, államtitkár úr! 45 forintos krumpli van az utak mellett, az után soha senki semmilyen közterhet nem fizetett és semmilyen adót nem fizetett; 45 forint nem fedezi a burgonya növényvédelmi költségét. Tehát amikor illet lát az ember, és gondolom, nyilván más is utazik, nemcsak mi utazunk, nemcsak mi járunk az út szélén és látunk ilyen árusokat, akkor nem tűnik az fel senkinek, nem megy oda senki megkérdezni, hogy akkor most honnan a francból került oda az az áru?! Az nem lehet más, mint nagyon, totálisan vírusfertőzött, már nem használható vetőkrumpli, ki tudja, hány éves, ami egy jól hűtött környezetben, egészen addig, amíg a háziasszony haza nem viszi, egészen normális. Egy ilyen beszélgetést arra is ki kell használni, hogy lebeszéljünk erről mindenkit, ahogyan nyilván le kell beszélni mindenkit a 10-18 százalékos hústartalmú lengyel baromfivirsliről is, mert abban gyakorlatilag nincs semmi a vízen kívül, meg a csirkepepen, pontosabban a bőrpépen kívül.

Tehát én azt gondolom, hogy ezekkel az ügyekkel is kellene foglalkozni egy adócsomagnál, és most még pénz is van. Mindig az volt, hogy soha nem mondjuk meg, miből lenne erre forrás. Van most szerintünk egy elhibázott földprivatizációból származó óriási bevétel. Erre azt halljuk, és nemcsak halljuk, hanem maga a szakminiszter terjeszti be, hogy elvegyék a falutól meg elvegyék a falu népétől, a kisemberektől, és betegyék a hiánycsökkentésbe, ami úgy el fog ott tűnni, hogy senki észre sem fogja venni, ugyanis a 3000 milliárdos lenyúlást, ami a magánnyugdíjpénztárakat érintette, se vette észre senki, hogy az mondjuk, mennyit csökkentett volna a hiányon. Magasabb, mint amikor átvették a kormányzást. Ehelyett, például ha csak annál a termékörnél, ami egyértelműen sújtja a magyarországi termelők versenyképességét, ez nem olyan túl sok, a tejnél a teljes kör, tehát nem az UHT nélküli, mert

azzal semmire nem mennek. Ott van a zöldség-gyümölcs, ahol most már nem is 50, hanem 70 százalékos mondanak a feketeforgalmazás miatt, mert nem tud mást tenni a magyar termelő sem, mint hogy csálni fog, ha behozzák a 45 forintos lengyel krumplit meg a 15 forintos almát, meg a 20 forintos almát. Tehát ez a két csomag, a zöldség-gyümölcs az, aminek még azért egészségügyi hatása is lenne.

A következő nyilván az, hogy a különböző húsféléknél, tehát most már a feldolgozott árukra is lehetne bizonyos körben gondolni, nem beszélve például a kenyérfélékről, ami azért a magyar közfogyasztásban az egyik legnagyobb tétel, és hozzáteszem, itt mindenki beszél róla, a jobbikos kollégák is mondták, hogy 25 százalékra emeltük az áfát. Igen, de három termékkörben 18 százalékos kulcsot alkalmaztunk, pontosan azért, hogy még akkor is, amikor egyébként gazdasági válság volt, amit a Fideszben most már mindenki elfelejt, pontosabban akkor se akarták elfogadni, hogy van, de utána mégiscsak megdicsérték a Bajnait, hogy milyen jól kezelte azt a válságot. Utána meg mindennek elmondták. Azért ez is érdekes, de szerencsére a médiában minden megmarad, úgyhogy hála istennek, az is, amit időnként a nyugdíjasokkal, a nyugdíjas hölgyekkel kapcsolatban gondolnak.

Én azt tudom csak erre mondani, államtitkár úr, hogy ez a belenyúlás a rendszerbe semmire nem jó. Egyszer végre meg kellene már hallgatni a szakembereket is. A saját szakmából van olyan előterjesztés vagy van olyan anyag, ami az Agrárgazdasági Kutató Intézetben készült.

(9.40)

Nagyon precízen kimutatja, hogy a járuléksalással együtt hogyan térülne meg például azokban a termékkörökben, amelyekről beszéltem, az áfacsökkenés. Igen, valamennyit egy rövid időre áldozni kell, ez tény, de látjuk, hogy itt úgy szórják az 50-60 milliárdokat egy-egy kormánydöntéssel, hiszen most már a parlamentnek nincs is joga még a költségvetésbe bele se szólni, hiszen szabadon garázdálkodhat benne a kormány, ezt a törvényjavaslatot is elfogadták. Ezért azt gondolom, hogy erre sokkal nagyobb energiát kellene fordítani, mert a végén nem lesz Magyarországon például tejtermelő tehén. Az ilyen dolgoknak az a vége, hogy nem elég, hogy sújt bennünket egy kvótamegcsúszás, ami nyilván azoknak a nagyobb országoknak jó, akik eddig túltermeltek, és most legalizálni tudják a túltermelésüket, lassan ez a hatás kimegy, hanem ott a másik, hogy iszonyatos teher van a mi termelésünkön, és nem tudunk versenyezni azzal a fajta csaló bandával, aki ebben érintett.

Azt is látjuk, hogy igazából következménye sincs a dolgoknak, mert egyszer nagy nehezen elfogtak valakit a cukoráfa kapcsán, Győr környékén a CBA-partnert - ami után még furcsa módon egy nagy CBA-áruház is leégett a benne lévő számítógépekkel együtt, amit persze senki nem ért, de mindegy, nyilván ez nem az én dolgom, nem az én dolgom lenne,

hogyan kiderítsék, hogy ez miért történt, de nem nagyon akarják, úgy látom -, és egy ember kapott felfüggesztett börtönt. Hát, kétféleképpen lehet, hogy megéri másfél év felfüggesztett, nagyjából annyi pénzt loptak el. Tehát ez nem visszatartó erő, ha csak erre képes a magyar igazságszolgáltatás, és azt látjuk, hogy amikor olyan helyre kellene nyúlni, ahol esetleg más is érintve lehet, mondjuk, kormányzati körökből is lehet érintett, akkor érdekes módon ott nem akarnak érdemben nyomozni, ahogy egyébként máshol sem, de ezt a meccset majd úgyis folytatni fogjuk, például a földbiznisz kapcsán, mert az is megérne egy külön misét.

Azt gondolom, államtitkár úr, nem lenne baj, ha például erre az áfaügyre reagálna, hogy most valóban az-e megoldás, hogy EKÁER van, és akkor mindenkét megfogunk, aki csal, mert az látszik, hogy nem működik. Vagy pedig az lenne a megoldás és ezzel megfognák a járulékesalást is, hogy nem lenne ilyen magas az áfa, és nem kéne mindent, a kaviárt meg a homárt nem kell 5 százalékos áfakulcsba sorolni - ilyen senki soha nem kért, kivéve egyszer, amikor Font képviselőtársunk benyújtott egy ilyen csomagot, amelyben benne volt fű, fa, virág, minden -, hanem tényleg azt a termékkört kellene az áfacsökkentéssel segíteni, ami a magyar termelők versenyképességi problémáit okozza.

Látjuk, mekkora zavart okoz például egy ilyen kivédhetetlen betegség, ami most a madárinfluenzá-nál van, és én nagyon remélem, hogy hatásosan fogjuk majd tudni kezelni, de nagyon nehéz lesz kezelni, mert ilyen vándorlási időszakban ez majdnem minden évben előjön, és már most komoly exportproblémák lesznek. El lehet képzelni, hogy ha erre a hatásra még rájön az áfa-probléma, akkor komoly... - még szerencse, hogy a baromfinál pont januártól csökkenni fog, mert azért az most hoz valamit, legalább egy picit védelmet a ránk zúduló importtól, mert azért ez a betegség előbb-utóbb elér majd mást is, és Európán belül kevésbé lehet korlátozni nyilván az importot, mint a harmadik országok irányából.

Azt gondolom, ha azok a mondások igazak, amelyeket most csak egy-két napja hallunk, hogy valóban van egy versenyképességi előremozdulásra igény kormányzati szinten is, akkor az valamit segít, de azért, államtitkár úr, az nagyon soká fog a nyugdíjasokon segíteni, hogy mondjuk, most például járulékot csökkentünk, mert lehet, hogy az meghúzza majd felfelé az inflációt és akkor magasabb lesz a nyugdíj-emelés, mint 0,9 százalék, mert általában a gazdaságélénkülésben magasabb infláció van, de azért ez nagyon hosszú hatás. Tehát lehet, hogy azon is el kellene gondolkodni gyorsan, hogy elfelejteni ezt a csak inflációhoz kötött nyugdíjemelési ügyet és visszahozni a svájci indexálást. Ha már egyszer úgyis bérnövekmény lesz, akkor legalább a reálbérekkel együtt a nyugdíjak is növekednének, és nem lennének olyan helyzetben rászoruló, idős emberek, hogy azon kelljen gondolkodniuk, hogy gyógyszert vesznek, mondjuk, tüzelőt vagy éppen élelmiszert maguknak.

Ezeket javaslom megfontolásra, és ebben nyilván azokat a javaslatokat, amelyeket folyamatosan be is nyújtunk, és higgyék el, hogy szakmailag alaposan elő vannak készítve, ezt próbáljuk is segíteni. Az egy más kérdés, hogy a mi szakmánkban soká érik be a termés és sokat kell neki kint aludni, de remélem, előbb-utóbb majd ez is beérik, és meg lehet valósítani azt, amit mi gondolunk erről az egészről. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Turi-Kovács Béla képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Azokat a pozitív és azt kell mondanom, vitathatatlan előnyeiket az előterjesztésnek, amelyeket elsősorban a Fidesz vezérszónoka, de Hargitai János különösen részletesen ismertetett, nem kívánom megismételni. Néhány olyan észrevételt szeretnék tenni, amivel szeretném, ha az az irány, amelyet tulajdonképpen ez a törvényjavaslat is képvisel, részben folytatódna, részben pedig kiteljesedne.

Arról van szó, és azt gondolom, nem lehet emellett elmenni, hogy itt az MSZP vezérszónoka előhozta ismét azt a régi és egy alkalommal már nem lezárt, de mindenképpen megvitatott kérdést, hogy mi a helyzet az arányosság és mi a helyzet az igazságosság területén, mi a helyzet, végső soron erről van szó, az egykulcsos adó tekintetében. Erről néhány gondolatot szeretnék megosztani. Nincs okom a korábban kifejtetteket megváltoztatni, de azt el kell ismernem, hogy a kormányának az a törekvése, ami egy nehéz gazdasági helyzetben egy merész húzással olyan helyzetet teremtett az adók világában, ami megalapozhatta a költségvetés szilárdságát, biztonságát, de lehetővé tette még az adósságsökkentésnek is egy jelentősebb mértékét, most ez idő szerint nem vitatható. Ugyanakkor örömmel látom, hogy azért van bizonyos gondolkodás ezen a területen. Ennek tekintem például az eho területén azt, hogy most már létezik két kulcs, az én álláspontom ugyanis töretlenül az, hogy az arányosság egy fontos elv, de az igazságosságot soha nem lehet mellőzni az arányosság alkalmazásánál.

Ezt azért tartottam szükségesnek előrebocsátani, mert e tekintetben nekünk, a Fidesszel szövetséges polgári kisgazdáknak, ezen nincs okunk változtatni, ugyanakkor még egyszer hangsúlyozom, elismerem, hogy a kormányának ezek a lépései nemcsak gyakorlatiasak, szükségesek, de eredményesek is voltak.

Szeretném kifejteni ugyanakkor azt, hogy ebben a javaslatban van néhány olyan elem, amellyel eddig senki nem foglalkozott, és különösen nem olyan irányban, ami meggyőződésem szerint további lépéseket tesz lehetővé.

Az őstermelőkkel ez a javaslat megítélésem szerint pozitívan foglalkozik. A javaslat, különösen abban a részében, ahol a közös őstermelői igazolványok

esetében ad egy lehetőséget egyfajta tehermegosztásra, azt gondolom, egy jelentős lépés előre. Azért egy pillanatra itt álljunk meg! Önmagában ezt az őstermelői kifejezést is, engedjék meg, de atavisztikus kifejezésnek érzem. Nevezhetnénk kistermelőnek meg sok minden másnak, de ez az őstermelő tulajdonképpen nem fejez ki semmit. Márpedig ha egyszer van ilyen, és pedig nem néhány ezer, hanem több tízezer, de talán százazret is elérő nagyságrendű olyan ember és család, amelyek érdekelt ezen a területen, érdemes ezzel foglalkozni.

Ezért külön pozitívnak tekintem az előterjesztésben azt, hogy lehetővé teszi, ez látszólag teher lenne, a magasabb járulék befizetését. Van ebben egy előregondoskodás, egy előregondoskodási szellem megvalósítása, amit csak támogatni lehet. Valóban abba az irányba kell elmozdítani azokat is, akik most az őstermelői minősítés és az őstermelői működés területén látnak bizonyos előnyöket, hogy látniuk kell azt is, hogy az elkövetkezendő időket is biztosítani kell. Amikor a kormány erre ad egyfajta lehetőséget, én ezt pozitívnak érzem.

Ugyanakkor itt pont az őstermelői megállapításoknál és javaslatoknál van egy olyan rész, amely mellett nem tudok elmenni szó nélkül, többek közt ezért is kértem szót. Nem kellene a családi gazdaságot belekeverni, az őstermelői fogalommal össze-mosni, szerencsétlen dolog. A családi gazdaság tekintetében előbb vagy utóbb el kell jutnunk addig, hogy világossá tegyük, hogy olyan, hogy egységes családi gazdaság, nem létezik. A családi gazdaságoknak van egy üzemsze, és azok, amelyek több száz hektáron vagy akár több ezer hektáron gazdálkodnak, pontosan olyan üzemsze mint a több ezer hektáron gazdálkodó, mintha nem rokonok lennének; és vannak azok a családi gazdaságok, amelyek egyértelműen egy családi méretű és családhoz mért területen gazdálkodnak, és ennek megfelelően tudnak fennmaradni, eredményt elérni.

(9.50)

Az őstermelő megint egy másik kategória. Ez nem az adótörvény előterjesztőinek a hibája, nem azok hibáznak, amikor így terjesztik elő. Itt lenne az ideje, hogy az agrárvilágon belül ezeket a fogalmakat egyértelműen meghatározzuk, törvényben rögzítsük és világosan alkalmazhatóvá tegyük. Ennek hiányában állandóan egyik területből a másikba csúszunk át, és ennél fogva azok a jó eredmények, amiket helyenként tényleg elérünk, nagyon gyakran úgy tűnnek, mintha nem is érvényesülnének.

Tisztelt Ház! Egy olyan területre szeretnék még rámutatni, amelyet szintén érint, ha csak érintőlegesen is, ez a javaslat. A kormány nyilván érzékelte azt, hogy ez idő szerint a magyar lakáshelyzetben belül rendkívül fontos szerepe van annak, hogy jelentős mértékben megnőtt a bérlakások száma, és pedig a magánbérlakások száma. Azok a magánbérlakások, amelyeknek nagy része úgy jött és úgy jön létre, hogy azok a polgári emberek, akik hosszú távon gondolkodnak és már a nyugdíjidőszakukra vagy a jövőbeni

megélhetésükre is gondolnak, igyekeznek valamiféle olyan háttérrel biztosítani, amihez ma a nagyon-nagyon alacsony kamatok mellett a tőkebefektetések, a kamatbefektetések aligha hozhatják meg az eredményt. Ezek a lakások, amelyek nyilvánvalóan bérlet útján kerülnek hasznosításra, meggyőződésem szerint feltétlenül előnyösek a társadalom számára. Ezért ezek egységes kezelése, és azt kell mondanom, hogy a kezelésen belül talán még az előnyök biztosítása is a jövőre nézve egy indokolt lehetőség.

Mire gondolok? Ma van egy olyan szabályozás hatályban, amely azt mondja, hogy ha az 1 millió forintot eléri egy lakásbérbeadó egyévi bevétele, akkor ebben az esetben az első forinttól kezdve mindvégig ehót kell fizetni. Most már csak a saját alapelvünkre térek vissza, nem is az igazságosságra, hanem az arányosságra. Azt gondolom, hogy ez mindenképpen egy átgondolandó ügy. Azért is átgondolandó, mert azt kell mondanom, hogy az egyik legnagyobb probléma ezen a területen - azt hiszem, hogy az adószakemberek ezt sokkal jobban tudják, mint én - az, hogy az adó szempontjából mennyire lehet egyfajta tisztább helyzetet teremteni ezeknek a bérbeadásoknak a területén. Ha olyan szabályok vannak, amely szabályoknak a megkerülése ha erkölcsösnek nem is, de indokoltnak látszik, akkor azt gondolom, hogy ezeket a szabályokat át is fogják hágni, és ilyen vagy olyan módon meg fogják kerülni. Következésképpen egy tisztább helyzet megteremtése érdekében - mint ahogy elismertem és ismételtelen elismerem, hogy az egykulcsos adó hozott egy eredményt, ellentétben azzal, amit én ebben korábban hangsúlyoztam és hangoztattam; az embernek tudnia kell időnként önmagát is revideálni - itt is meg kell tenni azokat a lépéseket, amelyek eredményekre vezethetnek.

Tisztelt Ház! Szocialista oldalról elhangzott az is, hogy a kormány túl gyakran változtatja az adótörvényeket. Én viszont ezt nem tartom kártékonynak. Az alapos és szükséges törvénymódosítások meggyőződésem szerint inkább szolgálják a biztonságot, mint ha egy-egy olyan társadalmi és gazdasági kihívásra, amire válaszolni kellene, halogatjuk a választ. Ha látszik, hogy mire kell választ adni, és azt jól meg lehet fogni - a kormány ezeket meggyőződésem szerint időben és jól megfogja -, akkor ezekre választ kell adni a lehető legrövidebb időn belül. A Háznak meg az a dolga, hogy ezen belül azokat a javaslatokat, amelyek még beépíthetők, tegye meg.

Tisztelt Ház! Én összességében azt gondolom, hogy az előttünk lévő javaslat előremutató, meggyőződésem szerint sok szempontból könnyíti elsősorban a kis- és középvállalkozások helyzetét, de könnyítheti még jobban is, ha átgondoljuk azokat a lehetőségeket, amelyeket bátorítottam röviden felvázolni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Sallai Róbert Benedek képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Dr. Turi-Kovács Béla Képviselőtársam! Ha megengedi, röviden reagálnék a felszólalására. Azt, hogy időnként egy-egy jogszabály korrekciójára szükség van, szerintem senki nem vitatja. Itt a probléma - amit az előző felszólalásomban felvázoltam - azzal van, amikor a maffia tollba mondja a kormánynak, hogy az érdekeinek megfelelően milyen törvényeket kell megalkotni azért, hogy adót tudjon elkerülni és támogatásokat tudjon igénybe venni. Ez az adócsomag, amely erről szól, javarészt pont ilyeneket taglal és ilyeneket valósít meg. A korrekció nyilvánvalóan lehet hasznos és előremutató, de amikor néhány nagy üzletember, akinek a zsebében van a kormány, gyakorlatilag tollba mondhatja az adótörvényeket, az alapvetően nem produktív és nem a magyar társadalom érdekeit szolgálja. Az ellenzéki felszólalások jelentős része leginkább erről szólt.

Ha megengedi, államtitkár úr, akkor ott folytatom, ahol abbahagytam. Ha tetszik egy picit emlékezni, ott tartottunk, hogy a szerencsejáték szervezéséről szóló törvény 36. §-át taglaltam a felszólalásom végén. Idéztem a törvényt: a NAV az ellenőrzést vállalkozási tevékenységet nem folytató magánszemély lakásában is elvégezheti azokban az esetekben, ha valószínűsíthető, hogy a lakásban engedély nélküli szerencsejáték-tevékenységet folytatnak. Ez szó szerint azt jelenti - én olvastam egy cikkben, hogy a miniszterelnök úr szeret ultizni, és az ultit pénzben játsszák, akkor innentől kezdve ez valószínűsíthető, és bármikor mehetnek a magánlakásába átnézni a zsebeket, hogy hogyan játsszák pénzre ezt a szerencsejátékot. Kíváncsi leszek, hogy ilyen céllal fogják-e alkalmazni valaha a törvényt, vagy csak akkor kerül elő ezeknek a jogszabályhelyeknek az alkalmazása, ha valaki sérti Andy Vajna érdekeit.

A 36. § durvasága akkor jelenik meg igazán, amikor a törvénymódosítás tovább részletezi, hogy mit lehet tenni. A valószínűsített törvénysértés helyszínén ugyanis a jelen lévő személyeket, tehát bárkit, aki jelen van, tanúként hallgatja meg akkor is, ha az ellenőrzött nincs jelen, és nem tud az eljárásról. S mindezeket magánlakásokban is megteheti az adóhatóság. Az eljárás keretein belül a helyszínen igazolathat minden olyan magánszemélyt, akiről azt gyanítja, hogy szerencsejáték-tevékenységet folytatott. Akiről azt gyanítja! Megint megemlítem a miniszterelnök urat, aki ultizni szokott, mert én nagyon gyanakvó vagyok, hogy azt nem pénz nélkül játsszák, gyufaszálra. Abban közreműködik, idézem a törvényt, közvetít vagy a törvény hatálya alá tartozó játékban részt vesz. A rendőrségi hatáskörrelvonás itt még nem ér véget, hiszen az ellenőrzött az adóellenőrök felszólítására - figyelem! - köteles a ruházatát kiüríteni, és a birtokában lévő tárgyakat az ellenőröknek átadni. Mindezt nem a TEK csinálja, hanem a NAV fogja csinálni, hogy kiüríti az emberek zsebeit. Ellenszegülés esetén a NAV-ellenőrök rendőrségi segítséget kérhetnek.

Amellett, hogy az ilyesfajta adóellenőri tevékenységek gyakorlatilag hatáskörrelvonást valósítá-

nak meg, és a hivatali hatalommal való visszaélés gyanúját is felvetik, a magánlaksértés bűncselekményi alakzatát is megvalósítják, alapvető alkotmányos jogait sértve a magánéletnek.

Életszerűsítve az imént ismertetett rendelkezéseket: ha valaki, bárki ránk fogja, hogy illegális szerencsejátékot üzünk, akkor NAV-ellenőrök nyomulhatnak be a lakásunkba, ott bárkit, a családtagjainkat is eljárás alá vonhatnak, motozással egyenértékű cselekményeket végezhetnek, és ha ellenszegülünk, ránk hívják a rendőröket. Nem tudom, hogy hányan fognak ezzel játszani, de az biztos, hogy gyanúfelmerülés esetén ez alapján lesz néhány bejelentés, és attól tartok, hogy ezeknek az alkalmazása nem lesz nagyon következetes.

Ezt a kijelentésemet a NAV jelenlegi gyakorlatára is alapozom, hiszen amikor egy-egy kisembernek van adóügye, akkor nagyon következetesen eljár a NAV, de amikor például Pócs János képviselőtársam ellen az Első Magyar Környezettudatos Szociális Országos Szövetkezet által elnyert, korábbi adatok szerint 2,9 milliárd forint összegű pályázati támogatással kapcsolatban a NAV nyomozást indított, ott nem nagyon látszódik az eredmény, hogy képviselőtársunknak hol is jár ez a szövetkezeti ügye.

De abban a címben is Pócs János volt érintett, amikor 2015 augusztusában az NJL Ipari Szolgáltató és Kereskedelmi Kft.-nek a magyar állam kifizetett 36 millió forintot. Azóta is bottal ütheti a nyomát, és érdekes módon a NAV és a NAV nyomozó hatósága ezekben az ügyekben nem jár el ilyen következetesen. Ezen jogszabályhelyek alkalmazásával kapcsolatban viszont majd bármilyen bejelentésre eljárhat.

Ezek erdőgani módszerek, és nagyjából az a szint, a török demokratikus szintre süllyedés, tekintettel arra - s itt nyilvánvalóan a következetesség elvét rójuk fel -, hogy Andy Vajna még az online pénztárgépek használata alól is fel van mentve, elégé gyatra államtitkári indoklással. Ennek a kettős mércének az alkalmazása nem túl szimpatikus és nem túl erkölcsös.

Államtitkár úr, az adózás rendjéről szóló törvényben is van egy új fejezet, egy alcímet hoztak létre, amely úgy szól: az adóbevallási tervezettel összefüggő eljárás. Meglátásunk szerint az itt található rendelkezések tovább bürokratizálják az adóhatóság által felvállalt, magánszemélyek által is igénybe vehető bevalláskészítési szolgáltatást. Szó sincs eljárásegyszerűsítésről, ez kifejezett bonyodalmakat teremt. Önök ezeket a rendelkezéseket már nem először módosítják, és az elmúlt években minden adótörvény-módosításkor bejelentették, hogy magánszemélyek helyett ezentúl a NAV is elkészítheti a személyijövedelemadó-bevallást. Ennek egyszer már örültünk, de ennek a folyamatos ismétlése nem vált ki bennünk eufórikus hangulatot, mert azért mozgósítani és sajtótájékoztatót tartani, hogy ezzel minden évben elfedjék az adózási törvények vadhajtásait, nem nagyon érdemes.

Hiszen az, aki figyelemmel kíséri ezen tevékenységeket, nyilvánvalóan átlát ezeken, hogy mi is történik az országban.

(10.00)

Államtitkár úr talán néhány hete, az adótörvények módosítását beharangozó sajtótájékoztatóján azzal dicsekedett, hogy a NAV-nál egy újfajta eljárást alakítanak ki támogató eljárás elnevezéssel. Mi viszont ebben semmi újat nem találtunk, hiszen az itt szabályozott kockázatelemzést bármelyik revizornak automatikusan el kell végeznie, ha egy adott céget ellenőriz, másrészt az ilyen típusú vizsgálati módszer tartalmilag az adózás rendjéről szóló törvény más részeiben részletesen szabályozva van. Márpedig az adóregisztrációs eljárás és a fokozott adóhatósági felügyelet néven ezt korábban is szabályozta jogszabály, és nyilvánvalóan ilyen tollakkal ékeskedni, amit egy korábbi jogszabály már elrendelt, nem nagyon szerencsés. Azt persze elképzelhetőnek tartjuk, hogy az illetékes minisztérium kodifikátorai már maguk sem tudnak kiigazodni abban a módosítástengerben, ami többek között az adózás rendjéről szóló törvényt is jellemzi. A bürokrácia pedig csak növekszik, értékes kapacitásokat von el az érdemi munkavégzéstől.

Idetartozik az is, hogy bár Tállai államtitkár úr tavaly óta kampányol az új és egyszerűbb adóeljárásai törvény ígéretével, annak se híre, se hamva. Érdekes módon, amikor az adózás egyszerűsítéséről kellene előterjesztést látnunk, az nem ér ide, míg a Vajná és a Tiborc családok segítő adózási politika megjelenik. Nyilvánvalóan ott nagyobb a kapacitás, hogy megírják önök helyett ezeket a törvényeket, de azért jó lenne, ha az összes többi adózó is részesülne esetleg egy-egy adóegyszerűsítésben.

Az adóeljárás szabályok túlbonyolításának és felesleges intézményi bevezetésének vagyunk most ezzel a jogszabállyal is tanúi. Ez utóbbira egy másik példa az úgynevezett teljességi nyilatkozat bevezetése, amire az adóhatóság legfeljebb 30 napos határidővel, tehát kétszer 15 napos határidővel felhívja az adózót. Tekintettel arra, hogy az adózó ezt a nyilatkozattételt következmények nélkül bármikor megtagadhatja, ráadásul ilyen típusú felhívást az adóellenőrök eddig is kibocsáthattak, ennek a törvényi rendelkezésnek újfent nem sok értelmét lehet látni ebben a módosításban. Hacsak azt nem, és nyilvánvalóan ez lehet a törvény-előkészítők motivációja, hogy ilyen módon meg lehet hosszabbítani az eljárási határidőt. Tehát ha éppen nincs megfelelő kapacitás a feladat elvégzésére, akkor a hosszabbítást elősegítheti, amit az adóhatóság, konkrétan Tállai úr egy tavalyi módosítással éppen visszavágott, a bürokráciacsökkentésre hivatkozva, hogy nem szerencsés. Ezt szintén itt a Parlament falai között tárgyaltuk a bürokráciacsökkentő jogszabályok között.

Ezeket a dolgokat azonban egyáltalán nem így kellene elrendezni, hanem inkább felül kellene vizsgálni a NAV ellenőrzési kapacitásait, és ahol szorít a cipő, oda vagy revizori kapacitásokat kellene átcsoportosítani, vagy pedig humán erőforrás-fejlesztést kellene végrehajtani, amire jócskán lenne igény. És nem utolsósorban meg hozzá kellene nyúlni az idétlen módon módosított adózás rendjéről szóló törvényhez, ahogyan azt a Nemzetgazdasági Minisztéri-

um politikai motivációktól hajtva és a szakma véleményét figyelmen kívül hagyva az elmúlt években megtette.

A salátatörvény 185. §-ában megfogalmazott mulasztási bírságnak a be nem mutatott számlák mennyiségével arányos többszörözése pedig legfeljebb csak arra jó, hogy a behajthatatlan követelések összegét növelje, vagy kisebb, esetleg nem rosszhiszemű mulasztó adózókat büntesse. Nyilvánvalóan ez megint a tisztességes adózóknak lehet sérelem, hiszen, ha önmaga bevallja egy hibáját, akkor nem biztos, hogy büntetni kellene, hanem motiválni, hogy a jövőben is ezt tegye. Így persze megint azt a látszatot lehet kelteni, mintha a szankciók növelésével újabb nagy pofont adnának a feketegazdaságnak, holott ez egyáltalán nem igaz. A feketegazdaság visszaszorítását inkább az ellenőrzések eredményességének, hatékonyságának növelésével lehetne elérni.

Az persze sokkal nehezebb feladat, mint a szankcionálási rendszert állandóan továbbfejlesztetni, de hát egy jogáskormánytól sokkal többet nem várhatunk, amelyik azt hiszi, hogy a folyamatos jogszabályalkotással a jogszabályok betartatása is megvalósul. De mint ezt tapasztaljuk, ez sajnos nem történik meg.

A törvényt módosító csomagnak azért pozitívumai is vannak. De ezt nem érzem szükségesnek feltétlenül hangsúlyozni, hiszen ezt kormánypartí képviselőtársaim megtették. Az alanyi adómentességre jogosító összeghatár 6 millióról 8 millióra emelése kifejezetten kkv-barát, ezt szerettem volna azért hangsúlyozni, mert úgy érzem, hogy egyébként eléggé súlyosan a kis- és középvállalkozásokat sújtja a kormány, és ez egy pozitív intézkedés. A kisadózó vállalkozások bevételei kedvezményes adózású részének 6 millió forintról 12 millió forintra emelése szintén segíthet a kicsiknek. Ez egy-egy olyan intézkedés, amit az LMP is tudna támogatni, ha önmagában lenne előttünk.

A nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló törvény módosításával kapcsolatban szeretném megjegyezni még, hogy pozitívumnak tekinthető, hogy az automatikus információcsere keretein belül a feltételes adómegállapításra és a szokásos piaci ár megállapítására vonatkozóan Magyarországnak adatokat kell szolgáltatnia a többi uniós tagállamnak. Ugyanakkor ez nem a magyar kormány érdeme, hanem a határokon átnyúló csalárd ügyletek üldözésére hivatott uniós megállapodás, illetőleg szabályozás kötelező átvétele, aminek szintén látjuk esetleges pozitív hatásait. A magyar kormány ez irányú hazai tevékenysége pont abban merült ki idáig, hogy az ilyen irányú közérdekű adatok igénylését betiltotta.

És ha még rátérünk az illetékekről szóló törvény módosítására, akkor itt is nyilvánvalóan lenne olyan intézkedés, Turi-Kovács Béla képviselőtársam erre utalt is, ahol szükséges lenne néhány módosítás. Csak az a kérdés, hogy egy alapvetően rossz irányú salátát, ami alapvetően oligarchacélokat szolgál, annak pozitív intézkedéseit szabad-e egy-egy apró módosítással javítani.

És ha megengedi Hargitai János képviselőtársam, akkor annyiban csatlakoznék az általa tett felszólaláshoz, hogy elismerte azt a feladatát az adószabályoknak, hogy azoknak súlyos társadalmopolitikai hatásai vannak. Ezért elkerülhetetlen, hogy ezekről is beszéljünk. Személyes benyomásom és frakcióm tapasztalata alapján azt mondhatjuk, hogy a Fidesz-KDNP adópolitikája nagyságrendileg nagyjából megbukott. Azt kell látnia - sokkal régebbi jogalkotóként, mint jómagam, és nagyobb tapasztalattal rendelkezve, mint én -, hogy igazából a társadalompolitikai hatásokat támogatáspolitikával, adópolitikával és adójogszabályok jogkereteinek meghatározásával lehet érdemben elérni.

Ha tehát negatív társadalmi folyamatok vannak, ha növekszik az elszegényedés, növekszik az elvándorlás, ha vidéken elérhetetlen közszolgáltatások jelennek meg, ha elégtelen a közfeladatok finanszírozására szánt források rendszere, az alapvetően mind költségvetési hiba. Ennek oka vagy az adószabályokban, vagy a támogatási szabályokban, vagy a költségvetés rendszerében keresendő. Ez nem kormányoktól független folyamat, nem a gazdaság a felelős, hanem a rossz szabályozó tényezők, a rossz adópolitika. Az az adópolitika, amit 2010-től kezdődően a Fidesz-KDNP kiépített, ez a nagyoknak erősödni, és nagyjából elsöpörni azt, amiről korábban beszéltünk, mindenhol megjelenik.

A ragaszkodás a teljesen hibásan bevezetett egykulcsos adóhoz, vagy éppen a milliárdosok létrejöttének támogatása egy az egyben olyan társadalmi jelenségek, amelyek a Fidesz-KDNP korrupciós ügyeivel összefüggően együtt jelentek meg. Talán olvasták a héten a hírt, hogy Mészáros Lőrinc a tavalyi évben napi 9 millió forintot keresett, ennyivel gyarapodott a vagyona egy év alatt. Ez a napi 9 millió forint, ha adópolitikában így jóváírható, az azt jelzi, hogy ostoba és igazságtalan az a kormány, amelyik ennek teret enged. És ha olyan adópolitikát hajt végre, hogy ez egyes embereknek, csak egy szűk kiválasztott körnek lehetséges, miközben tömegek szakadnak le a létminimum közeléből, akkor nyilvánvalóan nem lehet mást mondani, mint azt, hogy bűnös az a kormány, amely mindezt megvalósítja.

Ez a benyújtott módosító csomag közel 200 oldalon néhány pozitív változás mellett túlnyomó többségében a Tiborcz családnak, Garancsinak, Mészáros Lőrincnek, Andy Vajának jelent segítséget, és nagyjából az látszódik, amiről korábban is beszéltünk, hogy egy jól szervezett bűnözői csoport hatalmába kerítette a magyar jogalkotást, és gyakorlatilag tollba mondja azokat a jogszabályokat, amelyek a saját megmaradását és érdekeit szolgálják. Nyilvánvalóan ez nem a magyar társadalom és a magyar emberek érdeke.

A Lehet Más a Politika frakciójának érdekében próbáltam rámutatni ezekre, és szeretném hangsúlyozni azt, hogy egyre inkább úgy tűnik, hogy az ellenzék soraiból lényegesen többen vagyunk azok, akik a polgári Magyarország megteremtését szolgáljuk javaslatainkkal, mint valaha a Fidesz, legalábbis az elmúlt hat évben, ezt képviselte volna. Kérem

javaslataink megfontolását és esetleg a korrupciós támogatási és adópolitikai ügyek kigyomlálását ebből, ha erre mód van, államtitkár úr. Köszönöm a szót. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Pócs János képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Csak a személyes megszólítás jogán kérem, engedjék meg, hogy véleményemet elmondjam.

Tisztelt Sallai Róbert Benedek Képviselő Úr! Minden megnyilvánulása önnek szenny, büdös és gázos. Legalább olyan, mint amikor a véleménynyilvánítását a trágyaborogatással fejezte ki.

Tisztelt Képviselő Úr! Önnek tudnia kéne, hogy amit most itt összehablatyolt a parlamentben, mindenki részéről mindenféle feljelentésre megadja az alapot, ha valaki venné a bátorságot, hogy az ön szintjére süllyedjen. Én magam sem fogom ezt tenni.

Tisztelt Képviselő Úr! Ha már személyesen megszólított, sem az NJL Kft.-ben, sem pedig az ESZOSZ tekintetében semmilyen érintettségem nincs.

(10.10)

Egyébként az adott cégekből semmilyen pénz, egy fillér állami pénz sem tűnt el. Nem úgy, tisztelt képviselő úr, mint amikor ön állami támogatásból a türkevei malmot felújította. Tisztelt Képviselő Úr! Ne fordítson már hátat, önhöz beszélek! *(Sallai R. Benedek, képviselői helyét elhagyva: Figyelek, csak tudom, mennyire komoly, amit mondasz!)* Amikor ön a türkevei malmot állami támogatásból felépítette, az állami támogatás eltűnt, a malom pedig összedőlt.

Tisztelt Képviselő Úr! Ha ön úgy gondolja, hogy jogosan itt erkölcs meg mindenféle morál élére akar állni, akkor azt szeretném mindenekelőtt öntől kérni, mielőtt bárkit begyaláz, besároz, trágyát borogat mindenkinek a fejére, először szálljon magába. És azt kérem, hogy azt a pénzt, amit a türkevei malom felújítására állami támogatásból befektetett, majd pár napra rá a malom összedőlt, tegye vissza, akkor lesz joga és alapja önnek tükörbe nézni. Elnök úr, köszönöm a szót. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Egy adócsomag tárgyalása kapcsán az emberek alapvetően két dolgot bíztak, hogy várnak: az egyik, hogy belátható, kiszámítható, bemérhető, kalkulálható legyen, a másik pedig, hogy az ő javukat szolgálja. Na most, én azt látom, hogy ez az adócsomag nem erről szól. Azt látom, hogy ez az adócsomag

nem Magyarország dolgozó emberei többségének érdekét szolgálja, hanem sokkal inkább egyesek érdekét szolgálja. Nyilván itt sok szó esett az oligarchákról, a barátokról, a haverokról, lehet erre példákat mondani, de nem a nevesítés a lényeg ebben a történetben, hanem maga a minta.

Mondok önöknek mintát: például a játékadó kapcsán, ha valaki elfelejtette megfizetni - idézőjelbe téve - a játékadót a korábbiakban, akkor az engedély visszavonása volt ennek a következménye. Ma ezt a tételt gyakorlatilag kiemelik, kiveszik, ma már ez nem érdekes, nem kell hogy ilyen szerepeljen, hiszen van, akinek az érdekét ez vélhetően nem szolgálja. Vagy vannak energetikai cégek, amelyek több pénzt pakolhatnak, mondjuk, a fociba vagy/és a foci mellett adott esetben a filmgyártásba; érdekes módon a fociba és a filmgyártásba. Miért nem olyan területekre, amelyek az embereket direkterben, közvetlenül és életszerűbben megérintik? Vélem, megint csak a haverokról szól a történet. És közben kevésbé fogják vizsgálni a kapcsolt vállalkozások adóelkerülését, azt mondják, ugye, hogy ez nehézséget jelent, meg nincs olyan eredményessége. Valami ilyen típusú megfontolást tett államtitkár úr az elején.

Azt gondolom, ezeket is érdemes megfontolni, átgondolni, akár újragondolni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra jelentkezett Sallai Róbert Benedek képviselő úr, LMP. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót. Mindössze egy kérést szeretnék megfogalmazni, ami a felszólalásom végére idő miatt nem fért bele. Államtitkár úr, konkrét jogszabályhelyeket említettem a felszólalásban, megkérném, ha lehet, szíveskedjen majd erre konkrétan reagálni, hogy mi a véleménye ezekről a jogszabályhelyekről és ezeknek az alkalmazásáról, mert ez alapvetően befolyásolhatja a további magatartásunkat, hogy hogyan ítéljük meg ezt a csomagot; tehát hogy lát-e esélyt arra, hogy ezekre konkrét reakcióval próbáljunk meg reagálni, úgy, hogy lássuk a Fidesz-KDNP irányát, és lássuk, amiket konkrétan felvázoltam, hogy hogyan tudja megítélni. Ebben kérem szíves együttműködését. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Normál időkeretben kért szót. Megadom a szót, parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem ígérem meg, hogy kitöltöm a normál időkeret adta lehetőségeket, ugyanis e csomag tekintetében mindenképpen tisztázni kell egy olyan területet, amely a maga súlyán eddig nem került szóba. És itt nyilvánvaló módon azon különadók csomagját kell hogy illessük, amely különadóknak a kivezetése egyrészt ígéret szintjén felmerült, másrészt a gyakorlatban nem történt meg, harmad-

sorban pedig ezek közül számos olyan, a lakosságot napi szinten sújtó tényező található meg, amely tulajdonképpen elpárologtatja bármely kedvező irányú kormányzati beavatkozásnak az áldásos vagy áldásosnak vélt hatásait. Tehát a kozmetikai típusú kedvezményeket értjük, adott esetben támogatjuk is, ugyanakkor az ágazati különadók mellett is, például okáért a tranzakciós illeték tekintetében egy olyan adófajtaról beszélünk, amit illetéknek kereszteltek el annak idején, hogy Brüsszellel ne kelljen lebokszolni ezt a csatát vagy ne olyan határfokon. De mégis el kell hogy mondjuk, tulajdonképpen egy összejátszásnak vélhető módon, a lakosságot sújtva, minden pénzügyi intézet által totálisan áthárítva ezt az adóterhet, egyfajta adóként működően folyamatosan terhelik a lakosságot, és ennek a mérhető kárát nem is lehet összevetni, sokkal nagyobb ennek a kára, mint az ebben a csomagban előforduló egy-egy kedvezmény tekintetében azok a felmerülő juttatások, amelyeket, úgy néz ki, hogy adnak.

Hasonló ez, mint a tegnapi versenyjogi vita, ahol 10-15 százalékos ügyfélszámcsökkenés mellett egy évente pár millió forintos kedvezménytömegre voltak annyira büszkék. Ennek ellenére én azt mondom, hogy fúziós ügyekben vagy kartellgyanú esetén bizony inkább több vizsgálatra lenne szükség, tehát nemhogy egy 5 milliárdos értékhatár fölött kellene csak vizsgálandó, hanem bőven az alatt is specifikus iparágakban. A könyvkiadást említettem meg tegnap vagy a könyvkiadó ágazatot, vagy a különböző sajtótermékek iparágát is mondhatnám, ahol nem kell feltétlenül elérni az 5 milliárdot ahhoz, hogy olyan átrendeződések jöjjenek létre a piacon, amelyek káros hatásúak, korlátozzák a versenyt és károsak Magyarországra nézve.

Azt láthatjuk tehát, hogy lehet lakáscélú támogatások esetén kozmetikai jellegű változtatásokat eszközölni, de ha hiányzik ezek mögül egy otthontermelési program, ha lakhatási szegénység van Magyarországon, hogyha ennek az elmélyülésével szemben semmit nem tesz a kormányzat, akkor adódik a kérdés, hogy hogyan kíván eredményt elérni. Vagy újabb PR-fogásról van szó? Mert ebbe a csomagba is beilleszthető módon, ha csak annyit tettek volna, hogy az albérlétpiacon kialakuló elképesztő, szétterülő válság kapcsán végre beavatkoznak, végre tesznek valamit, akkor lenne most miről beszélünk.

Mondok egy példát: az Airbnb és különböző közösségi szállásmegosztó portálok, oldalak több ezer ingatlant vettek ki csak a budapesti albérlétpiacról. Egy olyan kínálati szűkösség lépett fel tehát, ami az árakat az egekbe verte, és nemcsak Budapesten, hanem a nagyvárosokban specifikus és jellemző módon. Ezzel szemben a kínálati oldalt nem próbálja szélesíteni a kormányzat. Hogyan tehetné meg mindezt? Mondjuk, felméri a félmilliós üresen álló ingatlan vagyont, megnézi, hogy ebből mi hasznosítható. Tavaly készült egy igen részletes felmérés, kimutatás erről, kormányzati szintű cselekvésbe nem torkollott ugyanakkor mindez. Vagy megtehetné ezt egy bérlakásépítési programmal, ahol bérlakások tömegének biztosítása által, a keresleti oldal válto-

zatlanul hagyása mellett a kínálati kiszélesítésével hozzájárul az árak tolerálható szintre történő csökkentéséhez. Vagy, mondjuk, egy adócsomagban benyújthatná azt, hogy a hasonló közösségi oldalak esetében is egy általános típusú adóformát vezessen be, ahol a hasonló közösségi megoldásokon keresztül kiadandó és kiadott ingatlanok esetében is szobánként, lakásonként egy már létező, adótörvényekben meglévő módon erre a szcénára is terjesszék ki azt az általános típusú adózást, aminek a bevételei által legalább a közteherviselésbe be tudnák vonni ezen közösségi alapú cégeket, szolgáltatókat, társaságokat. Hiszen röhejes az, hogyha egy magyar, jellemzően nem kis-, de azért közepes méretű vállalkozás úgy dönt, hogy panziót nyit, akkor több hónapos, adott esetben többéves engedélyeztetési procedúrán kell átmennie, különböző hivatalok fogják őt vegzálni, különböző bürokratikus útvonalokon kell vesztegelnie, miközben egy egyszerű belvárosi vagy Király utcai lakásból néhány kattintással hostelt lehet csinálni, mindenféle engedélyeztetés és eljárás nélkül, a néhány kattintás után az Airbnb és más oldalakon már lehet hirdetni a portékát, jelesül a lakást vagy a kiadó ingatlan, és nyilvánvaló módon ezek az ingatlanok aztán jellemző módon külföldiek által igénybe véve kikerülnek a magyar albérleti piacról. Innentől kezdve a kínálati oldalt erőteljesen, még egyszer mondom, több ezer ingatlannal csökkentették az utóbbi időszakban, és aztán az egyszerű magyar ember, az egyszerű magyar fiatal, aki feljön vidékről tanulni Pestre, szembesül azzal, hogy az eredeti és a normális árak adott esetben többszörösét kell megfizetnie.

Tehát egy ilyen adócsomag igazi értelmét az adná, ha nem kozmetikai jelleggel nyúlnának hozzá, mondjuk, lakáscélú támogatásokhoz, hanem egy általános típusú adóforma bevezetésével rendet tennének az albérleti piacon. Ennek ugyanakkor nyomát sem látjuk, ahogy otthonteremtési programnak sem. Egy ponton sikerült lakhatás tekintetében előrelépni, ez a kiadott új építésű ingatlanokra vonatkozó engedélyek száma. Ugyanakkor a magyar társadalom talán csak 10 százalékos alatti szegmensét érinti az, hogy új építésű lakást vásároljon bárhol, nemhogy egy lakóparkban.

(10.20)

De jelesül itt arról van szó, hogy a CSOK, a NOK és egyéb, főleg a szerencsésebb társadalmi csoportoknak szóló kedvezménytömeg kiírása mentén beindultak azok a korábban már leállított vagy befagyasztott ingatlanberuházások, vagy éppen a Kopaszi-gáton különböző kormányzati jó ismerősök által kivitelezett ingatlanberuházások, amelyek most nyilván több építési engedély kiváltásával hozzá fognak járulni az új építésű ingatlanok számának növekményéhez. De ez nem jelenti azt, hogy az amúgy felvert és felverni hagyott ingatlanárak mellett egy egyszerű magyar ember mindezt meg tudná fizetni. Itt tehát egy ingatlanberuházó cunamiról beszélünk és szerencsésebb társadalmi osztályok

számára a lehetőségek bővüléséről. De az egyszerű magyar ember tekintetében a lakhatási válság, a lakhatási szegénység ettől nem fog csökkenni Magyarországon.

Én egy adócsomagtól azt várnám el a kormányzat tekintetében, hogy a társadalom 90 százaléka számára is hozza be azokat a kedvezményeket, amelyek sokszor adott esetben nulla forintból vagy éppen költségvetési bevétel generálása mellett tudnának előrelépést elérni. Egész egyszerűen nem értjük, hogy ha az Uber tekintetében ez a kormányzat tett beavatkozási kísérletet, még ha messze nem is tökéletes, akkor más közösségi típusú megoldások tekintetében miért nincs benne bátorság hasonlók megtételére. Ez a kormány nem tolhatná el magát a feladatot az egész közösségi gazdaság szabályozása terén sem. Tehát nyilvánvaló módon önök mellett elment a világ, kialakultak új gazdasági ágak, kialakultak új gazdasági szegmenssek, ezek jellemző módon szabályozatlanul működnek jelen pillanatban, sokszor költségvetési károkat, bevételkieséseket okozva.

Nagyon egyszerű szabályozási rendszerek állnak rendelkezésre, nem Magyarországon, hanem sikeresen működő nemzetgazdaságokban, piacgazdaságokban. Nem azt mondom, hogy ész nélkül el kell kezdeni ezeket átvenni. De hogy egy diskurzus, társadalmi párbeszéd és közöttünk egy vita se folyjon arról, hogy, mondjuk, miért kell egy magyar fiatalnak a piaci viszonyok által indokolt albérleti díj kérését megfizetnie Budapesten, ez egészen elképesztő és elfogadhatatlan. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki az adott napirend keretében felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Valóban szeretnék néhány gondolatot mondani a vita végén. Először is köszönöm a kormánypartii és természetesen az ellenzéki képviselőknek is a felszólalásokat. Különösen azoknak köszönöm, akik valóban az előterjesztéssel voltak képesek foglalkozni. Az ellenzéki felszólalások jelentős része nem ezzel foglalkozott, hanem inkább a kormányzat adópolitikáját bírálta; azt az adópolitikát, amely egyébként elég komoly sikereket tud felmutatni a 2010-es időszakról, hiszen gondoljuk csak el, hogy a napokban felminősítette a harmadik nemzetközi hitelminősítő is Magyarországot. Ebben a felminősítésben, azt gondolom, a kormány adópolitikája is szerepet vállalt.

Ha visszaemlékezünk a 2010-es időszakra, bizony láthattuk, hogy nem volt egyensúlyban a költségvetés, jelentős volt a költségvetési hiány, nem volt koncepciója az adóbeszedésnek. Ezen a kormány

jelentősen tudott változtatni. Először is kimondta, hogy a jövedelmek tekintetében az adóterhelést csökkenteni kell, ugyanakkor a csökkentett jövedelmi adóterhelést ki kell szélesíteni, több jövedelmet, több embert kell bevonni az adóztatásba. Ezt a célt sikerült megvalósítani.

Az is nagyon fontos célja volt a kormánynak, amikor azt mondta, hogy az adóbevételek szerkezetében a fogyasztási és a forgalmi adók kapjanak nagyobb szerepet; tehát amit az ember elfogyaszt, az után fizetendő adókból folyjon be arányaiban nagyobb összeg a költségvetésbe. Ha összehasonlítjuk a 2010-es évtől napjainkig az adóbevételek alakulását, akkor egyébként nagyon pozitív kép rajzolódik ki. Amikor arról beszélünk, hogy Magyarország ki tudott lépni a túlzottdeficit-eljárásból, és stabilan tudja tartani a 2 százalékos alatti költségvetési hiányt, ahhoz nagyon komoly, stabil és kiszámítható adóbevételekre van szükség.

Azt gondolom, kiemelkedő sikereket tud felmutatni a kormány például a személyi jövedelemadó tekintetében, ahol amellet egyébként, hogy egykulcossá vált a rendszer, ami egy egyszeri, mintegy 400 milliárd forintos költségvetésibevétel-kiadást generált, amellet ma már az egykulcsos személyi jövedelemadó mellett az adóbevételek lényegében ugyanannyi, mint amikor a progresszív adózás volt jellemző Magyarországon. Mindemellet nagyon komoly eredmény, hogy nagyon komoly társadalompolitikai célkitűzést tudott megvalósítani a családi adókedvezmény rendszerével. Egyébként tehát még egyszer: ugyanannyi személyi jövedelemadó lényegében most már befolyik, és mellette évente mintegy 240-250 milliárd forintnyi családi adókedvezményt tud a költségvetés visszaadni az érintett családoknak, akik nyilván azt fogyasztásra fogják fordítani.

Emellet szintén nagyon komoly eredményt tud felmutatni a kormányzat az áfabevételek tekintetében, hiszen 2011-ben az áfabevételek alig haladták meg a 2000 milliárd forintot. Most, 2016-ban az áfabevétel vélhetően el fogja érni a 3300-3400 milliárd forintot. *(Gógös Zoltán: Növekszik a gazdaság!)* Láthatjuk, hogy öt év alatt kis túlzással szinte megduplázta az általánosforgalmi-adó-bevételeket a jelenlegi kormány.

Erre egyébként Magyarországon még nem volt példa. Az is igaz persze, hogy növekszik a gazdaság, és köszönöm a segítséget az MSZP padsoraiból, örülök neki, hogy az MSZP-ek is büszkéek arra, hogy növekszik a gazdaság. *(Gógös Zoltán: Nem vitattuk, most sem vitatjuk, csak nem hülyeségekre kell elkölteni a pénzt!)* De azért a gazdaság két-három éve növekszik és nem ilyen mértékben, mint ahogy például az adóbevételek növekednek, vagy kimondottan az áfabevétel. Tehát igenis, nagyon komoly eredményei vannak a kormánynak az adópolitika, az adóbeszedés tekintetében.

Ha megengedjük, egy-két fontos felvetendő kérdés van még. Éppen Gógös képviselő úr vetette fel az áfacsalás rendszerét Magyarországon. Megmondom őszintén, kicsit furcsállom, hogy ezt pont ön mondja, hiszen az önök kormányzása idején kezdett el bur-

jánzani az áfaláncolatot, az áfa-visszaigénylések rendszere, és éppen a Fidesz-kormány kezdte ezeket szépen felszámolni. *(Gógös Zoltán: Csak nem sikerült!)* Nagyon komoly sikereket tudunk felmutatni *(Gógös Zoltán: Hány ember van börtönben?)* a képviselő úr állításával szemben, és ezt nem mi mondjuk most már, hanem az OECD tanulmánya, amely szerint Magyarországon 2013-ban az áfaék 22,4 vagy 22,3 százalék volt. Ez azt jelenti, hogy a beszédhető áfából ennyit nem sikerült az államnak beszédnie. A 2014-es tanulmány a megtett intézkedések hatásaképpen már azt mutatja, hogy 17 százalékra csökkent ez az arány. Ha hiszi, ha nem, képviselő úr, lényegében két év alatt közel 5 százalékkal sikerült csökkenteni ezt az arányt.

Hogy ez minek köszönhető? Annak köszönhető, hogy bevezettük az online pénztárgéprendszer, annak köszönhető, hogy bizony szigorításokat hoztunk az áfabevallások, az áfanyilvántartások tekintetében, hogy jobban ellenőrizhetővé váljon, a NAV jobban, hatékonyabban tudja ellenőrizni. Bizony a nemzetközileg elismert EKÁER-rendszerünk is komoly eredményeket tud felmutatni. De ami jó hír a képviselő úrnak is, hogy most lefogadom, hogy ez a 17 százalék két-három éven belül 10 százalék alá fog menni Magyarországon és nemzetközileg is elismert lesz. *(Gógös Zoltán: Ha leviszitek az áfát!)* Azért mondom ezt, mert az EKÁER tekintetében a tapasztalatokat figyelembe véve újabb módosításokat fogunk hozni és a rendszert még jobban tökéletesítjük. Például súlymérőket fogunk az országban elhelyezni. Ez azt jelenti, hogy menet közben meg fogja tudni mérni az áruszállító gépjárműveket és ezáltal az EKÁER-rendszerrel összevonva figyelni tudja majd a NAV azoknak az áruknak az útját, akiknél esetleg felmerülhet az, hogy adózatlanul, az áfa megfizetése nélkül kívánják forgalomba hozni az áruikat.

(10.30)

Azzal egyetértünk természetesen, hogy ezt mindig növelni, hatékonyabbá kell tenni, az adózatlan termékek körét egyszerűen ki kell zárni az országból, és szerintem komoly eredményeket tudunk felmutatni ebben a kérdésben.

Ami az áfakulcsot illeti, azért ebben is komoly eredményeink vannak, hiszen minden évben bizonyos termékcsoporthoz vagy áruhoz, vagy szolgáltatás áfájához csökkent. Ön is említette, az alapvető élelmiszerek tekintetében jelentős lépést tudunk hozni, hiszen a sertéshús vonatkozásában, a tej, a baromfiús vonatkozásában jelentős lépéseket tett a kormány. Azt gondolom, hogy lehet bírálni ezt a féle általános forgalmi adós politikát, hogy bizonyos kiemelt, a kormány számára fontos termékek, illetve élelmiszerek, alapvető élelmiszerek áfáját csökkenti a kormányzat, de az élet bizonyítja azt, hogy a fogyasztás növekedésével, emellet pedig az áfabevételek növekedésével igenis, e tekintetben is komoly eredmények vannak, és jó úton jár a kormányzat véleményem szerint.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ami a járuléksökkentési kérdést illeti, első olvasatban lényegében egy előterjesztést, amit a nemzetgazdasági miniszter úr tett, már olvasta, elfogadta a kormány, de döntést nem hozott. E tekintetben tárgyalásokat folytat a kormányzat a munkaadói és munkavállalói oldallal, és ezt követően közösen fogják meghozni a döntést. Annyit azonban előre jelzek, hogy a kormány első előterjesztését nagy örömmel fogadták az érintett partnerek. Tehát egy társadalmi konszenzust szeretnénk e tekintetben a munkaadók, a munkavállalók és a kormány között. Az, hogy ez ebben a törvényben fog-e helyet kapni vagy egy más törvényben, egy későbbi kormánydöntésnek lesz az eredménye, következménye.

Végezetül szeretnék Sallai R. Benedek úr felszólalására is reagálni. Meggyőződésem, képviselő úr - aki nincs is itt, de mégis várja tőlem a választ, sőt, fel is hívta rá a figyelmemet -, hogy ön valamiért sértődött, de hogy nagyon indulatos, az biztos. És az is biztos, tisztelt jelen nem lévő LMP-s képviselő úr, hogy ön vagy nem ismeri a törvényt, vagy ha ismeri, azt tudatosan és szándékosan félreértelmezi, majd ezt követően pedig félremagyarázza. Szinte minden kérdés megközelítésére igaz ez az állításom. Az, hogy ön szeretné csorbítani a NAV-nak a jogköreit, az teljesen megdöbbent, hiszen ön az élharcosa a szerencsejáték adóztatásának. Ebben a változásban annyi van kimondva, hogy azt is ellenőrizheti a NAV, és ott, ahol egyébként nincs vállalkozás, nincs bejelentett adószámú vállalkozás, de mégis tiltott szerencsejátékot folytatnak az adott helyen, ott is elvégezhesse az ellenőrzést. Hogy ez önnek miért okoz ekkora problémát, ezt nem tudom.

Szeretném megnyugtatni önt, hogy a NAV adat-szolgáltatása is, ami a törvényjavaslatban szerepel, hogy mikor szükséges a NAV-nak megadni az információkat nemzetközi viszonylatban, ez teljes egészében az európai uniós irányelvnek az átültetése a magyar jogrendbe. Tehát csak olyan információt tagadhat meg az adóhatóság, amit egyébként elismer az európai uniós irányelv. Tehát semmi újat nem hozunk be lényegében ezzel sem.

Ami pedig az energiahatékonysági beruházások adókedvezményére vonatkozó kritikáit illeti, egyszerűen érthetetlen. Egy zöldpárt támadja az energiahatékonysági beruházásoknak az adókedvezményét, ez felfoghatatlan. Önök olyan ellentmondásba keverednek, csak azért, hogy meg tudja bírálni egyébként a kormányt, hogy a saját maguk politikája célkitűzésével is ellentmondásba keveredik. Semmi olyanról nincs szó, hogy jogtalan adókedvezmény igénybevételére kerülhetne sor. Jelzem, hogy itt is teljes egészében az Európai Unió szigorú irányelvei érvényesülnek az adókedvezményre. Ez a szabályozás egyébként pontosan azt teszi lehetővé, hogy ne csak a nagy cégek tudják igénybe venni ezt az adókedvezményt, hanem a kis- és középvállalkozások is.

Ami pedig annak a jogtalan igénybevételét illeti, a (10) bekezdés kimondja, hogy az adókedvezmény

feltételeinek teljesítését az állami adóhatóság az adókedvezmény első igénybevételét követő harmadik adóév végéig legalább egyszer ellenőrzi. Tehát megnyugtatom képviselő urat, hogy nem történik törvénytelen adókedvezmény-igénybevétel.

Én még egyszer mindenkinek köszönöm a vitában való részvételt. Arra kérem az országgyűlési képviselőket, a frakciókat, hogy fogadják el és szavazzák meg ezt az adótörvényjavaslat-csomagot, hiszen ez javítja Magyarország versenyképességét, javítja, csökkenti az adóbürokráciát, segít a családok helyzetén, és ezáltal Magyarországon mindenki erősödik. Erősödnek a vállalkozások, ezáltal a gazdaság, erősödnek a családok, és ezáltal erősödik az egész ország, Magyarország. De ehhez az kell, hogy a törvényjavaslatot az Országgyűlés elfogadja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Üdvözlöm önöket, folytatjuk munkánkat. Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig volt lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló 2016. évi XC. törvény eltérő szöveggel való hatálybalépéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12740. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Banai Péter Benő úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kiszámíthatóságot és a tervezhetőséget szem előtt tartva, az Országgyűlés a tavalyi évhez hasonlóan a tavaszi ülészakon tárgyalta meg és fogadta el a Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló törvényt. Ennek köszönhetően az érintettek időben felkészülhetnek, előre láthatják a következő évi mozgásterüket.

Az önök előtt lévő törvényjavaslat megőrzi a már elfogadott költségvetés jegyeit, a meghozott szakpolitikai intézkedésekben nem történik változás. A jelen módosítás az elfogadás óta felmerült jogszabályi változásokat kezeli.

Felhívom a figyelmüket arra, hogy az önök előtt lévő módosítási javaslatok nem járnak számszaki változásokkal, így nem befolyásolják a 2017. évi költségvetési törvényben szereplő pénzforgalmi, valamint az európai uniós módszertan szerinti hiányt, és nem érintik az államadósság várható csökkenését sem.

Tisztelt Ház! Kérem, engedjék meg, hogy ismeressem a törvénymódosítási javaslat egyes pontjait.

Az adótörvények júniusi módosítása kapcsán megváltozott a személyi jövedelemadóról szóló törvényben a cafetéria szabályozása. Tekintettel arra, hogy a költségvetési törvényben is szerepel hivatko-

zás a cafetériaszabályokra vonatkozóan, a jogszabályi összhang megteremtése érdekében szükséges a költségvetési törvényben lévő hivatkozás pontosítása.

Az Országgyűlés előtt van a közbeszerzési törvény módosítása, amelyben a közbeszerzési eljárás hatékonyságát növelő intézkedés mellett a kormány a közbeszerzési kötelezettség értékhatárának megemelésére tesz javaslatot. Mivel az értékhatárokat a mindenkori költségvetési törvény tartalmazza, a közbeszerzési törvény változásával a költségvetési törvény módosítása is szükségessé válik.

A 2017. évi költségvetési törvény a fejezeteknek az egyes költségvetési szerveik tekintetében befizetési kötelezettség elmaradása esetére fejezeti tartalék-képzést és befizetést ír elő december 20-ai határidőre. Ahhoz, hogy az egyes költségvetési fejezeteknek, intézményeknek kellő idő álljon rendelkezésre e kötelezettségük teljesítésére, indokolt a határidőt néhány nappal későbbre, december 28-ára módosítani.

Végezetül az év folyamán történt jogszabályváltozás értelmében 2017. január 1-jétől a korábban Klebelsberg Intézményfenntartó Központ néven működő intézmény Klebelsberg Központra változik, amelynek az átvezetését is tartalmazza a törvénymódosítási javaslat.

Tisztelt Országgyűlés! Láthatják, hogy a jövő évi költségvetési törvény módosítása valóban jogtechnikai és jogszabály-alkalmazási pontosítások miatt szükséges.

(10.40)

Hangsúlyozni szeretném, hogy a főbb makrogazdasági mutatók változatlanok maradnak, a kormány 3,1 százalékos gazdasági növekedéssel és 2,4 százalékos GDP-arányos költségvetési hiánnyal számol, így az említettek szerint az államadósság tovább csökkenhet. A kormány társadalompolitikai célkitűzése a jövőre nézve továbbra is az, hogy az adósságcsökkentés és az otthonteremtés költségvetése stabilitást és biztonságot nyújtson a magyar családoknak, valamint biztosítsa a fejlődés lehetőségét a hazai vállalkozásoknak.

A fentiekre tekintettel kérem önöket a törvényjavaslat későbbi elfogadására. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként a Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónokát, Boldog István képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

BOLDOG ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A korábbi évek gyakorlatának megfelelően a jövő évi költségvetést az Országgyűlés már 2016 júniusában elfogadta, úgy vélem, hogy ez mindenféleképpen növeli a kiszámíthatóságot és a stabilitást. Nem lehet elmenni szó nélkül amellett, hogy immáron a három legnagyobb hitelminősítő is elismerte a kormány munká-

ját, miszerint az ország pénzügyei rendben vannak, és befektetésre ajánlja hazánkat.

Úgy vélem, hogy a most előttünk fekvő törvényjavaslat is azt a célt szolgálja, hogy a megszokott stabilitás mellett, de az elfogadás óta felmerült igényekre, változásokra a szükséges jogszabályi intézkedések megtörténjenek. A benyújtott jövő évi költségvetés módosítása kizárólag jogtechnikai és jogszabály-alkalmazási pontosítások miatt szükséges. A módosítások az alábbi területeket érintik.

A költségvetési törvényben meghatározott, egyes költségvetési szervek részére előírt befizetési kötelezettség nemteljesítése esetén az irányító fejezetnek a fejezeti tartalék megképzésére és a befizetési kötelezettség teljesítésére vonatkozó december 20-ai határidejét indokolt későbbi időpontra, december 28-ra módosítani, hogy kellő idő álljon rendelkezésre a kötelezettségek teljesítésére.

Az adótörvények júniusi módosítása következtében megváltozott a személyi jövedelemadóról szóló törvényben a cafetéria szabályozása, ennek következtében pontosítani kell a költségvetési törvény érintett rendelkezéseit.

Tekintettel arra, hogy folyamatban van a hazai közbeszerzési szabályozás megújítása, ezért a mindenkori költségvetési törvénynek tartalmaznia kell a megváltoztatandó nemzeti közbeszerzési értékhatárokat. Ennek alapján az értékhatárt az árubeszerzés és szolgáltatásmegrendelés esetén 8 millió forintról 15 millió forintra, építési beruházás esetén 15 millió forintról 25 millió forintra, szolgáltatási koncesszió esetén pedig 25 millió forintról 30 millió forintra emeli. A közbeszerzési kötelezettség értékhatárának emelkedése jelentős egyszerűsítést jelent a legkisebb értékű beszerzések esetén.

A kormány 2016 márciusában döntött a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ szervezeti átalakításáról, és ez év november 30-ával felállnak az önálló költségvetési szervként működő tankerületi központok, ezáltal megszűnnek a fenntartói és működtetői hatáskörök. Így indokoltá válik a KLIK nevének megváltoztatása, ami a jövőben Klebelsberg Központra változik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy a fent felsoroltakból is látszik, a költségvetés ezen módosításának elfogadásával a jövő évi költségvetésben sem számszaki, sem pénzforgalmi változás nem lesz, így a kitűzött hiánycélokot egyáltalán nem fenyegeti veszély. Úgy vélem, hogy a fent említett változások elfogadásával nem sérül a 2017-es központi költségvetés, sőt, a fenti jogszabályváltozásokkal csak pontosabbá válik. Kérem, támogassák a költségvetést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szakács László képviselő úr, az MSZP vezérszónoka a következő felszólaló. Tessék!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslatból azt láthatjuk, hogy a fejezetek tartá-

lékképzésére a határidőt kitolják december 20-áról 28-ára, jövőre már nem adható kedvezményes kulccsal önkéntes nyugdíjpénztári befizetés a munkáltató részéről, és nyilvánvalóan át kell vezetni a közbeszerzési törvénynek a vonatkozó rendelkezéseit. Mindezt, gondolom, egyébként az átláthatóság, kiszámíthatóság növelése érdekében teszik, ahogyan a közbeszerzéseknél, a közbeszerzésekről szóló törvény vitájában hallhattuk.

Ezek nem jó érvek. Ezek azért nem jó érvek, mert így látjuk, hogy sokkal kevesebbszer kell majd közbeszerzési eljárásokat lefolytatni, ezzel nem az átláthatóság fog növekedni, nem a kiszámíthatóság fog növekedni. Ez egy kicsit olyan, mint amikor nagyon elharapózik a szabálysértések száma, akkor gyorsan megemelik a szabálysértési értékhatárt, és akkor gyorsan azok bűncselekménnyé válnak, és a szabálysértések csökkennek, vagy fordítva. Itt is látjuk azt, hogy ha túl sok visszaélést talált, mondjuk, bármelyik hatóság vagy éppen az Európai Unió hatóságai túl sok visszaélésre hívják fel a figyelmet, akkor gyorsan meg kell emelni azt az értéket, ami a közbeszerzésekre vonatkozik, és akkor rögtön kevesebb közbeszerzést kell lefolytatni, rögtön kisebb lesz az a százalék, amiben esetleg lehet találni majd bármilyen szintű visszaélést, nem utolsósorban majd lehet azt esetleg vizsgálni, nem utolsósorban így azért egy kicsit könnyebb a haveroknak meg a barátoknak osztogatni. Erre egyébként az elkövetkezendő hetekben többször is majd ki fogunk térni.

Mi mindig azt mondjuk, és nagyon jó volt hallani, hogy nem olyan régen a miniszterelnök is ugyanezt mondta ebben az ügyben, hogy a kiszámíthatóság volna a legfontosabb, az előreláthatóság volna a legfontosabb. Mi mindig bíraltuk is emiatt egyébként a kormányt, hogy abból sajnos nagyon nehéz jó költségvetési és jó adópolitikát csinálni, ha minél átláthatatlanabbá tesszük a rendszert, potyognak a gazdaság szereplőinek a fejére az új adók, a különadók, az ideiglenesnek nevezett, aztán nagyon sokáig nálunk állomásozó valódi adók, és ezeket a dolgokat nem tartják a gazdaság szereplői kiszámíthatónak.

Őnök nem azt választották sem a költségvetés tervezésekor, sem a költségvetés végrehajtásakor, hogy a kiszámíthatóságra törekedjenek, ami növelné a versenyképességet, a befektetési kedvet, a munkateremtést, nem ezt az utat választották, hanem azt az utat választották, és erre voltak annyira büszkék, hogy jó hamar, még a tavasz végén, a nyár elején megalkotják a költségvetést. Előállt mind a két évben eddig az a furcsa helyzet, hogy az egyik költségvetést még módosítottuk, a másikat közben már elfogadtuk, és a zárszámadás pedig jó 5-6 hónappal később érkezett meg, tehát a valós tényadatok, amikre lehetett volna alapozni a következő évi költségvetést, az jóval később, valamikor novemberben érkezett meg. Magyarán mondva, az átláthatóság, a kiszámíthatóság nagyon nehezen képzeltető el abban az esetben, amikor a tényadatok hiányában, az első negyedéves tényadatok alapján elkezdik tervezni a következő évet, közben még az az évi, tárgyévi költségvetést módosítják, tehát már tudjuk, hogy az, amit koráb-

ban vártak, az sem volt nagy valószínűség szerint tartható. Egy dologban biztosak lehetünk, a valódi tényszámokat nagyjában-egészében fél évvel később, olyan november tájékán, október-november tájékán, ahogyan most is, akkor láttuk meg a zárszámadásban. Ez nem a kiszámíthatóság felé hat.

Őnök legutóbb is egyébként ezzel az igénnyel terjesztették be a költségvetést, még hogyha ezek a jelenlegi módosítások nagyon technikainak is tűnnek. Őnök legutóbb is azzal a szándékkal terjesztették be májusban, áprilisban-májusban a költségvetést, hogy ez az a stabilitás, ez az a kiszámíthatóság, ami segíteni fogja azt a befektetői környezetet, segíteni fogja azt a pénzügyi környezetet, hogy igen, Magyarországot válasszák. E tekintetben azt kell lássuk, hogy ez legalábbis ironikus, hogy most önök kérik ennek a módosítását. Látjuk, hogy megvonnak adókedvezményeket, saját határidőket kitolnak, és erre, én biztos vagyok benne, államtitkár úr, ahogyan most is, ahogyan mindig is, most is fog tudni találni egy olyan indokot, hogy ez azért fontos, mert valójában pozitív elmozdulások vannak a várakozásokhoz képest, és ez eddig mindig jött, de még soha nem hatott ez a kiszámíthatóság irányában, bármilyen jó magyarázatot találnak erre.

A közbeszerzési törvény vitájában kitértünk rá, itt újra muszáj még egyszer elmondani, attól nem lesz átláthatóbb egy rendszer, ha még kevesebb közbeszerzést kell lefolytatni. Attól nem lesz átláthatóbb egy rendszer, ha fölemelik azokat az értékhatárokat, ahol a nyilvánosság bevonása nélkül és a versenytársak bevonása nélkül lehet állami pénzeket elkölteni. Ettől nem fog megnőni egyébként a bizalom sem, én ebben teljesen biztos vagyok. Én azt is tudom, hogy erre majd lesznek európai sztenderdekről, európai összehasonlításokban, tízezred százalékokban mért olyan mutatószámok, amelyek egyébként a széles közvéleménynek sem mondanak túl sokat, de nem utolsósorban a befektetőknek sem mondanak túl sokat.

(10.50)

Annyit mondanak nekik, hogy most sokkal nagyobb az az értékhatár, ameddig egyébként önmagában a törvénynek az alkalmazása nélkül, illetve a törvénynek a sajátos alkalmazásával a közpénzekkel gazdálkodók a beruházásokat, a szolgáltatásoknak a vásárlását saját hatáskörben el tudják intézni. Ha mindemellé hozzátesszük, amit majd a következő napirendnél fogunk tárgyalni, hogy magának a költségvetésnek a végrehajtása is jóval kevésbé a parlament előtt folyik, mindig egy utólagos beszámolási kötelezettség van, ugye majd fogjuk akkor tárgyalni, hogy mintegy 150 milliárdról azért megint sikerült úgy dönteni, hogy a Ház majd utólag fog arról értesülni. Ha a végrehajtása a költségvetésnek, a létrejötté a költségvetésnek nem átlátható, nem biztonságos, csak egy bizonyos szűk réteg számára biztonságos, a közvélemény, a parlament, a képviselők számára pedig nem biztonságos és nem is átlátható, akkor én úgy gondolom, államtitkár úr, hogy sokat kérnek

akkor, amikor azt kérik, hogy támogassuk ezt a törvényjavaslatot, hiszen nagyon nehéz utólag értesülve mindent támogatni.

Nagyon nehéz azt támogatni, hogy még átláthatatlanabb és még kiszámíthatatlanabb legyen ez a rendszer, és nagyon nehéz azt elfogadnunk, hogy a költségvetésnek a megalkotása, az elfogadása, jobban mondva a végrehajtásának az elindításáig történő módosíthatósága, és minden olyan, a szakmában megtanulható egyes metódusokat nélkülöző eljárások végül is azt eredményezik, hogy önök ezt sokkal jobban csinálják, és az átláthatóság és a befektetői kedv nőne Magyarországon. Mi nem is ezt látjuk, nem is ezt látjuk, hogy az átláthatóság nőne. A következő előterjesztésben is látjuk, hogy sokat költenek ipari parkokra, amelyek üresek, ahová nem akarnak jönni majd az emberek, nem akarnak jönni a befektetők, nagy a munkaerő-elvándorlás, nagy a munkaerőhiány, ezt önök egyszerre állították elő, és mellette pedig a költségvetés számai alapvetően jók, de ezeket egyelőre még az Eurostat is vitatja, hogy valóság-e az adatok, amiket önök leírtak. Viszont az életnek a minősége és a kiszámíthatósága pedig rossz, ezt pontosan a befektetési kedv mutatja. Ez ezek miatt a szabályok miatt van, úgy gondolom, ezért nem tudjuk támogatni ezt a javaslatot. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hargitai János képviselő úr, a KDNP vezérszónoka következik. Tessék!

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előző napirendben az adótörvények módosításáról beszéltünk. Ott is elmondtam, hogy természetesnek tekintem, hogy egy képviselő ilyenkor elrugaszkodik a konkrét törvényszövegtől, és általános társadalompolitikai kérdéseket is feszeget, hiszen az adótörvények és a társadalompolitika összefügg egymással. A költségvetési törvény módosítása bár nagyon szűk körre korlátozódik, az államtitkár úr ezt ismertette, mégis megadja persze a lehetőséget az ellenzéki képviselőknek is, hogy társadalompolitikai kérdéseket feszegetsenek.

Az itt beterveztett kicsi kis módosítás kapcsán a szocialista vezérszónok az átláthatatlanságról beszélt. Önmagában gondot jelent a számára, hogy az év közepén - most már több éve - elfogadjuk a költségvetést. Mi azt gondoljuk, hogy ettől áttekinthetőbb a rendszer. Erre a költségvetés érintettjei, az adózók, legyenek azok magánszemélyek és még inkább vállalkozások, sokkal inkább rá tudnak készülni egy adott költségvetési évre. Tehát ezt mi pozitívumnak tekintjük, hogy képesek vagyunk egy fél évvel korábban már megalkotni a következő év költségvetését. Nem mindig volt ez a gyakorlat. A szocialisták követték azt a tradicionális gyakorlatot, hogy az év végén fogadják el a költségvetést. Egy darabig mi is ezt a gyakorlatot folytattuk. Na, abban az időben az átláthatóság és a tervezhetőség olyan volt, hogy még

véletlenül sem, de még véletlenül sem tartották egyetlen költségvetési évben azokat a számokat, amiket a költségvetésben megterveztek. Soha nem tartották a növekedési célt, soha nem tudták tartani a hiánycélt, azaz a költségvetésnek egyetlen fő száma sem teljesült. Nem véletlenül voltunk a túlzottdeficit-eljárás hatása alatt, ahonnan ez a kormány vezette ki Magyarországot. Nem véletlenül taszítottak minket bővíliba, ahonnan ez a kormány hozta fel az országot. Ezek után bírálni azt a költségvetési tervezési gyakorlatot, ami kétségtelen, hogy az előreláthatóság segíti, számomra egyszerűen felfoghatatlan és érthetetlen. Azt gondolom, hogy helyesen teszi a kormány, ha folytatja ezt a gyakorlatot, és már az év közepén elfogadja a következő év költségvetését.

Ugyanakkor persze ez jár - kétségtelenül - azzal, hogy a már elfogadott költségvetési törvényt pontosítani kell. Itt is erre teszünk kísérletet. Államtitkár úr megemlített néhány nem túl kardinális területet az egész költségvetés szempontjából, hiszen ő azt rögzítette, hogy a költségvetés fő számai semmilyen módon nem változnak. Marad a 3,1 százalékos gazdasági növekedési elképzelés, a 2,4 százalékos hiánycél, és ennek megfelelően tovább fog csökkenni az államadósság.

Abban, hogy a cafetéiaszabályokat illetően a személyi jövedelemadóban, tehát az adótörvényekben hoztunk egy szabályt is, most ehhez igazítjuk a költségvetési törvényt, nem látok benne az égvilágon semmi gondot, sőt, ezt kell tennünk.

Az, hogy december 20-a helyett 28-ig adunk lehetőséget költségvetési szerveknek arra, hogy befizessék a központi költségvetésbe azt, amit fizetniük kell, vagy tartalékot képeznek, abszolút technikai kérdésnek tekintem.

Átalakítottuk az oktatás rendszerét, és mostantól kezdve Klebelsberg Központnak hívjuk azt, amit tegnap másként hívtunk, és ezt átvezetjük a költségvetési törvényben. Nem látok ebben az égvilágon semmi kivetnivalót. Ezek annyira technikai kérdések, hogy egyszerűen nem is érdemes beszélni róla.

Egy olyan terület van, amit szóba hozott a képviselő úr, amiről lehet beszélni. Itt is egy gyakorlatot folytatunk, mindig a költségvetési törvényben határozzuk meg azokat a számokat, amik a közbeszeréseket érintő fő számok. Az értékhárt itt árubeszerzés esetén 8-ról 15 millióra növeljük, építési beruházás esetén 15-ről 25 millióra, szolgáltatási koncesszió esetén 25-ről 30 millióra, amikor nem kell közbeszerést lefolytatni. Amikor azt mondjuk innen a parlament magasságából, hogy ezzel átláthatatlanok leszünk, meg ez tarthatatlan, ez tragikus, és mindenki, aki közbeszerést bonyolít - mert valljuk be, ezek azért bagatell közbeszerzések -, és nem a központi kormányzat folytatja ezeket a közbeszerzéseket, mert nyilvánvalóan a központi kormányzat vagy a nagy intézmények nem 15 millióval vacakolnak; mi, akik költségvetési szervek vezetői voltunk, mi ezt tettük. De azt gondolni, hogy minden költségvetési szerv vezetője gazember, és ki akarja játszani a szabályokat, az egyszerűen sérti azokat, aki ezeket a közbeszerzéseket lefolytatja. Ez egyszerűen életszerű, hogy

igazítjuk évente ezeket a számokat és szabályokat, és nem az élettől elrugaszkodott számok jönnek ide, hanem olyanok, amit az élet diktál. Az, hogy a közbeszerzési törvényt tudjuk-e úgy változtatni, hisz ez is napirenden van, hogy az átláthatóságot növelje, hogy a kiszámíthatóságot növelje, hogy a visszaélésekkel szemben fel tudjunk lépni, az nem ennek a költségvetésnek a kérdése, nem ennek a törvénynek a kérdése; nem ezeken a tételeken múlik, azt gondolom, képviselő úr. Ez a törvénytervezet támogatható, mert semmi lényegit nem tartalmaz, hanem csak technikai átvezetéseket tartalmaz.

Az a gyakorlat, amit pedig a képviselő úr kritizált, hogy túl korán megtervezzük a költségvetést, és ezért sokszor hozzá kell nyúlni: nem kell sokszor hozzányúlni, technikai kérdésekben nyúltunk hozzá, és a korai költségvetési tervezés bizalomnövelő, az átláthatóságot segíti, és a tervezést, az egész gazdaság gondolkodását segítő és ösztönző lépés. Egyébként ezt a gyakorlatunkat a hitelminősítők és mindenki más elismeri. Úgyhogy én azt gondolom, hogy ezt a gyakorlatot folytatni kell, ez a törvénytervezet meg úgy, ahogy van, támogatható. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hegedűs Lorántné képviselő asszony, a Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka a következő felszólaló. Parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Valóban, több olyan szövegpontosító javaslat van itt előttünk, amely más törvények változásával együtt kötelezően be kell hogy épüljön a Kvtv.-be is, ezekről most itt külön nem szeretnék szót ejteni, szót pocsékolni se, mert mások már ezt megtették helyettem, előttem. Ezért csak és kizárólag a közbeszerzési törvény módosításával kapcsolatos átvezetéseket szeretném most én itt említeni.

(11.00)

A szállóige is azt mondja, hogy csak növeli, ki elfödé a bajt, és most én azt érzem, azt látom, hogy a kormányzat ebbe az irányba, a baj elfedése irányába tett egy elég jelentős és komoly lépést. Azt mondják, hogy tíz éve nem módosultak ezek az értékhatárok, itt az idő, hogy módosítsák ezeket. Most itt akkor én zárójeles megjegyzést nyitnék, van más is, ami tíz éve nem módosult, lássuk csak: például a köztisztviselői alapilletmény, az nem módosult, és a következő napirend kapcsán ezt majd külön szeretném megemlíteni, hogy milyen súlyos nehézségeket okoz az ebből eredő társadalmi krízis, amit önök majd most egy további törvényjavaslattal próbálnak maszatolás szintjén megoldani. Ha már a tíz évvel ezelőtti dolgokhoz szeretnék visszanyúlni, akkor lám, itt van egy másik ügy, amit szintén lehetne a szorzótáblával és a közalkalmazotti bértáblákkal együtt módosítani.

Azt mondta Hargitai képviselőtársunk, hogy nem olyan nagy összegek ezek. Valóban, sokat lopni

csak sok pénzből lehet. De azért itt azt a lehetőséget ne zárjuk ki, azt a kiskaput, hogy bizonyos közbeszerzéseket azért nem olyan bonyolult megbontani időben is meg téma szerint is, és így már egy jelentősebb összegről beszélhetünk, amit önök gyakorlatilag összességében kivenni kívánnak a közbeszerzések alól.

Közbeszerzést végrehajtani csak a törvény szerint lehet. Ami az alatt van, arra vonatkozó, mondjuk, önkormányzati rendeletek, tehát a közbeszerzési értékhatár alatti eljárásrendet szabályozó önkormányzati rendeletek vagy egyes más költségvetési szerveknél az szmsz határozzák meg. De mondjuk, ha csak az önkormányzatokat tekintjük, akkor azt kell mondjuk, hogy bizony sokszor túlságosan is nagyvonalúan bánnak átruházott jogkörökkel ilyen esetekben, mert mondjuk, egyedül a polgármesterre vagy jobb esetben egyedül a polgármesterre és a pénzügyi bizottság elnökére ruházzák annak a felelősségét, hogy ilyen nagyságrendű kérdésekben döntsenek.

Az, hogy persze az egyes rendeletek vagy különböző előírások szerint szükséges itt adott esetben három ajánlatot bekérni, valljuk be, tudjuk, hogy nagyon sok esetben csak egy formai kritérium, amit nem különösebb nehézségek árán szoktak betartani az önkormányzatok. Láttam olyan beszerzésre vonatkozó beérkezett ajánlatokat, ahol nemcsak a betűtípus, a nyomtatás módja, hanem még a helyesírási hiba is ugyanott volt, ugyanolyan módon volt mind a három beérkezett ajánlatnál. Szóval, látjuk, hogy van az a kiskapu, amit ki lehet nyitni ezen alkalmakkor.

Megmondom őszintén, államtitkár úr, én azt nem értem, hogy amikor a korrupciós listán teljesen nyilvánvalóan nemzetközi szervezetek által is elismerten és bizonyított módon Magyarország valahol a hátsó sorokban kullog, amikor az Európai Bizottság ott van, hogy az összes európai uniós forrás tekintetében megvonást helyez kilátásba Magyarország felé, mert olyan tömegével érkeznek hozzá a panaszok, hogy Magyarországon átláthatatlan a közpénzek elköltése és a felhasználása, és az azzal kapcsolatos visszaélések száma most már olyan kritikus tömeget halad meg, hogy egyszerűen maga a Bizottság látja úgy, hogy itt komoly intézkedésre van szükség, akkor miért pont most. Tehát, ha tíz évig várt ez a dolog, akkor miért pont most kellett ezt beterjeszteni?

2017 márciusáig nemcsak hogy ki akarják írni az összes TOP-os pályázati pénzzel kapcsolatos pályázatokat, hanem meg is akarják nyerni az önkormányzatokkal, és akkortól kezdve indulhatnak a közbeszerzések, az összes pályázat tekintetében, mondom még egyszer. Tehát pont akkor, amikor ilyen nagy tömegben zúdul majd rá forrás az önkormányzatokra, akkor ezt a kiskaput szélesre tární előttük, és még inkább, ez kvázi felhívás a keringőre, hogy lépjenek át bizonyos szabályokat, bizonyos erkölcsi aggályokon tegyék magukat túl, akkor pont most nem tudom, hogy miért kellett ezt megtenni. Nyilván ennek a híre el fog menni az Európai Bizottsághoz, én ebben biztos vagyok, hogy lesznek olyan sajtóorgánumok, akik megteszik nekünk ezt a szívességet, és

Magyarország jó hírnevét egy picit még tovább fényezik kint, Brüsszelben.

Azt gondolom, hogy ez egy rendkívül elhibázott és nagyon nem aktuális lépés, amit most önök itt megtettek. Úgyhogy ezért azt kell hogy mondjam, hogy mi, a Jobbik Magyarországért Mozgalom nevében nem fogjuk tudni támogatni ezt a törvényjavaslatot.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben. Kétperces felszólalásra jelentkezett Szakács László képviselő úr, MSZP. Tessék!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Megszólítottam, ezért gondoltam, hogy ezekről a kérdésekről újra el kell mondjam a véleményemet. Bóvli kategóriáról és felminősítésről beszélnek, és hogy végül is ez a határozott tervezés volt az, ami a felminősítést elhozta, és a sokkal korábbi tervezés volt és a költségvetés májusi elfogadása volt az, ami elhozta azt a kiszámíthatóságot, ami miatt felminősítették Magyarországot.

Ez nem igaz. Hány éve fogadjuk már el májusban a költségvetést? Két éve. Önök hányszor várták már azt a pénteki napot, amikor majd most rögtön fel fognak minket minősíteni, és ebből csalódás lesz? És minden egyes alkalommal, egyébként el is mondták ezek a minősítők, hogy valójában az a strukturális hiány, ami a magyar költségvetésben jelentkezik, az az, ami őket a legjobban aggasztja, ezenkívül pedig a kiszámíthatatlanság az, ami aggasztotta őket. Az ÁSZ leírta, hogy a rengeteg felülről nyitott előirányzattal van probléma. A hatalmas tartalékképzési kényszerrel van problémájuk, és nem utolsósorban azzal az árfolyamkockázattal van probléma, amellyel egyébként a költségvetés ezekben az időszakokban fut, hiszen májusban kellene megmondani, hogy mi fog bekövetkezni, mondjuk, a következő év decembereiben.

Úgy gondolom, hogy ha ebben több előreláthatóságot, több kiszámíthatóságot követelünk, hogy ne negyedéves tényadatok alapján kerüljön megtervezésre Magyarország költségvetése, és mi ehhez folyamatosan tartjuk magunkat, akkor úgy gondoljuk, hogy ebben olyan nagyon nagy hibát nem követünk el.

A felminősítésekről még annyit, hogy most térünk vissza nagyjából a 2010-es kiszámíthatósági szintre, tehát mintegy hat év kellett ahhoz, hogy az önök unortodox gazdaságpolitikáját elfogadják és megértsék. Kérdés, hogy ez nagyon-nagyon hosszú ideig így marad-e. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalásokkal folytatjuk a munkánkat. Normál szót kérő felszólaló Turi-Kovács Béla képviselő úr. Parancsoljon!

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Amikor elolvastam a javaslat 3. §-át, teljesen bizonyos voltam benne, hogy ellenzéki oldalról elsősorban az lesz a fő támadási irány, hogy szándékoltan azért emelte volna meg a kormány ezeket az értékhatárokat, mert így nagyobb lehetőségeket tud biztosítani bizonyos köröknek. Nem volt kétségem, hogy ez lesz az első számú támadási felület.

Nekem szilárd meggyőződésem, hogy össze kell vetni az országos érdekeket, az önkormányzati érdekeket, valamennyiünk érdekét akkor, amikor egy-egy ilyen kérdésben állást foglalunk. A valódi korrupciós eseteket és a valódi korrupciós tételeket nemcsak üldözni kell, hanem fel kell tárni, ki kell nyomozni és a legszigorúbb ellenőrzés mellett büntetni kell. Ezzel a legteltesebb mértékben nemcsak egyetértek, hanem azt hiszem, hogy a kormányoldal teljes mértékben ezt is szeretné képviselni.

De a helyzet az - és ezt világosan látni kell -, hogy itt szorító határidők vannak az európai uniós pályázatok során, az Európai Uniótól elnyerhető támogatások során, és annak a során is, hogy hogyan lehet ezt kiosztani, és mennyi idő alatt lehet kiosztani. Ezek szorító feladatok. Magyarország nem véletlenül ezen a területen ma olyan helyzetben van, hogy én azt hiszem, hogy az összes európai olyan állam között, amelyek ilyen támogatásokhoz jutnak, valahol a legelső vonalban van a felhasználás tekintetében, és a felhasználás területén is azoknak az eredményességében. Ez egy nagyon fontos tétel.

(11.10)

Az is fontos tétel, és ebben egyetértek képviselőtársaimmal, hogy ezeknek az ellenőrzése nagyon határozott legyen. De az én meggyőződésem szerint ennek nem az a módja, hogy megkötjük a kezeket azzal, hogy bizonyos értékhatárokat olyan szinten tartunk, amelyek már - azt kell mondanom - nem igazán felelnek meg a reális valóságnak, hanem ott kell megtalálni a megoldásokat, ahol kemény és határozott ellenőrzések vannak.

A legutóbbi miniszteri megnyilvánulás éppen ebben a kérdésben nagyon határozottan ebbe az irányba mutatott. Világosan azt mondta éppen az érintett tárca vezetője, hogy e tekintetben nemcsak határozottak lesznek, hanem következetesek, és szilárdan üldözni fognak minden olyan korrupciós jelenséget, amely felmerülhet.

Azt nem lehet vitatni, hogy az ellenzéknek az a feladata, hogy ahol ilyen jelenséget lát, azt jelezze. Az a feladata, hogy emiatt fellépjen, de az ellenzék hatékonyságát, és most nem akarok tanácsot adni, meszeszemenően csökkenti akkor, ha olyan esetekkel állnak rendszeresen és gyakran elő, amelyek utóbb igazolódnak, hogy nem úgy történt, nem az történt, nem az a tényállás, mint amit felmutattak. Meggyőződésem tehát, hogy csak az alapos és valóságos eredmények azok, amelyek e tekintetben hozhatnak valamilyen sikert.

Ezért a magam részéről úgy gondolom, ez az emelés kifejezetten azt a célt szolgálja, hogy gyors

sabb, biztonságosabb megoldások adódjanak, és jobban lehessen élni azokkal a lehetőségekkel, amelyek - valljuk meg - nem lehet tudni, hogy meddig állnak még rendelkezésre. Ezek behatárolt ideig állnak a rendelkezésünkre, senki nem tudja, hogy mi lesz itt 2020 után. Azokat a lehetőségeket tehát, amelyeket most meg lehet ragadni, bizony az ország javára kell fordítani. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem önöket, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem, további felszólalásra senki nem jelentkezett.

Az általános vitát lezárom. Megkérdezem államtitkár úrtól, kíván-e reflektálni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen az elhangzott észrevételeket. Azt gondolom, hogy a hozzászólások, az észrevételek két kérdés körül összpontosultak. E két kérdés közül az első az, ami a tisztelt Országgyűlés előtt lévő törvényjavaslatban szerepel, nevezetesen, a közbeszerzés tekintetében a nemzeti értékhatárok növelése.

A másik kérdéskör pedig, amiről szó volt, a kiszámíthatóságra vonatkozott. Az első téma a közbeszerzési értékhatárok esetén, hadd mondjam azt, hogy a javasolt módosítás összhangban van az Országgyűlés előtt lévő közbeszerzési törvény módosításával, mely módosítás azt célozza, hogy a közbeszerzések egyszerűbbek, de szigorúbbak is legyenek. Köszönöm szépen Turi-Kovács Béla képviselő úr hozzászólását. Az ő érveit azzal egészíteném ki, hogy ez az egyszerűbb és szigorúbb eljárás nemcsak azt jelenti, hogy bizonyos nemzeti értékhatárok növekednek, hanem azt is, hogy a közbeszerzési törvény értelmében 1 millió forintnál - a javasolt módosítás értelmében - nagyobb beszerzés esetén kötelezően legalább három ajánlatot kelljen kérni. Ezt nagyon fontosnak tartom, mert nem arról beszélünk, hogy egy 10 millió forintos árubeszerzés esetén bárkinek közvetlenül megrendelést lehessen adni, hanem arról beszélünk, hogy új szabályként 1 millió forint felett legalább három ajánlatot kelljen kérni.

Hegedűs Lorántné képviselő asszony azt mondta, hogy ezeket a javaslatokat ki lehet játszani. Kérem szépen, minden költségvetési szervnél van belső ellenőrzés, ezenkívül működik a Kehi intézménye, működik az Állami Számvevőszék intézménye, mely Számvevőszék minden közpénz felhasználását ellenőrizheti, és bizony európai uniós források tekintetében az európai uniós hatóságok is ellenőrizhetik a közpénzek felhasználását. Számot kell adni annak az intézménynek arról, hogy milyen beszerzést folytatott le, akinél egy-egy ilyen vizsgálat hibát tár fel. Csatlakozom ahhoz, amit Turi-Kovács Béla képviselő úr említett, ahol szabálytalanság van, ott lépéseket kell tenni mindenkinek. Úgy gondolom tehát, hogy a közbeszerzés tekintetében nemcsak a költségvetési törvényben lévő módosítást érdemes górcső alá ven-

ni, hanem a közbeszerzési törvénynek azon módosítását is, amely a tisztelt Országgyűlés előtt hever.

Ami pedig a második kérdést, a kiszámíthatóságot illeti, Hargitai János képviselő úrral együtt vitában vagyok Szakács képviselő úrral a tekintetben, hogy vajon az a költségvetési politika, amelyet a 2010 óta működő kormány folytat, a kiszámíthatóságot erősíti-e vagy sem. Azt gondolom, hogy a kiszámíthatóságot a költségvetés területén az erősíti, ha a kormány az államháztartási számokra vonatkozó vállalásait teljesíti. Ismerünk olyan időszakot Magyarország történetéből is, és ismerünk olyan európai uniós országokat, amelyek a számok tekintetében kiszámíthatatlanoknak minősíthetők.

Azt látom, hogy 2010 óta a kormány a vállalásait teljesíti. Ez az elsődleges követelménye a kiszámíthatóság érvényesülésének. Ami pedig a számok érvényesülésén túl a költségvetés elfogadását illeti, azt gondolom, hogy egy korábbi költségvetés igenis erősíti a kiszámíthatóságot a vállalkozások számára, hiszen tudják, hogy milyen adózási környezetben kell működniük a következő évben, erősíti a kiszámíthatóságot a családok vonatkozásában, hiszen tudják, hogy például néhány alapvető élelmiszer áfája hogyan változik adott esetben, például 2017-től Magyarország esetében csökken, erősíti a kiszámíthatóságot a pénzügyi és reálgazdasági befektetők előtt, és erősíti a kiszámíthatóságot a Magyarországot megítélő intézmények előtt. Ha az intézményeket nézzük, akkor bizony az Európai Bizottság is, a sokszor emlegetett hitelminősítők is és egyéb nemzetközi szervezetek is úgy ítélték meg, hogy a korai költségvetés erősítette a kiszámíthatóságot, ha úgy tetszik, igen, ez a lépés is egy elem volt abban a lépéssorozatban, amelynek eredményeként ma már mindhárom nagy hitelminősítőnél Magyarország a befektetésre ajánlott kategóriában van.

Ezt a kiszámíthatóságot, ezt a stabilitást, amelyet a 2017-es év tekintetében a kormány és az Országgyűlés döntésével már az idei év nyarán megteremtett a 2017-es évre vonatkozóan, nem befolyásolja az önök előtt lévő módosítás. Így azt gondolom, azok a célok, amelyek a gazdaságpolitikát illetően a 3 százalék fölött növekedéssel jellemezhetőek, amelyek a társadalompolitikát illetően a minél szélesebb rétegek jövedelmének növekedését illetően jellemezhetőek, illetőleg a kiszámíthatóság erősítését illetően jellemezhetőek, megmaradnak a benyújtott 2017. évi költségvetési törvényjavaslat elfogadása esetén is.

Ezért tisztelettel ismét azt javaslom az Országgyűlésnek, hogy a javaslatot a későbbiekben elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tájékoztatom önöket, tisztelt Országgyűlés, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig volt lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezá-

rásig. A kormány-előterjesztés T/12736. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Most ismét megadom a szót Banai államtitkár úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Tessék!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A felelős és kiszámítható költségvetési gazdálkodás erősítése változatlanul kiemelt kormányzati célkitűzés. Ennek figyelembevételével szükséges, hogy a költségvetési szervek gazdálkodása még inkább átlátható legyen a hatékony és eredményes közfeladat-ellátás érdekében. Itt kiemelt szerep jut a különféle kontrollmechanizmusoknak, amelyek garanciát jelentenek a költségvetési gazdálkodás során esetlegesen felmerülő hiányosságok mielőbbi feltárásához, valamint korrigálásához. Az önök előtt lévő törvényjavaslat a fentiekre tekintettel több módosítást tartalmaz, amelyek a felelős költségvetési gazdálkodást még feszesebbé, még inkább következetesebbé teszik.

(11.20)

Az államháztartásról szóló törvény mellett a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvény, valamint négy további kapcsolódó törvény módosítására tesz a kormány javaslatot.

Kérem, engedjék meg, hogy a módosítási javaslatok közül a legfontosabbakat kiemeljem. A Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvény módosítása az adminisztratív terhek csökkentését jelenti, hiszen nem teszi szükségessé a kormány előzetes engedélyét ahhoz, hogy az önkormányzatok és a százszázalékos önkormányzati tulajdonban álló gazdasági társaságok adósságelemeiket kedvezőbb konstrukcióval válthassák ki.

A törvényjavaslat több ponton érinti az államháztartásról szóló törvény rendelkezéseit. A hatékony gazdálkodást segíti elő, hogy a központi költségvetésről szóló törvényben képzett fejezeti stabilitási tartalékok szabályozása megváltozik. Ennek lényege, hogy a tartalékok felhasználása a központi költségvetésről szóló törvényben nem szerepeltetett új feladatok, valamint a már meglévő feladatok bővüléséhez kapcsolódó fedezet biztosítása, továbbá a fegyelmezett és hatékony gazdálkodás ösztönzése érdekében történhet. A részletszabályokat az államháztartási törvény felhatalmazása alapján kormányrendelet fogja meghatározni.

A törvényjavaslat rugalmasabbá teszi azon előirányzatok módosítását, amelyek a maradvánnyal nem rendelkező, úgynevezett központi kezelésű előirányzatként szereplő határozott idejű projektek megvalósítását szolgálják. Ezáltal biztonságosabbá válik ezek teljesítése. Így például nagy összegű beruházások esetén, ha a beruházás első évében a tervezetthez képest kisebb összeg kerül felhasználásra, a

következő évben lehetővé válik a rendelkezésre álló összeg megemlése a projekt megvalósítása érdekében, az eredeti, jóváhagyott költségvetési keretek figyelembevételével.

A törvényjavaslat tartalmazza, hogy azon fejezeti kezelésű előirányzatok esetén, amelyeknél a kötelezettségvállalások egy éven túlmutatnak vagy több évre vonatkoznak, a következő évi központi költségvetésről szóló törvény kihirdetését követően a következő évi kötelezettségvállalás alapja a központi költségvetésben megállapított eredeti előirányzat. Az az új szabály, amely szerint ebben az esetben fejezeti kezelésű előirányzatok esetén a törvényben megállapított előirányzat teljes összegéig kötelezettséget lehet vállalni, várakozásaink szerint a megalapozottabb költségvetési költségeket teszi lehetővé. Egyszerűen fogalmazva azt is mondhatom, hogy a 2017. évi költségvetés tekintetében ma az elfogadott költségvetési törvény jövő évi kiadási számainak teljes összegére fizetési kötelezettséget lehet vállalni. A hatályos szabályok ettől eltérő rendelkezéseket tartalmaznak.

A költségvetés bevételi oldalának stabilizálását szolgálja az a garanciális szabály, hogy a költségvetési szerveknek a jövőben az általuk fel nem használható bírságot és hasonló központosított bevételt képező minden tételt, például útdíjbevételeket a Magyar Államkincstár által külön erre a célra létrehozott központosított beszédési számlára kell beszédniük. Ehhez a szabályhoz kapcsolódik a cégnyilvántartásról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény módosítása, amelynek lényege, hogy a cégeljáráshoz kapcsolódó feladatellátás zavartalan megvalósításának fedezete továbbra is biztosított legyen azáltal, hogy az így elvont bevételeket a központi költségvetés megfelelően kompenzálja.

A költségvetési tervezés pontosságát kívánja erősíteni az a szabály, amely lehetővé teszi a kormány számára, hogy adatszolgáltatási kötelezettséget írjon elő az államháztartás központi alrendszerébe tartozó előirányzatok várható bevételeire, illetve kiadásaira vonatkozóan. Amennyiben az előrejelzések pontatlannak bizonyulnak, az jogkövetkezményt vonhat maga után. A módosítás erre az esetre lehetővé teszi, hogy a kormány rendelkezéssel befizetési kötelezettséget írjon elő, vagy csökkentsen meghatározott szabad előirányzatokat. Ez a rendelkezés tehát az Országgyűlés által jóváhagyott költségvetés pontosabb végrehajtására sarkallja az összes központi költségvetési szervet.

Az önkormányzati alrendszer minőségi adatszolgáltatása szintén alapvető fontosságú a költségvetési tervezéshez, valamint az államháztartási folyamatok reális áttekintéséhez. Éppen ezért azon önkormányzatok, amelyek nem megfelelően végzik az adatszolgáltatási tevékenységüket, változatlanul bírságra számíthatnak. Ezek megfizetésének szabálya annyiban módosul, hogy a közös hivatalhoz tartozó önkormányzatok esetén a jövőben a bírságot a közös önkormányzati hivatal székhelye szerinti helyi önkormányzattal szemben kell kiszabni, hiszen a

közös hivatal felel valamennyi önkormányzat hivatali teendőinek ellátásáért. Emellett azonban a törvényjavaslat a bírság elengedését is lehetővé teszi abban az esetben, ha a helyi önkormányzat bizonyítja, hogy a munkavégzés feltételeiről gondoskodott, tehát nemcsak névlegesen csatlakozott a közös hivatalhoz, és az elmaradásait pótolta. A bírság mellett azt is ki kell emelni, hogy a határidőben és pontosan adatot szolgáltató helyi önkormányzatok, illetőleg központi költségvetési szervek munkavállalói pedig külön díjazásban részesülhetnek. Tehát egy olyan rendszert működtet már jelenleg is a kormányzat, amelyet most pontosítani kíván, mely rendszer a pontos adatszolgáltatás teljesítését honorálja, az ettől való eltérés esetén pedig szankciót tesz lehetővé.

Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy néhány mondatban összegezzem a korábban említett egyes államháztartáshoz kapcsolódó további törvénymódosításokat is. A központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló törvény módosítása lehetővé teszi politikai vezetők jelölését a likviditási bizottságba és a szanálási alapba, továbbá azt, hogy az állami vezetők állami tulajdonú tőkealapok vezető testületeinek tagjai lehessenek. Azt gondolom, hogy ez a módosítás a közpénzek felhasználásánál kiemelt területek esetén az állam, a kormányzat felelősségét a politikai vezetők személyes felelősségével is összeköti.

A Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény módosításai a pénzügyi békéltető testület hatáskörének bővítését, így különösen a fogyasztói érdekek szélesítését szolgálják.

Végül a Városliget megújításáról és fejlesztéséről szóló törvény módosításának célja a Városliget megújításával és fejlesztésével összefüggő egyes részletkérdések rendezése.

Tisztelt Országgyűlés! Meggyőződésem, hogy az imént ismertetett módosítási javaslatok alkalmasak arra, hogy elérjék a kitűzött szabályozási célt, és hatékonyabbá, kiszámíthatóbbá tegyék a költségvetés tervezésének, végrehajtásának és a végrehajtás ellenőrzésének rendszerét, hisz a szigorú gazdálkodási fegyelem alapvető követelmény az államháztartás szereplői számára.

Az elhangzottakra tekintettel kérem önöket a törvényjavaslat megvitatására, majd későbbi elfogadására. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most a vezérszónoki felszólalások következnek, tisztelt Országgyűlés. Elsőként megadom a szót Boldog István képviselő úrnak, a Fidesz vezérszónokának. Tessék!

BOLDOG ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslat több törvény módosítását kezdeményezi annak érdekében, hogy a felelős költségvetési gazdálkodáshoz megteremtse a szükséges jogi koherenciát.

A Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvény módosítását az indokolja, hogy a jövőben száz százalékban önkormányzati tulajdonban lévő

gazdasági társaság adósságelemei külön, a kormány engedélye nélkül kerülhessenek kedvezőbb konstrukcióval kiváltásra. Tekintettel arra, hogy ez a tranzakció nem növeli az államadósság mértékét, így indokolatlan a kormány hozzájárulása.

Az államháztartásról szóló törvény módosítására többek között azért kerül sor, mert a fejezeti stabilitási tartalékok felhasználhatóságára vonatkozó szabályok átalakításra kerülnek. Az új szabály generálisan kimondja, hogy felhasználásuk a központi költségvetésről szóló törvényben nem szerepeltetett új feladatok, valamint a már meglévő feladatok bővülése fedezetének biztosítása, valamint a fegyelmezett és hatékony gazdálkodás ösztönzése érdekében történhet.

További fontos szabály lesz a bevételek beszédese kapcsán, hogy a költségvetési szerv által fel nem használható bírságot és a jogszabály alapján a központi költségvetés központosított bevételeit képező minden bevételt kizárólag a Kincstárnál e célra létrehozott központosított beszédési számlákra lehet beszédni.

Változás lesz az önkormányzatok által teljesített adatszolgáltatások körében is. Új szabályként jelenik meg, hogy a jövőben az adatszolgáltatás nem megfelelő teljesítéséért a bírságot a közös önkormányzati hivatal székhely szerinti helyi önkormányzattal szemben kell kiszabni, hiszen a közös hivatal felel valamennyi önkormányzati hivatal teendőinek ellátásáért. A törvényjavaslat azonban lehetővé teszi a Kincstár számára a bírság elengedését, ha a helyi önkormányzat bizonyítja, hogy a munkavégzés feltételeiről gondoskodott és az elmaradásait pótolta.

A Magyarország 2017. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló törvény módosítása azért jelent fontos változást, hogy a jövőben nemcsak jogerős és végrehajtható bírósági határozatban foglalt fizetési kötelezettség megfizetésére keletkeztethet az önkormányzat és százszázalékos tulajdonú gazdasági társasága adósságot, hanem azzal azonos jellegű jogerős és végrehajtható fizetési meghagyás összegére is.

További két módosításra hívnám még fel a figyelmet. A Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény módosításával a pénzügyi békéltető testület hatásköre is bővülne, ami a fogyasztói érdekek szélesítését szolgálja.

(11.30)

Végül pedig a Városliget megújításáról és fejlesztéséről szóló törvény módosításának célja, hogy a Városliget megújításával és fejlesztésével összefüggő egyes részletkérdések rendezésre kerüljenek. Kérem, támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szakács László képviselő úr, az MSZP vezérszónoka a következő. Tessék!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt

Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Nem tudunk osztozni abban az örömben, amit eddig hallottunk, hogy most mennyivel hatékonyabb, rugalmasabb és jobb lesz az államháztartásról szóló törvény alapján az a mozgáster, amit saját magának biztosít a kormány, illetve a politikai vezetőknek biztosít a kormány. Mi ennek igazából a másik felét látjuk, hogy ezzel szemben viszont tovább csökken a parlament ellenőrző szerepe, tovább csökken a szakmai testületek szakmai irányítása, ezzel szemben a politikai tisztek lesznek majd azok, akik ott részt vehetnek a döntéshozatalban. Ezért egyébként sikerül rugalmassá tenni, hogy így mondjam, de valójában felhívítani, felláztatni azokat az összeférhetetlenségi szabályokat, ami a fékek és ellensúlyok rendszere lebontásának egy következő lépcsőjét tudja mutatni.

Egyfelől a központi költségvetésben a stabilitási tartalék nem tartalmaz jelenleg hatékonysági ösztönzési elemeket, ennek kimunkálását majd most egy kormányrendeletre fogják bízni. Tehát igazából itt a parlamentben erről nem fogunk tudni dönteni. Ingatlanfejlesztésekről, -vásárlásokról, ennek az előirányzatnak a kezeléséről mostantól az államháztartásért felelős miniszter minden további nélkül dönthet. Önök rugalmasságra hivatkoznak, mi átláthatatlanságot mondunk. Nem volna baj, ha mondjuk, a magyar költségvetés végrehajtása, a magyar költségvetésben egy ingatlanportfólió építése, no pláne, a megemelt közbeszerzési értékhatárokkal együtt annak az ingatlanportfóliónak a felújítása, megrendelése és ezeknek a munkálatoknak az elvégzése, a közpénzzel való gazdálkodás a költségvetés szintjén nem süllyedne le, mondjuk, a Magyar Nemzeti Bank alapítványainak szintjére ezekben az eljárásokban.

Szerintem rossz utat követnek akkor, amikor úgy gondolják, hogy az a helyes irány, amit a Magyar Nemzeti Bank alapítványai is követnek, ahol már azt is hallottuk, hogy elvesztette a közpénz a közpénzjellegét - nem volt igaz. Azt mondták, hogy nem kell nekik közbeszerzési eljárást folytatni - az sem volt igaz. Kellett volna közbeszerzési eljárást folytatni, és továbbra is közpénz. Itt legalább a közpénzjellegét senki nem vitatja, de ezt a rugalmasságot, úgy gondolom, nyugodtan meghagyhatnánk egy kicsit merevebb szabályalkotó és a parlament felügyeleti rendszerét egyébként jobban igénybe vevő, a kormányzatot is segítő munkának. Elmondanánk természetesen róluk a bírálatainkat, de legalább akkor nem kellene egy politikai felelősnek lenni ezekben az ügyekben, hanem esetlegesen tudnák támogatni ezeket az előterjesztéseket, ha meg tudnák önök győzni a saját frakciójukat.

Amit államtitkár úr mondott, hogy a likviditási bizottságban, illetve a szanalási alapon és más állami tulajdonú tőkealapokban mostantól közigazgatási vezetőknek, illetve politikusoknak is helyük lehet, ezért az összeférhetetlenségi szabályokat is föl kellett lazítani, hiszen így a politikusok személyes felelősséget is tudnak vállalni. Eddig is kellett volna. Nyugodtan vállalhatnak személyes felelősséget, csak a politikusi mivoltuktól kellett volna megválni. Az összeférhetetlenség pontosan erről szól. Nem arról szól, hogy

valaki nem lehet, hanem arról szól, hogy akkor valamelyiket válassza a kettő közül. Vagy nagyon-nagyon szakmaian áll hozzá ezeknek a testületeknek a munkájához, mert érez magában akkora szakmai felkészültséget, hogy függetleníteni tudja magát az éppen aktuális politikai elvárásoktól, és a szakmaisága mellett kiáll, vagy azt mondja, hogy én továbbra is inkább politizálni kívánok, és a társadalompolitikai elveket és a világpiacon folyamatokat kívánom a jövőben is figyelni, és arról egy jobb- vagy baloldali, konzervatív vagy haladó értékrend alapján megpróbálok véleményt mondani. Egyébként döntéshozó testületekben is részt vehetek, ilyen a parlament bizottsága, a plenáris ülése és az egyes frakciók.

Önök ezeket most összemoszák. Ennyi pénzügyi botrányral a hátuk mögött, ami csak az elmúlt évben történt. A DRW Bankkal, a Buda-Cash-sel, a Quaestorral. Látjuk, a Diófa Alappal éppen most mi történik, Spéderékkel. Hogy hogyan sikerült egyébként elveszteni nagy állami cégek fölött 50 millió forintért az irányítást, s a többi. Így állami tulajdonú tőkepiaci alapokba politikai tiszteket küldeni, azt gondolom, egyfelől arcpirító, másfelől az ő személyes felelősségükre hivatkozni egyfelől vagy oktan, vagy úgy gondolják, hogy az önök jelenléte már legalább ennyire fegyelmez. Ha most egy nagyon jóindulatú magyarázatát akarom adni ennek, hogy az önök jelenléte egy-egy ilyen testületben már önmagában akkora fegyelem, ami egészen biztosan arrafelé fog hatni, amit önök is gondolnak.

Azt látjuk, hogy a saját maguk mozgásterét már az elmúlt időszakban is növelték. Mi továbbra is azt gondoljuk, hogy ha utólag kell beszámolni arról, hogy egyes előirányzatokat létrehozta, egyes előirányzatoknak politikai döntés alapján megnövelték a költségvetését, akkor az egy költségvetési rendeleti kormányzás. Továbbra is azt állítjuk, hogy ebben a tekintetben, tehát a költségvetési fegyelem, a költségvetés betartásának és átláthatóságának tekintetében nem a gyorsaság és az egyszerűség a szempont, hanem a kiszámíthatóság, illetve a pontosság a szempont. Azt gondolom, ezekre kell a legjobban odafigyelni. Ezt önöknek sikerült a végtelenségig felláztatni az elmúlt időszakban.

A parlament hatásköre szépen lassan a költségvetés tekintetében csupán a fő számok megállapítására és a saját fejezetének kezelésére korlátozódott. Az összes többiről majd később nekünk egyszer csak beszámolnak, és utána dönthetnek majd róla a többségi frakciók tagjai. Lelkük rajta, hogy ami már eldőlt, azon majd mekkora vita lesz. Lelkük rajta, hogy ami már eldőlt, ahhoz milyen módosító javaslatokat akarnak majd benyújtani. Mert elfogadni el fogják, abban biztos vagyok, mert önöknél a pártfegyelem sokkal nagyobb, mint bárhol másutt.

Egyébként, amit most mondok, nagyjában-egészében alátámasztja a nemzetgazdasági miniszter november 9-i bejelentése. A kedvező költségvetési folyamatok tekintetében, a parlament megkérdése nélkül mintegy 130-135 milliárd forintnak az elköltését jelentette be Varga Mihály. 30 milliárddal megemelik a „Modern városok” program keretét; emelt

összegű támogatást tesz az NGM az ipari parkok esetében, ez mintegy 60 milliárd forint pluszkiadást jelent; 45 milliárd forintból feltőkésítik az Eximbankot - már önmagában egyébként egy külön kérdést jelentene az Eximbank föltőkésítése. Azt már nagyon kevesen tudják, mert a tevékenysége egy picikét sem utal már a nevére, ugye, hogy export-import bank; ez az a bank, amelyik Andy Vajának is segített televíziót vásárolni, ami azóta nem Magyarországon adózik. És bővítik a garanciaeszközöket, a hitel nélküli növekedést pedig banki hitelekből való növekedésre szeretnék átállítani, valamint megemelik a beruházások és a felújítások keretét.

Államtitkár Úr! Én nem állítom, hogy ezek között nincsenek jó célok. De nagyon jó lenne ezeket itt megvitatni! Mert vannak köztük bizony rosszak is, és vannak Magyarországnak nagyobb problémái is. Mi úgy gondoljuk, hogy ez lehet egy értékalapú vita, meg lehet egy szakmai vita is, hogy mire kellene még pénzt költeni Magyarországon az év végén akkor, amikor beáll a hideg, akkor, amikor sokan elveszítik a munkájukat, akkor, amikor nem találnak sokan munkát, akkor, amikor azok az állapotok vannak, amiket mi látunk magunk körül, akkor bizony sok minden másra is juthatott volna pénz. Nem egy sajtótájékoztatóból kellene egy országgyűlési képviselőnek megtudni, hozzáteszem, a kormánypártiaknak sem.

Önöknek ezt sokkal többet kell magyarázni, mint nekünk, hogy miért arra költ a kormány, amit Varga Mihály éppen bejelent, miért nem az önök körzetében valamire, amit önök fontosnak tartanak. Miért kell ott a városoknak hitelt fölvenni, miért kell ott a településeknek hitelt fölvenni ahhoz, hogy a város, a választók igényeit ki tudják elégíteni. Úgy gondolom, ez önöknek épp annyira lenne érdekük, mint amennyire nekünk érdekünk. Biztos, hogy vannak ezek között helyes célok is, és nagyon bízom benne, hogy ezt a 45 milliárd forintot az Eximbanknak nem azért adják, mert Andy Vajna fog indítani majd még öt csatornát legalább, és akkor az majd helyet tudna cserélni az összes ismeretterjesztő csatornával. És akkor tényleg Andy Vajna lesz a „Gyere haza, fiatal!” program egyetlen igazi győztese, ha minden egyes itthoni működését a leánykori nevének export-import bank egyébként nem exportra, nem importra, hanem egy magyarországi vállalkozásra fogja majd fordítani.

(11.40)

Bízom benne, hogy nem ezért kell majd tőkét emelni. De ezekről a célokról lehetne itt vitatkozni. Önök előállították azt a helyzetet, hogy nem lehet erről vitatkozni. Médiafelületeken lehet vitatkozni, meg önök a kormánypárti oldalon magyarázzák el otthon, hogy miért nem arra mennek el ezek a pénzek, amiket az önök választói is fontosnak gondolnak. Nem gondolom, hogy az Eximbank feltőkésítését gondolják ők a legfontosabb kérdésnek, ezért nem fogjuk támogatni ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm. Hargitai János képviselő úr, a KDNP vezérszónoka következik. Tessék!

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az a filozófiai különbség, ami egy ilyen törvény tárgyalása kapcsán ellenzéki képviselők és kormánypárti képviselők között nyilvánvalóan mindig fellelhető, az feloldhatatlan. Ez a vita ugyanis miről szól? Az ellenzéki képviselő azt látja, hogy megalkottunk egy költségvetési törvényt, abban viszonylag nagy mozgásszabadságot adunk a kormánynak a végrehajtás során, és az ellenzéki képviselőnek a költségvetés ellenőrzésére - mondja Szakács képviselő úr - kevesebb lehetősége van. Azt sem mondom, hogy nincs igaza az ő nézőpontjából. Mi viszont azt mondjuk, hogy attól a költségvetéstől, amit megalkottunk, elvárjuk, hogy a kormány azt hatékonyan hajtsa végre. Ehhez mozgástér kell, különösen ilyen gazdasági környezetben, amiben még most is vagyunk. Most a világgazdaság mozgásaira gondolok, és nem beszélve arról a tragikus helyzetről, ahonnan ki kellett vezetni ezt az országot. Ahhoz gyors döntések és mozgáslehetőség kell a kormány számára.

Én persze kormánypárti képviselőként azt mondom, hogy a kormány meg is szolgálja ilyen szempontból az Országgyűlés bizalmát, mert ha valahol nem kérdőjelezhető meg ennek a kormánynak a teljesítménye, az az, amit a költségvetési gazdálkodásban tett az elmúlt időszakban, mert az kiszámítható, következetes, kőkemény, és eredménye van, mert felminősítenek minket a hitelminősítők, mert kijöttünk a bővülből.

Tehát egyértelműen igazolható, hogy az, amit teszünk vagy tenni tudott a kormány, az eredményes ezzel a mozgástérrel amit mi megszabtunk számára, ami kétségtelen - elfogadom Szakács képviselő úr érvelését - rugalmasabb, mint ahogy tegnap tettük. Csak mi ezt pozitívként értékeljük, mert vannak eredményei. Egy ellenzéki képviselő mindig nyilvánvalóan mást gondol ezekről a kérdésekről.

A kormányra az óvatos tervezés is hosszú évek óta jellemző. Az óvatos tervezésnek egyik megnyilvánulási formája, amikor a saját, az általa irányított intézményrendszerben sem engedi meg a nyakló nélküli költést, hanem hatalmas tartalékokkal tervez, és a tartalékokhoz csak akkor lehet hozzányúlni, ha a költségvetés számai úgy alakulnak, ahogy ezt a kormány megtervezte.

Itt különböző tartalékokkal kapcsolatban vannak további rendelkezések, amelyek az észszerű gazdálkodást segítik, ahogy ezt az általános indokolásban az előterjesztő meg is fogalmazza. Én olyan dolgokat emelnék itt ki, ezt is elsősorban csak a tájékoztatás érdekében, mert lehet, hogy önkormányzati emberek is követik a mi törvényalkotásunkat; jó, ha követik, főleg ha költségvetési kérdésekről van szó, és amit majd kiemelek az önkormányzatok kapcsán, ezt nekik való tájékoztatásként számom igazán csak.

Az egyik ilyen, hogy likviditási tervet kell készíteniük. Az önkormányzatok bevétele másként jön,

mint ahogy kiadásaikat teljesítenék. Igazán a bevételeik jó részét az adóbevételek kapcsán szerzik be a tavasz és az őszi folyamán. A kettő összehozása érdekében a jövőben a helyi önkormányzatok, a nemzeti-ségi önkormányzatok, a térségi fejlesztési társulások, az általuk irányított költségvetési szervek ezt a likviditási tervet fogják elkészíteni.

Fontos változás, és erre jó, ha figyelnek, mert ez vitát verhet ki az önkormányzati világban; az önkormányzatok általában közös hivatalokban működnek. Baranya aprófalvas vidék, ez tipikusan jellemző ránk. 2 ezer főnek kellett összeállnia minimum, hogy egy ilyen közös hivatal létrejöjjön, ez Baranyában sokszor 7-8 település összefogását is indokolta, hogy egy ekkora közös hivatal működni tudjon. Adatszolgáltatási kötelezettségek elmulasztása esetén, amiért nyilvánvalóan a hivatal, a hivatal élén álló jegyző a felelős, ha ezek az adatszolgáltatási kötelezettségek elmaradnak, és jön a bírságolás mint lehetőség, a jövőben a bírságolás címzettje a székhelytelepülés önkormányzata lesz, még ha másik település adatszolgáltatási hibája marad is el. A kormány célja az, hogy ez a közös hivatal valójában közös hivatalként működjön, és ne csak formális legyen az önkormányzatok összetartozása.

De én már látom előre, hogy ennek a szabályozásnak lesznek gondjai, ezért a jegyzők, akik ezt a rendszert irányítják, most is figyeljenek ezekre a változtatásokra. Ott van idézőjelben egy kiskapu, egy puhább szabály is, hogy azért az életet mérlegelve a Kincstárnak lehetősége van bizonyos feltételek mellett ennek a bírságnak az elengedésére.

Még egy dologra szeretném felhívni a figyelmet érdekességként. Önkritikusan megjegyzem, hogy ez egy olyan kiskapu volt, amivel költségvetési szerv vezetőjeként még kormányhivatali vezető koromban én is éltem; most ezt bezárják. A költségvetési szerv az általa fel nem használt bírságot vagy más olyan bevételt, amit a költségvetési szerv produkál, ami a központi költségvetést illetve, sokszor nem teljesítettük, nem úgy fizettük be a költségvetésnek, ahogy mondjuk, a központi költségvetés ezt elvárta volna. Ennek semmiféle különösebb szankciója nem volt.

A jövőben ez a kiskapu bezárul, mert ezeket a bevételeket csak egy, a Kincstár által erre a célra létrehozott központosított beszédési számlára lehet begyűjteni, erre a számlára kerülnek ezek az összegek, és ezekről az összegekről a beszédő nem rendelkezik, hisz ez eleve a központi költségvetésnek volt címezve. Ez a kérdés megoldódik. Mondom, önkritikusan teszem hozzá, hogy én is éltem ezzel a puha szabállyal, átmenetileg gazdálkodtunk ezekkel a forrásokkal, de a központi költségvetés nézőpontjából ez kétségtelenül egy észszerűsítő lépés.

A törvényjavaslatot nyilvánvalóan a frakciónk támogatni fogja. *(Banai Péter Benő tapsol.)*

ELNÖK: Hegedűs Lorántné képviselő asszony, a Jobbik vezérszónoka következik. Parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A hárszabályt némileg unortodox módon értelmezve egy mondat erejéig az előző napirendhez térnék vissza.

Államtitkár úr, higgye el, hogy bármit le tudnak papírozni, ha akarják, az önkormányzatok. Az ilyen jellegű, kis összegű beszerzések kapcsán pedig, amikor valóban, ahogyan Turi-Kovács képviselőtársunk is mondta, sokszor szorít az idő, akkor ez a lepapírozás pedig hallatlan nagyvonalúan tud történni. Én értem azt, hogy bizonyos szabályoknak különösen is fontos megfelelni, és a szabályok, a törvények szellemét is be kéne tartani, nem csak a betűjét, de azzal, hogy egy kiskapu nemhogy bezárnánk, hanem még szélesre is tárjuk, és egy hatalmas kapuzattá nyitjuk, ez rossz út - rossz út mindenképpen.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat kapcsán, tekintettel arra, hogy annyifajta és olyan eltérő módon érint bizonyos törvényeket, több pontban szeretném a mondanivalómat előterjeszteni. Az első az, hogy az adósságot keletkeztető ügyletek kapcsán, amiről a stabilitási törvény 10/D. és 10/E. paragrafusa szól, ott az adósságmegújításhoz is ezentúl már kormányengedély kell majd. Tehát tovább pontosítják ezt a szakaszt. Mi tulajdonképpen ezt abszolút támogatni tudjuk, és szeretném újra felvetni azt, amit már korábban is mondtunk, hogy önök azt mondták, hogy csak száz százalékban önkormányzati tulajdonú cégek esetén korlátozzák a hitelfelvételt, és most már ezek kapcsán az adósságmegújítás szerződését is.

Azt gondolom, hogy ez is egy olyan szabály, amit nagyon könnyű kijátszani vagy felülríni. Közzolgáltatási szerződést simán lehet kötni olyan céggel, ami 50 százalék plusz 1 az önkormányzat tulajdonrészre.

(11.50)

Én azt gondolom, hogy legalábbis ezt jelentős befolyáshoz kéne kötni, hiszen akkor fog az önkormányzat helytállni a cége kapcsán. S az is ezzel kapcsolatos dolog, hogy nagyon sok esetben - valljuk be önkritikusan -, amikor már az önkormányzatok hitelfelvételét önök szabályozták és megregulálták, akkor bizony el-elbújtattak bizonyos ilyen ügyleteket egyes cégeknél, és ha most a 100 százalék kapcsán nincs e tekintetben pontosítás, hogy hogy is gondolja ezt a kormányzat, és ez a rész marad, akkor bizony ez a lehetőség továbbra is fenn fog maradni az önkormányzatoknál. Tehát ha valaki 99 százalékos tulajdonosa egy közműszolgáltató cégnek, akkor már gyakorlatilag korlátlanul vehet föl hitelt? Ebből a szövegből ez tűnik ki számomra, és ez nagyon nem jó irány.

Az, hogy az MNV Zrt.-vel kapcsolatos ingatlanfejlesztés és -vásárlás kapcsán ezentúl - ez már korábban is elhangzott - az államháztartásért felelős miniszter egy személyi döntése lesz csak, hogy mire költ és milyen nagyságrendben, szerintünk is az átláthatatlanságot fogja erősíteni, és bizonyos felelőtlenségekre is ad majd lehetőséget.

A következő lényegi pont a Kincstár, az önkormányzat és a bírság problémaköre. A kormányhiva-

talok törvényességi felügyeleti eljárásuk keretében kiszabhatnak bírságot, igen széles körben tudnak kiszabni ilyen típusú bírságokat, és ezt a Kincstárba kell aztán befizetniük az adott önkormányzatoknak. Ez az a pont, ahol - ahogy mondtam az előző napirendi pontnál is - bizony én azt gondolom, hogy egyes tekintetben ez egy történelmi jellegű törvénymódosítás, mert még soha ilyen szövegezéssel nem találkozhattunk korábban az önök által benyújtott törvénytervezetekben, ahol elismerik, hogy azért következhetett be valamifajta hiányosság - mondjuk, önkormányzatnál vagy bármilyen költségvetési szervnél -, mert egyszerűen nem tudják a létszámkereteket feltölteni, aminek az az oka, hogy hiába van elismert köztisztviselői létszám, ez az egyik oldalról rendkívül kevés, másik oldalról pedig feltölthetetlen. Ilyen például a pénzügyes kollégák kérdése. Miért is van ez? Azért, mert a köztisztviselői bértábla alapján adható juttatás, illetmény olyan kevés, hogy ilyen végzettségű kollégák egyszerűen nem mennek el dolgozni. Nem mennek el dolgozni önkormányzatokba, hiszen a cégeknél, tehát a magánszférában ennek a többszörösét alaphól megkapják, és eszükben sincsen ezért valamifajta szolgálatból, saját magukat megrövidítve, állami tisztségviselőnek vagy önkormányzati köztisztviselőnek lenni.

Én azt gondolom, ez egy nagyon komoly önbevallás, amit itt önök leírtak, hogy azért nem tudnak bizonyosfajta kötelezettségnek önkormányzatok eleget tenni, mert egyszerűen az önök által egyébként folytatott gazdaságpolitika miatt gyakorlatilag ilyen nagyságrendű problémákkal küszködnek. Kis-településeknél, kisebb önkormányzati hivataloknál ez most már hatalmas probléma. Van olyan település, ahol a jegyzőnek van olyan pénzügyi végzettsége, hogy egyébként pénzügyi osztályvezetői feladatokat is el tud látni, ezért a munkateher az ő esetében sokszorozott, mert egyszerűen máshogy nem tudják ezeket a feladatokat ellátni. Embert nem tudnak fölvenni, és hozzáteszem, ez még csak nem is annyira kis település. Egyszerűen nincs ember a feladat ellátására.

Államtitkár úr, ha és amennyiben önök nem hajlandóak ehhez a szektorhoz hozzányúlni úgy, hogy akár a köztisztviselői alapilletményt rendezik, és nem úgy, hogy az attól való eltérést az önkormányzatoknak a saját bevétel terhére lehetőségként biztosítják, hanem úgy, hogy az állami költségvetés azt mondja, hogy a 38 650-től tíz év után most már eltérünk, és legyen ez, mondjuk, 45 ezer forintban megállapítva, ehhez képest a szorzókat is megemelik, és most már tisztességes bért tudnának adni ezeknek az embereknek úgy, hogy a központi költségvetés ezeket nagyrészt finanszírozza, ezt a problémát máshogy megoldani nem lehet, csak így, ebben a formában. Az az örület, hogy egyébként ez a költségvetés számára simán vállalható teher lenne. Simán! Mondok majd a közeljövőben más olyan kiadásokat, például egy beruházást, amely tervezett költségének a töredékéből ezt a problémát egyszer s mindenkorra rendezni lehetne. Ez csak kormányzati akarat kérdése. Kérdés az, hogy miért nem hajlandó ezt megtenni

a kormányzat. Valószínűleg azért, mert kifejezetten halálra ítélte ezt a szektort, és nem akarja fenntartani még a kétezer fős létszámkorlátot sem, hanem ötezer főhöz akarja kötni az önálló önkormányzati hivatal létesítésének a létszámkorlátját. Ebbe az irányba tett lépések, illetve bizonyos lépések elmaradása az, ami egyértelműsíti számunkra ezt a kormányzati szándékot.

A következő pont, amihez még röviden hozzá szeretnék szólni, a Városliget-törvény. A Városliget-törvény annak idején 2013-ban 99 évre adta vagyonekezelésbe a Városliget ingatlanjainak az összességét egy 100 százalékban állami tulajdonú Városliget Ingatlanfejlesztőnek, magyarul a vagyonekezelőnek. Ennek kapcsán önök nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházással minősítették a Városligetet. Ez azt jelenti, hogy a Ket. eljárásrendje alól teljes egészében felmentik a Városliget beruházását, úgy en bloc. Egyéb más törvények hatálya alól is kivonták, kivonják a Városligetet. Tehát gyakorlatilag minden létező gyorsítási lehetőséget megadtak már önök ennek a beruházásnak, ezért megmondom őszintén, nem értem, hogy miért van szükség arra, hogy ebben a törvényben önök egy statáriális eljárás keretében gyakorlatilag pallosjoggal hatalmazzák föl ezt a bizonyos vagyonekezelőt, ami azt jelenti, hogy az önkormányzatok tulajdonában lévő összes közmű kapcsán, ha az önkormányzatok, illetve az egyes közművek tulajdonosai nem bokáznak megfelelő gyorsasággal ezen vagyonekezelőnek, akkor őket mindenféle károkozás miatt beperelhetik, és mindenféle költségeket a nyakukba varrhatnak, olyannyira, hogy egyébként a Városliget beruházása kapcsán, annak érdekében lefolytatott közműberuházások, felújítások, bontások és egyéb kiváltások kapcsán a költségeket a törvény szövege szerint esetlegesen meg kellene osztani ezen önkormányzatokkal. Lehet, hogy nem is tervezték, eszükben sem volt ott a közműhálózathoz hozzányúlni, van elég baj, gond Budapesten, ezt pontosan tudjuk, tehát hogy pont ott biztos nem tervezték, az szinte borítékolható, de önök e tekintetben - mondom még egyszer - gyakorlatilag pallosjoggal ruházzák föl ezt a vagyonekezelőt. Ez hihetetlen nagyságrendű pénzeket jelenthet, hiszen önök, éppen azért, mert be akarják építeni a Városligetet, nagyon nagy nagyságrendű építkezésekbe fognak belefogni, ezek bizony nagyon sok esetben jelentős közműkapacitást igényelnek, és ennek a költsége bizony jelentős.

Tehát egy nagyon komolyan itt kódolt vitás helyzetet teremtenek önök, nagyon sok problémát fog ez okozni. Tudjuk, hogy jó pár önkormányzat van ennek a beruházásnak a közvetlen szomszédjában, nem is feltétlenül olyanok, amelyek olyan lelkesen támogatták ezt a beruházást, de tudjuk, hogy ez a beruházás egyébként most már a komáromi erődöt is érinti, sőt, a Szabolcs utcai kórház területét is érinti, tehát jelentősen dagad ez a problémakör. Tehát nem biztos, hogy pont a zuglói polgármester negatív kritikái miatt kell egy ilyen törvényt alkotni, hanem valószínűleg más egyéb önkormányzatoknál is felmerülnek aggályok a beruházással kapcsolatban.

Úgyhogy összességében azt kell mondjam, hogy biztosan nem fogjuk tudni támogatni az előttünk fekvő törvényjavaslatot, mert nemcsak a kormányzat számára ad kivételes lehetőségeket, hanem a kormányzat részéről, az állam részéről létrehozott egyes cégeknek is kivételezett helyzetet biztosít. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik sorában.)*

(12.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben.

Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik. Megadom tehát a szót Varga Szimeon bolgár nemzetiségi szószóló úrnak, aki anyanyelvén ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azt. Parancsoljon!

VARGA SZIMEON nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök úr. Уважаеми господин Председател, Уважаеми Народно Събрание! Позволете ми да ви поздравя от името на Малцинствената комисия в Унгария и от моето име.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága és a magam nevében tisztelettel köszöntsem önöket. Mint a Magyarországi nemzetiségek bizottsága által felkért szószóló tájékoztatom az Országgyűlést, hogy bizottságunk a törvényjavaslatot megtárgyalta, és 13 egyhangú igen szavazattal a következő véleményt alakította ki.

A költségvetés megalapozott végrehajtását a tervezési szabályok mellett elsősorban a kötelezettségvállalási szabályok biztosítják. A kötelezettségvállalások mértéke törvényi korláthoz kötött. Az előttünk fekvő, államháztartást szabályozó joganyag módosítása egyrészt a megtervezett fejezeti stabilitási tartalmak létrehozására irányul. A javaslat szerint a tartalékok központi költségvetésben nem szerepeltetett új feladatok vagy a már szerepeltetett feladatok bővítésének biztosítására szükséges létrehozni.

A határozott idejű projektek finanszírozása érdekében könnyebbé vált az előirányzatok alakítása. A nemzetiségeket is közvetlenül érintő módosítás indokolása alapján, ha a következő évi központi költségvetésről szóló törvény kihirdetése már megtörtént, a fejezeti kezelésű előirányzatok esetében a több évre szóló kötelezettségvállalás alapja a következő évi költségvetésben megállapított eredeti előirányzat lesz. Kötelezettségvállalás a tárgyévi eredeti előirányzatok 100 százalékáig, a felhalmozási és egyéb működési kiadásoknál pedig az eredeti előirányzat 50 százalékáig lehetséges.

A javasolt módosítás szerint a Kincstár elengedheti a kiszabott bírságot azon kis önkormányzatoknak, akik bizonyítják, hogy a munkavégzés feltételeit biztosították, továbbá pótolták az elmaradt feladatokat. Itt egy apró észrevétellel szeretnék élni, misze-

rint a nemzetiségi önkormányzatoknak nyújtott támogatás felhasználására vonatkozó szabályok átgondolását javasoljuk, hiszen ezen önkormányzatokra a helyi önkormányzatok működésére és gazdálkodására vonatkozó szabályok vonatkoznak. A nemzetiségi önkormányzatok nem végeznek olyan feladatokat, mint a helyi önkormányzatok, és ellenőrzéskor ezen feladatok végrehajtását követelik rajtuk. Ezt főleg az ÁSZ kifogásolta az utóbbi ÁSZ-jelentésben. Így kérem államtitkár urat, hogy ez ügyben majd ha esetleg le tudunk ülni tárgyalni - mint a nemzetiségi önkormányzatok képviselői -, ezen ellenőrzési folyamatokat megtárgyaljuk.

Összességében a javasolt módosítások egyszerűbbé és érthetőbbé teszik a törvényt, így bizottságunk nevében elfogadásra javaslom a törvényjavaslatot. Благодаря за вашето внимание! Köszönöm a figyelmüket! *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalás következik. Szakács László képviselő úr jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Megint megszólítottam. Én úgy gondolom, hogy persze, hogy lehet ellentét abban, hogy a kormánypártiak úgy gondolják, hogy nagyobb mozgástér, az ellenzékiek úgy gondolják, hogy jóval kisebb mozgástér és minél több beszámolási kötelezettség kell a parlamentnek, de valahol azért az alapértéktől, hogy a kormánynak be kell számolnia a parlamentnek és a kormány a parlamentnek felelős, nem utólag, hanem előre, ebben énszerintem egyet kellene hogy értsünk.

A másik dolog, amit tegyünk egyszer rendbe a felminősítés kapcsán: Magyarországot, a magyar gazdaságot és a költségvetést 2010 októberében tett nyilatkozata alapján Orbán Viktor jó gazdasági helyzetben, jó pénzügyi helyzetben lévő országgént vette át. Ezt nyilatkozta a miniszterelnök, gondolom, ezt önök nem vonják kétségbe, a saját miniszterelnöküknek a szavát.

Amikor leminősítették Magyarországot, az 2011. november 24-én volt, ekkor volt a Moody's leminősítése, ekkor vágták Magyarországot bővli kategóriába. Meg fogom majd nemsokára én is kérdezni egyébként Varga Mihály miniszter urat, mert egyéb intézkedések is voltak akkor, hogy ki volt akkor a gazdasági miniszter, mert úgy olvastam a levelében, hogy Matolcsy György erre nem emlékszik, hogy mit kell akkor tenni, illetve nem kívánja ezeket kommentálni, hogy mi történt akkor.

Az azóta történt időszakban a jelenlegi felminősítésnek az árát nagyon sok emberrel fizették meg. Ott volt egyébként a lerontott devizaárfolyam, ami miatt a devizahitelek olyan helyzetbe kerültek, amilyenbe kerültek, ott van az államosított magánnyugdíjvagyon, ott van az oktatás, a közigazgatás finanszírozása és helyzete, a köztisztviselőknek a bére, az egészségügynek a finanszírozása, az orvosok,

az ápolók, a gazdasági és műszaki munkatársak bére, nem utolsósorban pedig a betegek helyzete.

Ők azok, akik megfizették az árát ennek a felminősítésnek, de a leminősítés 2011. november 24-én volt. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem önöket, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Megállapítom, hogy nem.

Mínt hogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Államtitkár úr kíván-e reflektálni? Parancsoljon, Banai államtitkár úré a szó.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszeri államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A vitában több olyan észrevétel elhangzott, amely, azt gondolom, hogy csak áttételesen kapcsolódik az önök előtt lévő törvényjavaslathoz, mégis szükséges rá reagálni.

Szakács képviselő úr úgy fogalmazott, hogy a törvényjavaslattal tovább csökken a parlament ellenőrző szerepe. No, én ezt a szándékot, ezt a rendelkezést a benyújtott törvényjavaslathoz nem látom, illetőleg képviselő úr úgy fogalmazott, hogy a költségvetés végrehajtása tekintetében a kormány mégiscsak a parlamentnek tartozik beszámolási kötelezettséggel. Ez utóbbi megállapításával maximálisan egyetértek, és engedje meg, képviselő úr, hogy arra hívjam fel a figyelmet, hogy azért 2010 előtt számos esetben látunk olyan költségvetés-végrehajtást, amely azt eredményezte, hogy az Országgyűlés által elfogadott költségvetéshez képest több száz milliárd forintos eltérés volt, nem egy alkalommal, több alkalommal. Pontosan tudjuk, hogy milyen hiány- és adósságszámokat produkált Magyarország, és pontosan tudjuk, hogy ezek milyen viszonyban voltak az eredetileg az Országgyűlés által elfogadott költségvetéssel.

Azért e tekintetben én jelentős változást látok 2010 után. Most a számok mellett, engedje meg, képviselő úr, hogy arra is felhívjam a figyelmet, hogy a mindenkori kormánynak - a mindenkori kormánynak -, függetlenül attól, hogy milyen támogatottságú, az Alaptörvény és a stabilitási törvény értelmében nemcsak egy zárszámadást kell készíteni, hanem év közben, a féléves adatok alapján, a költségvetés bevételi és kiadási számai alapján az Országgyűlés illetékes bizottságának, illetőleg a Költségvetési Tanácsnak beszámolót kell készíteni arról, hogy az Alaptörvényben lefektetett adósságcsökkentési cél tud-e teljesülni vagy sem.

A ma hatályos jogszabályi rendelkezések értelmében, hogyha a féléves beszámoló alapján a kormány úgy látja, hogy az eredetileg lefektetett adósságcsökkentési cél nem teljesül, akkor köteles a költségvetési törvény módosítását az Országgyűlés elé vinni. Ez egy olyan új kontroll, amely 2010 előtt nem volt része a magyar jogrendnek, és amely kontroll értelmében a kormánynak nemcsak a zárszámadáskor, hanem a költségvetés végrehajtása során is be kell számolni a parlament részére.

Képviselő úr azt mondta, hogy túl nagy a költségvetési mozgástér, és a kormány túl nagy összegekről dönthet szabadon. Való igaz, hogy az Országgyűlés által jóváhagyott költségvetési keretek között - hangsúlyozom: a keretek között - a kormánynak átcsoportosítási jogosultsága van. Amikor Varga Mihály miniszter úr arról beszélt, hogy a 15 éve nem látott kedvező költségvetési helyzet alapján új, a gazdaság élénkítését célzó kiadásokra tesz javaslatot, akkor azt mondta, hogy az Országgyűlés által jóváhagyott költségvetési kereteken belül - a látott kedvező pozícióra tekintettel - úgy lehetséges többletkiadás teljesítése, hogy egyúttal az Országgyűlés által elfogadott adósságcsökkentési szabály és hiánycél tud teljesülni.

Itt felhívom a figyelmet arra, hogy Varga Mihály miniszter úr nemcsak arról beszélt, hogy a gazdaság élénkítésének érdekében milyen új kiadásokat fog javasolni, hanem arról is, hogy az Országgyűlés által elfogadott ideai, 2 százalékos GDP-arányos hiánycélon belül lehetséges új kiadásoknak a teljesítése. Én azt látom tehát, hogy a 2010 utáni folyamatokban, az új jogszabályi környezetben és a most a tisztelt Országgyűlés előtt lévő jogszabályi módosításban semmilyen olyan változtatás nincsen, semmilyen olyan új irány nincsen, amelynek értelmében a kormány az Országgyűlés által meghatározott kereteket túllépheti.

(12.10)

Ami a felminősítéseket illeti, a képviselő úr emlékeztetett arra már az előző napirendi pontnál is, hogy 2016-ban került vissza a három nagy hitelminősítőnél Magyarország abba a kategóriába, amelyben 2010-ben is volt. Ebben a képviselő úrnak maximálisan igaza van. Azt is látni kell, hogy az a helyzet, amely Magyarországot jellemezte a gazdasági válság idején - és itt mondhatnám 2008-at és 2009-et is, és kétségtelenül a 2010-es kormányváltás idejét is -, egy elég nehéz szituáció volt, egy olyan szituáció, amelynek a problémáit nem lehetett egy év alatt megoldani. Nézzünk ki Európába! Nézzük meg azokat az országokat, amelyek hasonló gazdasági helyzetben voltak, mint Magyarország! Nem hogy hat év alatt nem tudták megoldani a problémákat, néhányan még mélyebben vannak, mint öt-hat évvel ezelőtt voltak.

Arra is emlékeztetném a képviselő urat, hogy azért a piaci befektetők nem 2016-ban tekintenek úgy Magyarországra, mint amely befektetésre ajánlott ország, amelynek az állampapírajai biztonságosak, hanem a magyar országgcockázati felár, a magyar állampapíroknak a hozamszintje évekkel ezelőtt összevethető volt befektetésre ajánlott országokéval.

Azt pedig zárójelben jegyzem meg, hogy elgondolkodtató valóban, hogy befektetésre nem ajánlott kategóriába akkor került Magyarország, amikor az Országgyűlés egy rendkívüli szigorú Alaptörvényről döntött, az adósság csökkentéséről döntött, amikor 2010-ben a kormány azonnali államháztartási egyensúly-javító intézkedésekről döntött, és bizony a

hitelminősítők befektetésre ajánlott kategóriában hagyták Magyarországot, amikor az előző évtizedben volt hat egymást követő év, amikor a hiányunk a legnagyobb vagy a második legnagyobb volt az európai uniós országok között, amikor az államadósságunk jelentősen növekedett.

Ez már egy szubjektív vita, amit bizony lefolytatunk az említett hitelminősítővel is, és én azt látom, hogy mára azok az eredmények, amelyeket a piaci befektetők már évekként ezelőtt értékelték, amelyek azt mutatják, hogy a magyar gazdaság növekedése 2013 után meghaladta az európai uniós átlagot, a foglalkoztatottak száma érdemben bővült, az államháztartási hiány alacsony volt, ezek az adatok meggyőzték a hitelminősítőket is arról, hogy az a gazdaságpolitikai modell, amelyet a kormány választott, sikeres, és a jövőben is sikeres tud lenni. Éppen ezért kerülhetett sor arra, hogy idén mind a három hitelminősítőnél már befektetésre ajánlott kategóriában van Magyarország.

Hegedűs Lorántné képviselő asszony arra hívta fel a figyelmet, hogy érdemes elgondolkodni azon, hogy a nem kizárólag százszerű önkormányzati tulajdonú vállalkozások esetén is adósságkezelési ügyletnél érdemes lehet a kormányzati kontroll. Ezen érdemes elgondolkodni. Azt gondolom, egy komoly közjogi kérdéssről van szó, nevezetesen attól, hogy magántulajdonú cégeknél lehetséges-e állami kontroll hitelfelvétel esetén. Azt gondolom tehát, ez egy jogi kérdés, aminek a vizsgálata szükséges lehet. Itt ugyanakkor azt is látnunk kell, hogy szintén - emlitem ezt Szakács képviselő úrnak is - egy olyan rendelkezésről beszélünk, amely 2010 előtt nem volt a magyar jogrend része. Épp a költségvetési hiány-célok teljesítését, az Országgyűlés által elfogadott államháztartási adatok teljesítését szolgálja az, hogy a kormányzat kontrollálni tudja az önkormányzatok adósságfelvételét és a százszerű önkormányzati tulajdonú cégeknek az adósságfelvételét. A mostani módosítás e tekintetben, azt gondolom, bürokrácia-, adminisztrációs-csökkenő, hiszen nem kötelezettek az önkormányzatok, illetőleg a százszerű tulajdonukban lévő vállalkozások kormányzati engedélyt kérni az esetben, hogyha meglévő hiteleiket kedvezőbb feltételűekre cserélik le.

A képviselő asszony úgy fogalmazott, hogy a kormány gazdaságpolitikája miatt az önkormányzatok nem tudják a feladataikat ellátni, és ha pontosan idézem a képviselő asszonyt, akkor azt is mondta, hogy az önkormányzati szektor halálra ítélt szektor. Engedje meg, hogy ezekkel az - azt gondolom - erős állításokkal tényszerű információk alapján vitatkozzak! A kormányzat az Országgyűlés döntése szerint több lépcsőben közel 1300 milliárd forint adósságot vett át az önkormányzatoktól, párhuzamosan az állami feladatellátás módosításáról döntött, és a finanszírozási rendszer módosításáról is döntött. Számos feladat az önkormányzatoktól az államhoz került, és ezen feladatváltozással, a már említett adósságátvállalással és a finanszírozási rendszer módosításával együtt ma arról tudok a tisztelt Országgyűlésnek beszámolni, hogy szemben a 2010 előtti időszakkal,

amikor az önkormányzati szektort éves szinten deficit jellemezte, ma évek óta az önkormányzati rendszer többletéről számolhatok be. Az az adat, amely tehát többletet mutat éves szinten az önkormányzatok vonatkozásában, azt mondhatja velem, hogy ez a szektor pénzügyi értelemben a saját lábán áll.

Ami pedig az önkormányzatok lehetőségeit illeti a béremelések tekintetében, azon túl, hogy az önkormányzati szektor egészének többletei voltak az elmúlt években - és azt gondolom, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján erre az idei évben is komoly esély van -, látnunk kell, hogy az önkormányzatoknak szabad adókivetési joguk van. Képviselő asszony, élhetnek ezzel a jogukkal. És engedje meg, hogy még egy konkrétumot mondjak! Több önkormányzat esetén, illetőleg önkormányzatszervezetek esetén megneztük a bérezést. Látni kell, hogy számos önkormányzat él a béreltérítési lehetőséggel (*Hegedűs Lorántné közbeszól.*), és nem a törvényi minimumon foglalkoztatja a köztisztviselőket. (*Hegedűs Lorántné közbeszól.*) Számos statisztikánk van erre vonatkozóan.

Abban én a képviselő asszonnyal egyetérték, hogy az önkormányzatoknak van egy olyan köre, jellemzően a kisebb önkormányzatok, ahol kevesebb az új adó kivetési lehetősége, ahol az önkormányzat területéből, a területén működő vállalkozások jellemből adódóan szűkebb az anyagi mozgástér, és épp ezért azt is látni kell, hogy ezeknél az önkormányzatoknál a közös hivatali ellátás egy lehetőség a problémák kezelésére, és azt is látni kell, hogy ezeknél az önkormányzatoknál a már említett lépéseken túl például az úgynevezett ASP-rendszer bevezetésével a kormány arra törekszik, hogy a közfeladatokat az önkormányzatok állami segítséggel tudják ellátni. A most a tisztelt Országgyűlés előtt lévő javaslat ebben a tekintetben egyértelművé teszi azt a felelősséget, amely közös hivatal esetén az önkormányzatok adatszolgáltatásai, illetőleg az adatszolgáltatáshoz kapcsolódó szankciók vagy ösztönzők tekintetében fennállhat.

Végül engedjék meg, hogy a képviselő asszony által említettek közül a Városligetnél azt említsem meg, hogy a kérdésben az Országgyűlés egyszer már döntött, hozott egy külön törvényt, amelynek értelmében lehetővé válik a Városliget megújítása. A kérdésről számos vita van, számos vita volt, de azt gondolom, hogy a kormányzati tisztviselők számára, a kormányzati vezetők számára irányadó megint az Országgyűlés döntése kell hogy legyen, amely törvényt most csak pontosítja az önkormányzatok előtt lévő javaslat, az alapcélokat nem befolyásolja. A cél tehát az, hogy megújuljon a Városliget, a zöldfelületében is, nagyobb legyen a zöldfelület, és új kulturális létesítmények jöjhessenek létre.

Végül Varga Szimeon szószóló úrnak köszönöm a szavait. Természetesen a kormányzat a jövőben is - hasonlóan az eddigiekhez - nyitott a konzultációra, és ezen a ponton is felhívom a tisztelt Országgyűlés figyelmét arra, hogy a betervezett javaslat a 14. §-ában a helyi nemzetiségi önkormányzatok tekintetében is tartalmaz egy kisebb módosítást, amely

a helyi nemzetiségi önkormányzatok életét is könnyíti, hiszen egyértelművé teszi azt, hogy a települési önkormányzatok a felelősek az adatszolgáltatásért azon adatok tekintetében, amelyeket a nemzetiségi önkormányzatok kiadási és bevételi számai tekintetében a helyi önkormányzatnak teljesítenie kell. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok és a nemzetiségi szószólók sorában.)*

(12.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig volt lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény, valamint a nemzeti akkreditálásról szóló 2015. évi CXXIV. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12697. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Lepsényi István úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár Úr! Parancsoljon!

LEPSÉNYI ISTVÁN nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt lévő törvénymódosítási javaslat elsődleges célja az, hogy a 2016. január 1-jével létrejött új nemzeti akkreditálási rendszer nemzetközi elismertségét biztosítsuk, azaz a Nemzeti Akkreditáló Hatóság - a továbbiakban: NAH - számára az Európai Akkreditálási Együttműködés kölcsönös elismerési megállapodásában - továbbiakban: EA MLA - teljes jogú tagságot biztosítsunk.

A nemzeti akkreditáló szervezet tagja kell hogy legyen az úgynevezett Európai Akkreditálási Együttműködésnek - a továbbiakban: EA - és a nemzetközi kölcsönös elismerési megállapodásoknak. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy a Nemzeti Akkreditáló Testület által akkreditált szervezetek vizsgálati eredményei és tanúsítványai mindazon országok akkreditáló testületei és hatóságai által elismertté válnak, amelyek tagjai a nemzetközi szervezetnek és ahová egyébként az exportunk 98 százaléka irányul. Tehát alapvető nemzetgazdasági érdek, hogy ez a tagság és ezáltal a kölcsönös elismerés intézménye biztosított legyen.

Az Európai Bizottság uniós jogszabályi követelményekre figyelemmel piloteljárásban vizsgálta az új nemzeti akkreditálás rendszerének jogszabályi környezetét, az EA pedig az akkreditáló szervezetekre vonatkozó nemzetközi szabványoknak való megfelelés vonatkozásában folytatott le vizsgálatot a Nemzeti Akkreditáló Hatóságnál. Mindkét vizsgálat fogalmazott meg észrevételeket a szabályozással kapcsolatban, amelyek indokoltá teszik a jelen törvényjavaslat szerinti jogszabály-módosításokat.

Ugyanakkor a nemzeti akkreditálás rendszerének nemzetközi elismertségét jelzi, hogy az EA döntése alapján a Nemzeti Akkreditáló Hatóság már 2016. október 6-ai hatállyal megszerezte az EA MLA aláírói státuszt, így jogosult nemzetközileg elismert akkreditálási okiratokat kiállítani. Az elismert státusz fenntartásának feltétele, hogy végrehajtásra kerüljenek a jogszabály-módosítások.

Tisztelt Országgyűlés! Az Európai Bizottság jelezte, hogy a nemzeti akkreditálásról szóló törvény rendelkezéseiben a fellebbezés jogintézménye kizárásra kerül és nincs nevesítve a bírói jogorvoslat lehetősége. A Bizottság kérésének megfelelően a bírói felülvizsgálat nevesítésre került a törvényben, annak ellenére, hogy egyébként ezt a jogosultságot az Alaptörvényből és a közigazgatási eljárásról szóló törvényből egyértelműen le lehet vezetni.

Az EA az akkreditálási eljárás és az ahhoz kapcsolódó jogorvoslat vonatkozásában is megköveteli, hogy a terület speciális jellegére tekintettel érvényesüljön a magas fokú szakmaiság. A jogorvoslatok vonatkozásában ez úgy biztosítható, hogy egy országos illetékességgel eljáró bíróság tárgyalja az akkreditálási jogorvoslati ügyeket. Így a törvényjavaslat a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságot jelöli ki kizárólagos illetékességgel. Ez a bíróságnak a jogorvoslati kérelmek kis számára való tekintettel nem jelent többletterheltséget, ugyanakkor a bírói jogorvoslatban így hatékonyabban biztosítható a speciális jogterületet érintő szakmaiság.

Tisztelt Országgyűlés! A bizottság a szabályozásra vonatkozóan kifogásként fogalmazta meg, hogy a külföldi akkreditálási okirat elismerése vonatkozásában a törvény előírásai nem terjednek ki az olyan nem EGT-tagállamokra, amelyek az EA MLA tagjai, illetve az Európai Akkreditálási Együttműködéssel kétoldalú elismerési megállapodást kötöttek a megfelelésértékelésre tekintettel, ilyenként nevesítve Törökországot és Svájcot. A Bizottság kérésének megfelelően a szabályozás pontosításra kerül annak érdekében, hogy ezen tagállamok akkreditáltjai is automatikus elismerést kapjanak a magyar akkreditáló szervtől.

A módosítással az akkreditálási eljárás a kérelmezők számára pontosan tervezhető lesz és az előírt felügyeleti vizsgálatok lezárhatóak lesznek az ötéves akkreditálási státusz időtartama alatt.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem, engedjék meg, hogy beszámoljak arról, hogy az új nemzeti akkreditálási rendszer, az EA MLA-tagság október elejei megszerzése mellett teljesítette azt a célját, hogy elősegítse a hazai vállalkozások versenyképességét, hiszen jelentősen rövidültek az eljárási határidők, 10-15 százalékkal csökkentek az eljárási díjak, és az akkreditálás eljárása és a hatóság működése sokkal jobban szolgálja a vállalkozások gyors, átlátható, kiszámítható eljáráshoz fűzött érdekeit. Kérem önöket, hogy szíveskedjenek a betervezett törvényjavaslatot támogatni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most vezérszónoki felszólalások

következnek. Vécsey László képviselő úr, a Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka az első.

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A nemzeti akkreditálásról szóló 2015. évi CXXIV. törvényt az Országgyűlés annak érdekében fogadta el, hogy biztosítsa az európai és a nemzetközi gyakorlatnak megfelelő hazai akkreditálási rendszer működését, az akkreditálás mint közhatalmi tevékenység ellátását, a megfelelőségértékelésre vonatkozó nemzetközi megállapodások végrehajtását, valamint elősegítse a magyar nemzetgazdaság szereplői versenyképességének növelése és a kereskedelem indokolatlan műszaki akadályainak elhárítása érdekében a termékek és szolgáltatások többszöri megfelelőségértékelésének kiküszöbölését.

Ennek az első hallásra kissé bonyolult célnak az elérése érdekében a 2015-ben elfogadott törvény meghatározta az újonnan felálló akkreditáló szerv feladatait is, többek között az akkreditálási eljárás lefolytatásának és a külföldi akkreditált státusz elismerésének kötelezettségét, részvételt és képviseletet az európai és a nemzetközi akkreditálási szervezetekben, két- és többoldalú együttműködési és kölcsönös elismerési megállapodások kezdeményezését és megkötését az akkreditálás területén, valamint közreműködést az akkreditálással összefüggő nemzeti, európai és nemzetközi szabványosítási tevékenységben.

A Nemzeti Akkreditálási Hatóság tevékenységével kapcsolatban tájékozódva jól láthatóan a létrejöttétől kezdve, azaz 2016. január 1-jétől számított meglehetősen rövid időn belül is igyekezett eleget tenni a törvény adta kötelezettségeinek és jogosultságainak. Hogy mást ne mondjak, 2016. november 6-án a hatóság alapító tagja lett a nemzetközi Halal akkreditációs fórumnak, amellyel óriási lépést tettünk a több ezer millió dolláros arab piac felé. Azáltal, hogy a Nemzeti Akkreditáló Testület az IAF teljes jogú tagjaként tevékenykedhet, a hazai vállalkozásoknak a Halal piacára jutását megkönnyíti és olcsóbbá teszi. Ez csak egy példa a közelmúltból, azonban ebből is látható, hogy milyen nagy szerepe van az akkreditálási eljárásoknak.

2016. február 11-én a Nemzeti Akkreditáló Hatóság elindította azt a folyamatot, amely végeredményképp az európai akkreditáló közösség teljes jogú tagjaként tudja az érintett szervezeteket kiszolgálni. A nemzetgazdasági miniszter által beterjesztett jelen törvényjavaslat tartalmazza a jogszabályi környezettel szemben támasztott követelményeket, hogy hazánk új akkreditációs intézménye részese legyen az Európai Akkreditálási Együttműködés kölcsönös elismerési megállapodásnak.

A tagság megszerzésével a Nemzeti Akkreditációs Hatóság jogosulttá válik nemzetközileg elismert akkreditációs okiratok kiállítására. A jogszabályi módosítások kidolgozására az Európai Akkreditálási Együttműködés szervezete és az Európai Bizottság vizsgálata során tett kifogások és feltételek alapján került sor.

(12.30)

Az alábbiakban röviden összefoglalom ezeket a módosításokat. Az akkreditálási eljárás vizsgálata során a jogorvoslati rendszer kiemelt figyelmet kapott, az eljárások sajátosságára tekintettel az eljáró bírónak speciális szakértelemmel kell rendelkeznie, hogy az Akkreditáló Hatóság döntéseit érdemben és megalapozottan tudja elbírálni. A nemzetközi elvárásoknak is megfelelő egységes bírói joggyakorlat kialakulásához indokolt ez a változtatás, hogy egy országos hatáskörű, szakmai tapasztalattal rendelkező bíróság bírálja el a hatóság döntéseit.

Ezért a módosítás után, szemben a korábbi általános hatásköri és illetékességi szabályok használatával, speciálisan egy intézményhez, országos hatáskörrel és kizárólagos illetékességgel a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz kerül telepítésre. Az akkreditálási eljárást érintő bírósági felülvizsgálati kérelmek csekély számára figyelemmel a bíróság számára nem jelent olyan fokú leterheltséget, amit ne tudna ellátni. A módosítás eredményeként az akkreditációról szóló határozat mellékleteként részletező okirat kerül kiállításra, amely az egyes akkreditálási területek jellegének megfelelő előírásokat tartalmazza. Az okirat tartalmát a 2015-ben kiadott kormányrendelet szabályozza.

Az európai akkreditálási együttműködés szervezetének jelentése pedig arra világított rá, hogy a hatályos jogszabályban meghatározott időintervallumon belül nem lehetséges hatósági felülvizsgálat kezdeményezése. Szükséges lehet ezért az egyes akkreditált szervezetek sajátosságaihoz jobban igazodó, felügyeleti és újraértékelési tervek kidolgozása, ezért a hatályos joganyagban szereplő kögms időpont-meghatározások mint törvényi maximum szerepelnek a továbbiakban, azaz rövidebb időn belül lehetőséget nyújt felülvizsgálatra mind a hatóság, mind a kérelmező számára, hosszabb időt viszont a továbbiakban sem engedélyez.

A törvény további módosításával automatizáljuk az EGT-n kívüli olyan tagállamok akkreditációjának elismerését, amelyek az európai együttműködés tagjai, illetve kétoldalú elismerési megállapodást kötöttek a megfelelőségértékelésre tekintettel. A Bizottság kérésének megfelelően ez a szabály került pontosításra. Tekintettel arra, hogy a Bizottság vizsgálata a folyamatban lévő ügyek kezelésének vizsgálatára is kiterjedt, azokkal kapcsolatban is javaslatokat fogalmazott meg, indokolt a folyamatban lévő ügyekre is kiterjeszteni a módosítás hatályát is. Az ezzel kapcsolatos kívánalmaknak megfelelő változásokat is megtalálják tisztelt képviselőtársaim a törvényjavaslatban.

Összességében tehát elmondhatjuk, hogy a benyújtott törvényjavaslat teljes mértékben eleget tesz az akkreditációs nemzetközi szervezet kívánalmainak, így minden akadály elhárul a hatóság európai együttműködésen alapuló munkája elől. Célunk a magyar vállalkozások versenyképességének javítása, a kutatás-fejlesztések ösztönzése, a hazai cégek külföldi piacokon történő minél hatékonyabb érvénye-

sülése úgy, hogy szolgáltatásaik és termékeik a megfelelő minőségben, a kellő tanúsítványokkal a fogyasztók bizalmát is elnyerjék.

Mindezek fényében kérem a tisztelt képviselőtársaimat, a tisztelt Házat, hogy a törvényjavaslatot támogassák. Köszönöm figyelmüket. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Gúr Nándor képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője, az MSZP vezérszónoka a következő felszólaló. Tessék!

GÚR NÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Úr! A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításával a Nemzeti Akkreditáló Hatóság döntéseivel szembeni bírósági felülvizsgálat kizárólagosan, ahogy ön is említette, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság hatáskörébe fog tartozni, oda fog kerülni.

A nemzetközi elvárásoknak is meg kell felelni a nemzeti akkreditációs eljárások tekintetében, más-képp a magyar akkreditáló szerv nyilván nem nyerhet felvételt a nemzetközi szervezetbe, ez az európai akkreditáló együttműködési szervezet. Az Európai Bizottság és az EA által támogatott követelmények teljesítése érdekében kerül sor, ahogy én látom, a nemzeti akkreditálásról szóló 2015. évi törvény, a nemzeti akkreditálási törvény módosítására. A Bizottság ezeket a változtatásokat, az általa meghatározott követelmények alkalmazását megköveteli ismereteim szerint a folyamatban lévő ügyek tekintetében is.

A nemzeti akkreditálási törvény például eddig nem tartalmazott vagy eddig nem volt a része, semmiféle szabályt vagy utalást nem adott a bírósági jogorvoslatra sem. Mint ahogy az expozéban elhangzott, ez a kérdés is ilyen értelemben rendbetételre került, ezt pótolja most ez a törvényjavaslat.

Változtat a törvényjavaslat a külföldi akkreditálásiokirat-elismerés vonatkozásában is, pontosítják a bejelentésköteles jelentős változás fogalomrendszerét, fogalmát is és egyéb más kitételeket is.

Nagyon rövid észrevételként ehhez a folyamat-hoz hozzáillesztetten a mi részünkről mindenképpen el kell hogy hangozzék, hogy az indoklás szerint a módosítást az Európai Bizottság és az európai akkreditálási együttműködési szervezet által támasztott követelmények teljesítése teszi indokolttá. A módosítás célja valójában nem más, mint az, hogy a Nemzeti Akkreditáló Hatóság tagja legyen az EA-nak és az európai akkreditálási együttműködés kölcsönös elismerési megállapodásának, és ezzel gyakorlatilag nemzetközileg is elismert akkreditáló okirat kiállítására váljon jogosulttá.

A nemzeti akkreditálás korábbi rendszerét gyakorlatilag a Szatmáry Kristóf, Cseresnyés Péter és Vas Imre által 2015, azt hiszem, nyarán, nyár elején, júniusában benyújtott, a nemzeti akkreditálási rendszer átalakításáról szóló, azt hiszem, T/5142. számú törvényjavaslat zúzta szét. Olyan sietős volt a Nemzeti Akkreditáló Testület megszüntetése, hogy mondhatjuk, rendkívüli ülés keretei között történt

ennek a törvénynek az elfogadása. A Nemzeti Akkreditáló Testület 2016. január 1-jével szűnt meg, ha jól emlékszem, és azt hiszem, hogy jól emlékszem; a feladatot és a testület vagyont is átváltották. Akkor Velez Árpád képviselőtársam vezérszónoklatában nagyon sok kérdést, kételyt, sok minden egyéb mást fogalmazott meg, én ezeket most nem fogom megismételni, tiszteletben tartva a Parlament falai között ülő ellenzéki képviselőtársaimat, mert sok fideszes képviselőt már nem látok a Parlament falai között. Mondhatnám, mi megmondtuk akkor is, hogy, de nem akarom most elkezdni ezeket az ismétléseket.

Egy mondattal zárom a mondandókat. Ez pedig az, hogy ezen átváltott akkreditációs folyamathoz nem jó szívvvel adjuk a támogatásunkat, illetve nem kívánjuk adni a támogatásunkat. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Gyüre Csaba képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka a következő felszólalónk. Parancsoljon!

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Valahol ott folytatnám, ahol az előttem szóló abbahagyta.

Hallottuk itt az előterjesztés során azt az államtitkár úrtól, illetve a kormánypart vezérszónoktól is, hogy mennyire fontos ennek a jogszabálynak az elfogadása; hogy milyen jobbító szándék vezeti jelen pillanatban a kormányt, hogy ez a módosítás keresztülmenjen; hogy a kormány mennyire azokért a vállalatokért, magyarországi szervezetekért dolgozik, akik akkreditációval szeretnének rendelkezni, és hogy mihamarabb nemzetközi szintű akkreditációjuk lehessen ezeknek a cégeknek, hogy minél jobban, minél könnyebben ki tudjanak lépni az európai piacra, az Európai Unióba, minél könnyebben tudjanak importálni, beszállítani a külföldi cégeknek. Ez mind nagyon szép és nagyon jó, amit elmondtak, és mindenki egyetért, csak nézzük meg, hogy miért adódott ez a probléma, kinek a hibájából adódott a probléma, kinek a hibájából van ma itt ez a törvényjavaslat. Miért kell kijavítani egy olyan törvényt egy ilyen törvényjavaslattal, amelyet 2015-ben fogadtunk el, alig több mint egy évvel ezelőtt?

Nagyon jellemző a Fidesz törvényhozására, törvényhozási programjára az, hogy nagyon fontos kérdésekben egyrészt egyéni képviselői indítványra adják be a törvényjavaslatokat - elsősorban azért, hogy ne kerüljenek a megfelelő szakmai szervezetek elé szakmai véleményezés szempontjából, hanem egyből be tudjanak jönni a parlamentbe, és azonnal tudjanak dönteni -, másrészt pedig ezek a törvényjavaslatok abszolút előkészületlenül jönnek be, valakik céljának az elérése érdekében, általában ezek egyéni gazdasági célok elérése érdekében jönnek be ide a plenáris ülésre.

Ez is hogyan került ide? Előttem szóló képviselőtársam már említette, hogy 2015 nyarán rendkí-

vüli ülés keretében volt az általános vitája, volt róla a döntés; nagyon gyorsan került ide, igazából meg se lehetett tudni annak a valós indokát, hogy vajon miért kerül ide most, miért ilyen hirtelen kell róla szavazni. Az ellenzéki pártok ezt a törvényt nem is szavazták meg, valamennyien elleneztek az akkori törvényjavaslatot. Hogy miért elleneztek, ennek is nagyon nagy jelentősége van. Azért elleneztek ezek a pártok, mert nem akartuk azt, hogy hirtelen Magyarország az akkreditált szervezetek vagy amelyek a jövőben akkreditált szervezetekké akarnak válni Magyarországon, azoknak az akkreditálása Magyarországon lehetetlenné váljon, vagy csak jelentős pluszidő-ráfördítással és nagyon jelentős költség-ráfördítással külföldön tudják akkreditálni a saját szervezetüket.

(12.40)

Hogyan is jön ez így össze? Az akkori javaslat, amely elfogadásra került kormánypárti képviselők támogatásával, megszüntette azt a tanácsot, amely addig létezett ezen a területen. 1995-ben került felállításra a Nemzeti Akkreditáló Testület, a NAT, amely rendelkezett mindenfajta jogosítvánnyal, amely az Európai Unió és Magyarország közötti viszonylatokat rendezte. Tehát ez a Nemzeti Akkreditáló Testület rendelkezett jogosítvánnyal, hogy az Európai Unió területére ezt az akkreditálást kiadja, akkreditálja a magyarországi szervezeteket, és ezeket az Európai Unióban mindenütt elfogadták.

Na, hát ez került szinte indok nélkül, egyik pillanatról a másikra hatályon kívül helyezésre. Ráadásul itt nem az a probléma, hogy ez megtörtént és államosították a korábbi szervezetet, ezt az akkreditáló testületet, ami egy köztestület volt, ezt államosították 2016. január 1-jével, nem is ez volt a nagyobb baj, a nagyobb baj az volt, hogy végre lehet-e hajtani. Ha ez a többségi akarat, a demokráciában mindenkinek tudomásul kell vennie a többség akaratát. A Fidesz-KDNP nyilván rendelkezett a többséggel, a kormány megteheti, hogy ezt megszünteti. De hogyan? Nem észszerűtlenül, nem egyik napról a másikra, hanem megfelelően elő kellett volna készíteni. Miért nem volt megfelelően előkészítve? Azért, mert 2016. január 1-jével nem volt olyan szervezet Magyarországon, amely ezt az akkreditációt Magyarországon megcsinálhatta volna, és jelen pillanatig nincs is. Lepsényi István államtitkár úr mondta el, hogy nagy az öröme, 2016. október 6-ától megkaptuk ezt a jogot. Ez egy részleges jog, valóban, bizonyos részterületekre már a hatóság, a Nemzeti Akkreditáló Hatóság megkapta ezt a jogot. De ebből is látszik, hogy tíz hónapon keresztül senkinek nem volt jogosultsága, hogy ezeket az engedélyeket kiadja.

Hogy ez mit jelent számokban? 628 akkreditált szervezet volt 2015-ben, amikor ez a törvényjavaslat benyújtásra került, hogy kerüljön megszüntetésre az Akkreditáló Testület. Amikor ez benyújtásra került, abban a pillanatban tehát 628 akkreditált szervezet volt, amelyek közül 163-nak járt le 2016. évben a minősítése. Tehát lejárt ennyinek a minősítése, gya-

korlatilag az összes szervezet egynegyedének lejárt a minősítése, és ezt tette kockára a kormányoldali többség, a Fidesz és a KDNP, hogy ezek a cégek ne tudjanak az Európai Unióba beszállítani, vagy jelentős nehézséggel tudjanak hozzájutni a megfelelő minősítéshez, hiszen Magyarországon nem szerezhető meg ez az akkreditációs minősítés, ezért nekik Németországba, Ausztriába, más EU-s országok akkreditáló szerveihez kellett fordulniuk, csak onnan lehetett beszerezni ezt. Ezért kockára tették ezeket a vállalkozásokat, amikor államtitkár úr is mondta, hogy gyakorlatilag a magyarországi exportnak a 98 százaléka ezekhez az akkreditált szervezetekhez fűződik gazdaságilag, és ezeknek, a magyar export 98 százalékát kitevő szervezeteknek a gazdasági működőképességét veszélyeztette a Fidesz-KDNP tíz hónapon keresztül, és részben veszélyezteti még a jövőben is ezzel a szupergyors, de átgondolatlan, megdöntötlen, hebrencs jogalkotással, amit az elmúlt hat esztendőben láttunk.

Most abban a helyzetben vagyunk, hogy valóban van egy törvényjavaslat, amelyre majd a Jobbik-frakció is minden bizonnyal az igent fogja megnyomni; azért fogja megnyomni, mert valóban szükség van az akkreditálásra, valóban szükség van arra, hogy az új hatóság, ha már ez a döntés, hogy ennek kell működni, mielőbb az európai uniós nemzetközi szervezet tagja lehessen, hogy minél előbb elismerjék azt a jogát nemcsak bizonyos területekre vonatkozóan, mint ahogy az október 6-ai hatállyal megtörtént, hanem teljeskörűen, hogy ezek a minősítések, amelyek az akkreditációs hatóság kiad, európai szinten elismertek legyenek, és ne legyen az a helyzet, hogy a magyar vállalatoknak teljes bizonytalanságban kell dolgozni, nyilván jelentős időtöbbletet jelent, amíg megszerzik az akkreditációt, mivel Ausztriában, Németországban kell ezt kérvényezni, onnan fogják bevizsgálni, sokkal több költség merül fel, utazási költség, idő s a többi merül fel. Nem beszélve arról, hogy ezek a külföldi akkreditációs szervezetek, akár az osztrák szervezet, akár a német szervezet, jelentősen nagyobb összegekért dolgozik. Ez nem azt jelenti, hogy 50 százalékkal kell többet ráfordítani akkreditációs díjként egy-egy ilyen minősítésnek a megszerzésére, hanem sokkal, de sokkal több pénzbe kerül ez, akár hatszorosa-nyolcszorosa is lehet az a pénz, amit ezeknek a cégeknek be kell fizetni, és a külföldre termelő, külföldi cégeknek betermelő valamennyi cégnél ez bizony nagyon jelentős problémát jelentett.

Ha belemegyünk a jelenlegi törvényjavaslatba, akkor valóban látjuk azt, hogy az eddigi törvényjavaslat, a 2015. évi, amit nyáron elfogadott a Ház - nyilván a Fidesz-KDNP kizárólagos támogatásával - nem tartalmaz felülvizsgálati lehetőséget; mint ahogy ki is mondta a 3. § (2) bekezdése a törvénynek, hogy jelen döntés ellen semmilyen fellebbezésnek helye nincs. Államtitkár úr azt mondta, hogy ez levezethető a magyar Alaptörvényből, hogy van helye felülvizsgálatnak. Valóban, mert az Alaptörvény kimondja, hogy minden esetben jogorvoslati lehetőség van. Tehát alapvetően alaptörvény-ellenes

lenne, ha nem lenne, de nyilván szerencsésebb, hogy benne van, illetve vitássá válhat, amennyiben nem értelmezzük úgy ezt a törvényt, hogy van helye felülvizsgálatnak, akkor bizony azt is kimondhatnánk, hogy ez a 2015. évi CXXIV. törvény bizony alaptörvény-ellenes, amennyiben nincs benne a bírósági felülvizsgálati lehetőség.

Az pedig teljesen egyértelmű és teljesen indokolt, ami a törvény indokolásában is szerepel, hogy célszerű egy olyan bíróságot megadni illetékes bíróságként, amely megfelelő szakmai hozzáértéssel bír ezen ügyben. Sokféle vitát lefolytattunk, akár a közigazgatási bíróságok felállításával kapcsolatos minisztériumi előkészítés során is, és foglalkoztunk ezekkel a kérdésekkel, én azt gondolom, hogy ez az akkreditációs folyamat valóban egy olyan folyamat, amelyre valamennyi járási bíróság nincs felkészülve, vagy egy közigazgatási és munkaügyi bíróság nincs felkészülve. Ezt elmondhatjuk, hiszen nagyon ritkán kerülnek oda, nagyon speciális terület, tehát ebben az esetben valóban szükség van arra, hogy ha már kimondjuk, hogy van helye bírósági felülvizsgálatnak, ami mindenképpen van, az Alaptörvényből fakadóan is, akkor már jelöljük ki egy bíróságot arra, hogy melyik legyen az a bíróság, amelyik ebben az esetben eljár. Jelenleg a törvény 3. §-a a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság kizárólagos illetékességét határozza meg, én azt gondolom, hogy ez mindenestre egy nagyon helyes folyamatnak a része, még ha, én azt gondolom, a 2015. évi törvény elfogadása egy súlyos hiba volt, hogy ez kimaradt belőle, és ezért nyilván ezt támogatni kell.

Ugyanúgy a többi módosítás is, ami szerepel ebben a törvényben, az is támogatandó, mégpedig azért, mert ott is súlyos hiba van, mert amikor határidőket állapított meg az eljárásra a 2015. évi törvény, hogy mikor lehet a felülvizsgálati eljárást, a kontroll-eljárást lefolytatni, akkor a törvényszöveg szerencsétlen megfogalmazása miatt a hatóságnak nem volt jogköre arra, hogy azon az időintervallumon belül ő folytasson le adott esetben egy közbenső eljárást, amikor esetleg célszerű lett volna annak a felülvizsgálata.

(12.50)

Ezt ez a jogszabály kiküszöböli. Azt gondolom, ha az a fajta gyors, meggondolatlan, a különböző egyéni vagy gazdasági érdekek által vezérelt jogalkotás, ami az elmúlt hat évben megfigyelhető volt a parlamentben, nem történt volna meg, akkor nem lennének ilyen hibák, és nem kerülnének olyan helyzetbe a magyarországi vállalatok, hogy az akkreditációs minősítésük veszélybe kerül, vagy adott esetben hatszor-nyolcszor annyi pénzért kell külföldről beszerezniük mindezt azért, mert a tisztelt KDNP és a Fidesz úgy terjeszti be a törvényjavaslatait, hogy azok teljes mértékben átgondolatlanok, meggondolatlanok, a szakmai vélemények nincsenek beszerezve. Az akkori sajtócikkeket elolvastva még az is egyértelműen kiderült, hogy az akkori szervezet, a Nemze-

ti Akkreditáló Tanács még azt sem tudta, hogy őt meg fogják szüntetni, akkor értesültek arról, amikor a parlament honlapjára felkerült a törvényjavaslat, hogy egy ilyen változást terveznek, amit nyilván nem a kormány adott be, hanem egyéni képviselői indítvány volt. De azt tudták, hogy ha már ezt beadja egy egyéni képviselő, akkor a kormány szándéka már ott van mögötte.

Nem beszélve arról, hogy az európai uniós nemzetközi szervezet vezetője egy külön levélben hívta fel Orbán Viktor miniszterelnök úr figyelmét arra, hogy ha 2015. december 31-ével megszüntetésre kerül a régi szervezet, akkor a nemzetközi akkreditációs minősítés kiadásának a joga elvesz, és ezt automatikusan nem fogja megörökölni az újonnan megnevezett köztestület helyett megalakuló hatóság, nem fogja automatikusan megkapni azt a minősítési jogot, amivel a korábbi köztestület rendelkezett. Erre külön felhívták a figyelmet, és arra is, hogy ez mivel jár, mennyivel kerülhetnek hátrányba a magyar cégek a nemzetközi piacon, az európai uniós beszállító cégek milyen helyzetbe kerülhetnek ezáltal, milyen megnövekedett költségekkel kell számolni, ha külföldi akkreditációs szervhez kell fordulni. Tehát még a miniszterelnök úr figyelme is fel lett erre hívva, s nem a megszüntetett köztestület részéről, hanem a nemzetközi európai uniós hatóság vagy társulás részéről történt meg ezt a figyelmeztetés, ami alapvetően jó szándékú volt.

Mi nem azt vonjuk kétségbe, hogy a kormánynak vagy a parlamenti többségnek ne lenne joga arra, hogy egy köztestületet megszüntessen, hogy a köztestület vagyonát államosítsa, hogy a köztestület feladatait hatósági jogkörbe sorolják, mert a megfelelő parlamenti többség megszerzésével erre nyilván joga van. Mi azt mondjuk, a hiba ott volt, hogy nem megfelelő volt az előkészítés, nem megfelelő volt az időzítés, nem volt megfelelően kivárva az idő és előkészítve az új szervezet arra, hogy a nemzetközi akkreditációs folyamatba teljes jogú tagként be tudjon lépni. Ezért bizony egy olyan átmeneti korszak alakult ki az előterjesztő, valamint a megszavazók és a kormány hibájából, ami bizony súlyosan veszélyeztette a magyar gazdasági érdekeket, a magyar vállalkozások kilépését az európai piacra, a magyar export lehetőségét és mennyiségét. Én azt mondom, hogy ez bizony az átgondolatlan jogalkotás következménye. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben. Kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki.

Most további képviselői hozzászólás következik. Szilágyi György képviselő úr, a Jobbik képviselője jelentkezett szólásra. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A magyarországi akkreditációs rendszer immár másfél éve zajló vesszőfutásának újabb dicstelen állomásához érkeztünk. Érdemes felidézni a közelmúlt eseményeit, amelyek

a jelenlegi módosításhoz, illetve a jelenlegi áldatlan állapotokhoz vezettek.

Szatmáry Kristóf fideszes képviselő úr 2015. június 9-én önálló képviselői indítványt nyújtott be, amely az akkori akkreditációs rendszert gyakorlatilag felszámolta a Nemzeti Akkreditációs Testület megszüntetésével. A javaslat sem érdemi, sem szakmai indokot nem tartalmazott. A Nemzeti Akkreditációs Testület akkori ügyvezetője egyszerűen szűrte a fideszes döntéshozók szemét, mégpedig olyan mértékben, hogy hajlandók voltak a teljes intézményrendszert lerombolni annak érdekében, hogy az adott személyt eltávolítsák. Ezt az értelmetlen és opportunistá rombolást pedig a tisztelt Ház nagy része, a fideszes képviselők szentesítették, törvényi szintre emelték. Ez ellen már akkor felemelte a szavát e falak között az összes ellenzéki párt, köztük a Jobbik Magyarországért Mozgalom, és személy szerint jómagam is hozzászólással éltem. A javaslat ellen felhozott szakmai érveink süket fülekre találtak, a fideszes képviselők elvtelenül, szavazógép módjára fogadták el a javaslatot.

A második állomás ebben a folyamatban a szakárca 2015. októberi előterjesztése volt, amikor a még hatályba sem lépett jogszabályt módosította. A módosítás jelentős változásokat eredményezett, alapvető eljárási kérdéseket igyekezett rendezni, de sajnálatos módon a jogalkotási szándékot akkor sem a szakmai megfontolások vezérelték, így a módosított szövegrészek sem voltak maradéktalanok. Az akkori módosítással szemben is felemelte a szavát valamennyi ellenzéki párt, többek között jómagam is személyesen szoltam a jogorvoslati lehetőség szűkítésének veszélyeiről, a kijelölt hatóság funkcionális és eljárási anomáliáiról, valamint mindazon definiálatlan és céltalan bürokratikus elemekről, amelyek a rendszer működését gátolják, sőt, ellehetetlenítik. Sajnálatos módon a fideszes többség akkor sem volt hajlandó változtatni a javaslaton.

Így érkezünk el az előtünk fekvő előterjesztésig, amely nem meglepő módon éppen azokon a pontokon kívánja módosítani a törvényt, amiket a Jobbik Magyarországért Mozgalom, illetve személyesen én magam is egy évvel ezelőtt már javasoltam. A törvényjavaslat 3. §-a rendezzi a jogorvoslati kapcsolatos problémákat. Az indoklásban az előterjesztés készítői ugyan arra hivatkoznak, hogy ez csak jogalkalmazást segítő szövegpontosítás, de valójában ez nem más, mint az egy évvel ezelőtti jogalkotásnak nevezett fércmunka javíthatása, amire már akkor felhívtuk a figyelmet. Jobb későn, mint soha, tartja a közmondás, tehát ezt a módosítási pontot csak üdvözlölni tudom, bár kicsit keserű szájjal.

A törvényjavaslat 6. §-a kiegészíti a jelenleg hatályos taxatív felsorolást egy új ponttal. A módosítandó felsorolás azon eseteket tartalmazza tételesen, amikor az akkreditáló szerv köteles felfüggeszteni az akkreditált személy vagy szervezet akkreditációját annak következtében, hogy az elmulasztott bejelenteni egy jelentős változást. Ezen jelentős változások tételes felsorolása kerül kiegészítésre egy olyan ponttal, amely szubjektív megfogalmazásokat tartalmaz.

Szó szerint a következők szerepelnek a szövegben. Akkreditált státuszára számottevő hatással bíró jogszabályokban, szakmai szabályokban foglalt lényeges követelményeknek való megfelelésben bekövetkezett változás. Azok a kifejezések, hogy „számottevő hatással bíró”, illetve „lényeges körülményeknek való megfelelés”, nem kellően pontosak. A jelenleg hatályos felsorolás szerint például az akkreditált természetes személy lakcímében bekövetkező változás bejelentésének elmulasztása olyan súlyos mulasztás, ami most az akkreditáció teljes vagy részleges felfüggesztését vonja maga után.

Gondoljanak bele, tisztelt képviselőtársaim, a módosító javaslatban megfogalmazott, gyakorlatilag bármilyen élethelyzetre rugalmasan alkalmazható új rendelkezéssel az akkreditáló szerv bármikor, bárki-nek az akkreditációját felfüggesztheti, tulajdonképpen önkényesen. Ha esetleg a jogorvoslat során az érintett szervezet vagy személy bebizonyítja az igazát és a felfüggesztést utóbb visszavonják, akkor sem biztos, hogy az érintett akkreditált szervezet a felfüggesztés időtartama alatt képes fenntartani a működését. Ha a jogorvoslati eljárás hónapokig húzódik, akkor az akkreditációjától megfosztott szervezet gazdasági tevékenysége ellehetetlenül. Amikor a hatóságnak mérlegelés nélkül felfüggesztési kötelezettséget ír elő a törvény, alapvető elvárás, hogy a törvényszöveg egyértelmű legyen. A javaslatban foglalt szubjektív megfogalmazások nem alkalmasak a kívánt joghatás kiváltására, illetve a gyakorlatban további problémákat gerjeszhetnek. A szöveg tehát ebben a formájában nem elfogadható. A módosító javaslat egy olyan eszközt kíván az akkreditáló szerv kezébe adni, amely eszköz súlyos visszaélésekre ad lehetőséget, illetve bizonytalanná és kiszámíthatatlanná teszi az akkreditált szervezetek vagy személyek működését.

A javaslat 7. §-ában foglalt rendelkezés olyan változtatást tartalmaz, amit az Európai Bizottság javasolt annak érdekében, hogy az akkreditációs rendszerünk illeszkedjen a nemzetközi rendszerbe. Jelenleg a Nemzeti Akkreditáló Hatóság nem tud nemzetközileg elismert akkreditáló okiratot kiállítani, szemben a korábbi testülettel, amely a felszámolásig erre képes volt. A nemzetközileg elismert akkreditációs okirat kiállítására való alkalmassá tétel egyébként általános célja az előterjesztésnek, amint azt az általános indoklásban is olvashatjuk.

(13.00)

Nos, a meglévő rendszer feldúlásának következményeire már idejekorán felhívtam a figyelmet, és a Jobbik Magyarországért Mozgalom is felhívta a figyelmet. A T/5142. számú törvényjavaslattal kapcsolatosan hozzászólásomban a következőket mondtam; idézném az akkori felszólalásomat: „A NAT ügyvezetőjének személye olyan mértékben sérti a kormányzó pártok érdekeit, hogy hajlandók akár a teljes, nemzetközileg elismert intézményt lerombolni annak érdekében, hogy ezt a személyt eltávolítsák. A rombolást pedig a tisztelt Ház által kívánják szente-

síteni úgy, hogy a feladatellátás jövője teljességgel bizonytalan.” A rombolás megtörtént, és egy évvel a történetek után most azért küzdünk, hogy a rossz döntés miatt elveszített nemzetközi pozíciónkat valahogy visszazerezzük.

Tisztelt kormánypárti Képviselőtársaim! Remélem, érzik az egy évvel ezelőtti hibás döntésük súlyát. Ez a törvénymódosító javaslat példázza talán a legjobban a fideszes arroganciát és szakmaiatlanságot. 2015-ben minden józan megfontolás és mérlegelés ellenére lerombolásra került egy két évtizede működő, nemzetközileg elismert rendszer, akkor minden szakmai szereplő és ellenzéki politikai erő tiltakozott a tervezett változtatások ellen, eredménytelenül. Az eltelt egy év alatt kiderült, hogy a sebtében összetákoltt új rendszer nem működik, sem a szabályozás, sem az új intézményi keretek, sem a részt vevő személyek nem alkalmasak a funkció ellátására. Ekkor benyújtásra kerül az előttünk fekvő törvényjavaslat, ami sok szempontból visszalépés ahhoz az állapothoz, ahonnan elindultunk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez több mint szomorú, ez elkeserítő. Tanulságképpen, jobbító szándékkal szeretném felhívni a tisztelt kormánypártok figyelmét azokra az alapvető bölcsességekre, miszerint jó munkához idő kell, illetve kétszer mérünk, egyszer vágunk. Tudom, hogy maga Orbán Viktor mutatott rá arra az általa szörnyűnek minősített gyakorlatra, ami a skandináv országokban dívik, ahol akár 7-8 hónapot is elvitatkoznak egy-egy döntésen, mielőtt meghoznák azt. Nos, ez a gyakorlat Orbán Viktor szerint hazánkban nem elképzelhető. Önök közel hét esztendeje kormányoznak, tehát minden erőforrás a rendelkezésükre áll ahhoz, hogy jó szabályokat hozzanak, alapos előkészítést követően. Ehhez képest egy olyan törvénygyárat üzemeltetnek, ami rendre selejtet termel, több energiát emészt fel a betarthatatlan, megismerhetetlen, kusza szabályok javíthatása, mint ha egyszer a döntés-előkészítést normálisan elvégezték volna, akár több hónapos munkával.

Tisztelt Képviselőtársaim! Felszólalásom végén engedjenek meg egy személyes megjegyzést. Sajnos, ma ez már 50 - de ez ellen nem lehet mit tenni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Dr. Gyüre Csaba tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Szeretném megkérdezni, hogy kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem.

Az általános vitát lezárom. Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e reflektálni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Úgy látom, igen. Parancsoljon!

LEPSÉNYI ISTVÁN nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Először is, rögzítsük a tényeket! A nemzeti akkreditálás rendszerének átalakítása, ami mellett, hogy az EA MLA aláíró státuszt megszerezte, és jelen pillanatban 692 szervezet van akkreditálva, teljesítette azt a kormányzat által kitűzött célt, ami a kormányzat munkájára is

jellemző, hogy hatékonyabb, rövidebb átfutási idejű, vállalkozásbarát eljárás követelményeit teljesítse.

Ha megnézzük a számokat az elmúlt időszakban, formálisan az akkreditálási eljárásra jelenleg összesen 130 nap áll a hatóság rendelkezésére, a korábbi 170 nappal szemben. A '16-ban elindult akkreditálási eljárások ellenben azt mutatták, hogy a jogszabályi keretnél rövidebb időszak alatt, átlagban 119 nap alatt sikerült a folyamatokat, illetve a feladatokat befejezni, és nem volt határidő-túllépés. A korábbi testületre jellemző volt a sokkal lassabb munka és sokkal több határidő-túllépés.

Ha a felügyeleti eljárást nézzük, amiből nem volt túlságosan sok, a jogszabályi határidő 80 nap szemben a korábbi 90 nappal, és a 2016-ban indult felügyeleti eljárások átlagban 75 nap alatt befejeződtek. Tehát az a célkitűzésünk, hogy gyorsabb legyen az eljárás, ezáltal a gazdaságok rövidebb idő alatt juszanak lehetőséghez, már most teljesült.

Amikor a költségekről és a befizetett eljárási díjakról beszélünk, megállapítható, hogy a jogszabályváltozás előtt a díjtételek körülbelül 18 százalékkal voltak magasabbak, tehát 18 százalékkal csökkent a befizetések mértéke, amihez még az is hozzáadódik, hogy a korábbi négy év helyett most már öt év alatt kell a három kötelező eljárást lefolytatni, tehát ez az összeg egy hosszabb időszak alatt fejeződik ki. Megállapítható, hogy a kkv-knak és általában az ezzel a területtel foglalkozó vállalatoknak a költségei esetenként 25 százalékkal is csökkentek. Egy kemény versenyhelyzetben egy ilyen érezhető költségcsökkentés nagyon fontos.

Amit a folyamat előkészítéséről és gyorsaságáról el lehet mondani, Gyüre képviselő úr felvetésével kapcsolatban, a parlament NAT-ot megszüntető döntését követően mi rögtön elkezdtük az előkészítő munkát, és már augusztusban felvettük a kapcsolatot az EA-val, és folyamatosan egyeztetünk a különböző lépéseket. Megkapták a törvénytervezetet, kormányrendeletet, miniszteri rendeletet, és az EA ezt folyamatosan figyelemmel is kísérte. Az EA-nak is egy lecke volt ez, hiszen nem készült fel arra, hogy hogyan kell egy ilyen változást lekezelni, ezért egy rugalmas megoldást kellett találni, ami mindenféleképpen sokkal hatékonyabb volt az általánosnál, hiszen általában az EA ilyen jellegű felülvizsgálata több mint két évet igényel. Mi tíz hónap alatt jutottunk el abba a helyzetbe, hogy megkaptuk az aláírási jogot.

Ha megnézzük Szilágyi képviselő úr módosító javaslatát, kiemelte például a gondokat a normaszöveggel kapcsolatban, az így megfogalmazott szöveg kimondottan az EA javaslatára került be az előterjesztésbe. A nálunk bekövetkezett jelentős változásokat az akkreditált szervezeteknek be kell jelenteni. Ezért mind az ISO 17011 szabvány, mind a jogszabály tartalmazza ennek definícióját. Az EA pont azt kifogásolta, hogy a jelentős változás fogalma nincs átfedésként az ISO 17011 szabvány fogalmaival, és kezdeményezte a törvény módosítását. Tekintettel arra, hogy a szabvány fogalma olyan általános, hogy az előterjesztő is úgy vélte, hogy ebben a formában nem

teljesíti a jogbiztonság követelményét, pontosítottunk a fogalmon, hogy egyértelmű legyen, és ne hagyjon túlságosan széles mérlegelési lehetőséget.

Emellett további biztonságot nyújt, hogy az akkreditált szervezet a döntés ellen a meghatározott törvény szerinti természetes jogorvoslattal élhet. Köszönöm a figyelmet, és kérem az előterjesztés támogatását.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására, tájékoztatom önöket, csütörtökön 16 óráig volt lehetőség.

Most soron következik az **egyes foglalkoztatói tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12732. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Elsőként megadom a szót Cseresnyés Péter úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt lévő törvényjavaslat több, a foglalkoztatást érintő törvény módosítását tartalmazza. A módosítások kisebb mértékűek ugyan, de céljukat és tartalmukat tekintve nagyon fontosak. Elősegítik, hogy a törvények alkalmazására ne visszaélészerűen, hanem a céljuknak megfelelően kerüljön sor. Ezenkívül segítik a törvények gyakorlati alkalmazását is.

A kormány az elmúlt években nagyon sokat tett a foglalkoztatási szint növeléséért és a munkanélküliség csökkentéséért. Elsődleges szándéka volt és ma is az, hogy a foglalkoztatottság javulása elsősorban a versenyszférában valósuljon meg. Akik nem tudnak elhelyezkedni a nyílt munkaerőpiacon, lehetőségük van átmeneti foglalkoztatásban történő részvételre.

(13.10)

Ennek egyik legjobb eszköze a közfoglalkoztatás, valamint a szociális szövetkezetekben történő munkavégzés. Annak érdekében, hogy a közfoglalkoztatás valóban átmeneti jellegű legyen, a közfoglalkoztatottak is meg kell tennie mindent, hogy a nyílt munkaerőpiacon munkát találjon. Jelenleg a közfoglalkoztatott csak a megfelelő munkahelyet köteles elfogadni. A törvényjavaslat ezt a szabályt továbbfejleszti, kiterjeszti. A jövőben a közfoglalkoztatottnak el kell fogadnia és igénybe kell vennie az állami foglalkoztatási szerv által felkínált képzési lehetőséget is. Így alkalmassá válhat arra, hogy a nyílt munkaerőpiacon elhelyezkedjen. A javaslat a közfoglalkoztatási törvényt is módosítja, ezzel lehetőséget teremt a kötelezettség megszegőivel szembeni fellépésre.

A foglalkoztatási törvény további módosításai pontosító jellegűek, amelyekre részben jogharmonizációs okokból, részben pedig egyértelmű pénzügyi szabályozás érdekében van szükség.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány a munkavédelmi helyzet javítását, a munkabalesetek időben történő bejelentését változatlanul fontosnak tartja. A javaslat munkavédelmi törvényt módosító rendelkezései szintén ezt biztosítják, hiszen szigorodnak a munkabaleset bejelentésének szabályai. A sérült munkavállalónak továbbra is kötelessége a baleset bejelentése. A javaslat újítása az, hogy a mulasztáshoz jogkövetkezményt fűz. Amennyiben a munkavállaló ezen kötelezettségét elmulasztja, neki kell bizonyítania, hogy a baleset a munkavégzéssel összefüggésben történt. A módosítás az elektronikus úton való bejelentést is lehetővé teszi, a szabályozással nem sérülnek a munkavállaló jogai, továbbra is lehetősége van a munkáltatói intézkedés ellen jogorvoslattal élni.

A javaslat lehetőséget teremt a Magyar Honvédség vonatkozásában a munkavédelmi tevékenység, valamint a munkavédelmi érdekképviselet optimális megszervezésére és működtetésére. Ez vonatkozik a hatósági tevékenység rendjére, valamint a Magyar Honvédség szervezetéhez jobban illeszkedő érdekegyeztetési szintek meghatározására. A javaslat jogharmonizációs célú rendelkezést tartalmaz. Ennek indoka az egyéni védőeszközökről szóló európai uniós jogszabály megjelenítése. Az új uniós jogszabály módosítja az eddigi elnevezéseket, a javaslat pedig ehhez igazítja a magyar szabályokat.

A bérgaranciáról szóló törvény módosításával a gyakorlati tapasztalatok alapján kisebb változások bevezetésére kerül sor. Egyértelművé válik, hogy a felszámolási eljárás során a bérgarancia-támogatás igénybevétele miatt nem sérülhet a csődtörvény szerinti kielégítési sorrend. A módosítás egyenlő bánásmódot biztosít a munkavállalók között a támogatás igénylése során. Ez attól független érvényesül, hogy a gazdálkodó szervezet megszüntetése kényszerűtörlesztés vagy felszámolás útján történik. A felszámoló a felszámoláshoz kapcsolódó feladatok ellátására vagyonnal nem rendelkező céghez gyakran vesz fel munkavállalókat. A cél az, hogy a bérgarancia-támogatás ne szolgáljon az eljárás során létrejövő új jogviszonyban a munkabérek és szolgáltatási díjak kifizetésére.

A módosítás ugyanakkor lehetővé teszi, hogy a döntéshozó mérlegelje a foglalkoztatás szükségességét. A külföldi székhelyű gazdálkodó szervezetekre figyelemmel a javaslat módosítja a törvény illetékeségre vonatkozó szabályait. A külföldi székhely különösen a kölcsönbe adók esetében jelenthet problémát. Egyszerűsítésként a szabályozás a fióktelep és telephely szerinti illetékeséget írja elő. Ha a gazdálkodó szervezetnek nincs magyarországi képviselete, a törvény kiegészítő lehetőségként Budapest Főváros Kormányhivatalát jelöli ki. A hatályos szabályozás szerint az állami foglalkoztatási szerv a külföldi bérgarancia-szervezet megkeresésére tájékoztatást ad a felszámolás alatt levő magyar cégekről a külföldi bérgarancia-eljárás lefolytatásához. A módosítás az állami foglalkoztatási szervet is kötelezi arra, hogy külföldi gazdálkodó szervezet esetében meggyőződjön a bérgarancia-eljárás feltételeinek fennállásáról.

Tisztelt Országgyűlés! A munkaügyi ellenőrzésről szóló törvény módosításának egyik fontos indokát a szociális szövetkezetek működése szolgáltatja. A gyakorlatban az tapasztalható, hogy a szociális szövetkezetekben dolgozók nem elég védettek a visszaélésekkel szemben. A módosítás kiterjeszti az ellenőrzési törvény hatályát a szövetkezeti tag tagi munkavégzésére vonatkozó szabályok betartására. Ez a visszaélések elkerülése, valamint a feketemunka visszaszorítása érdekében szükséges. Az ellenőrzés lehetőségének megteremtése várhatóan meghozza a kívánt eredményt. A javaslat módosítja azt a szankciórendszert, amely a foglalkoztatónak a külföldiekkel érintő, illetve külföldre irányuló adatszolgáltatási kötelezettsége elmulasztásával kapcsolatos. A hatályban levő rendelkezések eltérő szankciót tartalmaznak a kötelezettségét megszegő belföldi foglalkoztatóra, valamint a külföldi munkáltatóra. A módosítás szerint mindkét esetben tételes összegű közigazgatási bírságot kell alkalmazni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A szociális szövetkezetek működése során szerzett gyakorlati tapasztalatok a szövetkezeti törvény módosítását is szükségessé teszik. A foglalkoztatási szövetkezet mint szervezeti forma nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket, gyakran használják fel ezt a szervezeti formát más jogszabályok előírásainak megkerülésére, ezért a törvénymódosítás hatálybalépésével ez a szervezeti forma megszűnik. Nem ritka ellenőrzési tapasztalat, hogy a szociális szövetkezet a céljától eltérően olyan tevékenységet folytat, amely ellátható hagyományos munkaviszony, esetleg munkaerő-kölcsönzés keretében is. Ezekben az esetekben nyilvánvaló, hogy ezt a foglalkoztatási formát csak a kedvezőbb jogszabályi környezet miatt veszik igénybe. Ezért a javaslat korlátozza a szociális szövetkezet tevékenységi körét is. A visszaélések megelőzését szolgálja az az előírás, hogy a jövőben a szociális szövetkezetnek legalább egy helyi önkormányzat vagy közhasznú jogállású szervezet tagjának kell lennie. A szociális szövetkezetben tagi munkavégzésre irányuló jogviszonyt a jövőben szigorúbb feltételekkel lehet létesíteni. Ilyen jogviszonyt csak az létesíthet, akit az állami foglalkoztatási szerv legalább három hónapja álláskeresőként nyilvántart vagy legalább három hónapja közfoglalkoztatási jogviszonyban áll. Ettől a módosítástól azt várjuk, hogy megakadályozza a különböző jogviszonyokból történő, egymást követő önkényes ki- és belépést.

Az is előfordul, hogy a szociális szövetkezet a tényleges munkaerő-kölcsönzést feladatellátási megállapodásnak álcázza. Emellett a munkavégzés napjaira a tagjával egyszerűsített foglalkoztatásra irányuló munkaszerződést köt. Az ilyen esetek megelőzése céljából a módosítás megtiltja a tagi munkavégzésre irányuló jogviszonnyal párhuzamos jogviszonyt.

A javaslat kiegészíti a szövetkezeti törvényt átmeneti rendelkezésekkel. Ezek a foglalkoztatási szövetkezet mint szervezeti forma megszűnése, valamint a szervezeti változások végrehajtása miatt szükségesek.

Az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló törvény módosítása a foglalkoztatási szövetkezeti forma megszűnése miatt szükséges. Pontosításra szorul továbbá a törvényben az a szabály, amely a személyi-jövedelemadó-bevallás szempontjából figyelembe vehető jövedelmet határozza meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! Bízom abban, hogy egyetértenek a törvényjavaslat által tartalmazott módosításokkal. Ebben az esetben kérem, hogy szavazatukkal támogassák majd a szavazás során a javaslatokat, és egyben köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként Bányai Gábor képviselő úr, a Fidesz vezérszónoka kap szót. Parancsoljon!

BÁNYAI GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Nemzetgazdasági Minisztérium által beterjesztett javaslat több törvény módosítását is tartalmazza. Ezért engedjék meg, hogy röviden és lényegre törően ismertessem valamennyi, számszerűen hét darab törvény módosítására vonatkozó indítványt.

Először is: a javaslat módosítja a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló törvényt. A hatályos szabályozás ugyanis a közfoglalkoztatott számára csak a megfelelő munkahely elfogadását írja elő kötelezettségként, a képzési lehetőség elfogadását nem. A közfoglalkoztatottnak azonban a nyílt munkaerőpiacra történő visszakерülésének elősegítése érdekében szükséges az is, hogy a közfoglalkoztatott elfogadjon olyan képzési lehetőséget, amely alkalmassá teszi őt arra, hogy a nyílt munkaerőpiacon munkahelyet találjon. Ezért a törvénytervezet a foglalkoztatási törvényt úgy módosítja, hogy a közfoglalkoztatott számára a képzési lehetőség elfogadását is kötelezővé teszi. A módosítással továbbá egyértelművé válik, hogy egyes foglalkoztatást elősegítő támogatásokra mely európai uniós szabályok érvényesek.

A munkavédelemről szóló törvény módosításának célja, hogy a munkavállalók komolyan vegyék a munkabalesettel kapcsolatos bejelentési kötelezettséget. Ennek érdekében a javaslat szigorítja a munkabaleset bejelentése elmulasztásának jogkövetkezményét a bejelentéssel kapcsolatos visszaélések megelőzése érdekében. A szabályozással nem sérülnek a munkavállaló jogai, mert továbbra is lehetősége lesz a munkáltatói intézkedés ellen jogorvoslattal élni.

A Bérgarancia Alapról szóló törvény módosítása konkretizálja, hogy bértartozásnak a felszámolási költségnek minősülő munkabértartozást tekint.

(13.20)

Ezáltal egyértelművé válik, hogy a felszámolási eljárás során a bérgarancia-támogatás igénybevétele miatt nem sérülhet a kielégítési sorrend a csődtörvényben meghatározott munkavállalók vonatkozásában sem. A javaslat biztosítja az egyenlő bánásmódot

a bérgarancia-támogatás igénylése során a munkavállalók között, függetlenül attól, hogy a gazdálkodó szervezet megszüntetésére kényszertörlesztés vagy felszámolási eljárás keretében kerül sor.

A munkaügyi ellenőrzésről szóló törvény módosítása kiterjeszti a törvény hatályát a szociális szövetkezet tagjának tagi munkavégzésére vonatkozó szabályok betartására. A hatály kiterjesztésére azért van szükség, mert módosul a szövetkezetekről szóló törvény is, ezenkívül pontosítja a foglalkoztató külföldieket érintő, illetve külföldre irányuló adatszolgáltatási kötelezettség elmulasztása miatti szankciórendszerét.

A törvény hatályos szabályozása eltérő szankciót rendel az adatszolgáltatási kötelezettségét elmulasztó belföldi foglalkoztató, valamint az azt elmulasztó külföldi munkáltató között. A módosuló szabályozás alapján mindkét esetben tételes összegű közigazgatási bírságot kell majd alkalmazni.

A javaslatban szereplő szövetkezetekről szóló törvény módosítása a szociális szövetkezetek ellenőrzése során tapasztalt visszaélések megelőzése érdekében került előkészítésre, valamint annak elkerülése érdekében, hogy a szociális szövetkezet létrehozására kizárólag a különböző kedvezményekhez történő hozzájutás érdekében kerüljön sor.

A szociális szövetkezetek esetében ugyanis nem ritka ellenőrzési tapasztalat, hogy a törvényben meghatározott céltől eltérő tevékenységet folytatnak. Ezek többsége ellátható hagyományos munkaviszony, esetleg munkaerő-kölcsönzés keretében is. Az is előfordult már, hogy a szövetkezet tagja tagi munkavégzés keretében más munkáltatónál végzett munkát.

Nyilvánvaló, hogy a szociális szövetkezeti foglalkoztatási forma igénybevétele ezekben az esetekben csak a kedvezőbb jogszabályi környezet miatt történik, mivel ezen szövetkezetek számára számos kedvezmény biztosított. Nevezetesen nem kötelezett szakképzési hozzájárulás megfizetésére; mentes a szociális szövetkezetnek a tagi munkavégzési jogviszonyban álló tagjával fennálló jogviszony a szociális hozzájárulási adó befizetése alól; egészségügyi szolgáltatási járulék megfizetése alól a tagi munkavégzési jogviszony létrejöttét követő első évben mentesül, a második évben 25 százalékának, a harmadik évben 50 százalékának, a negyedik évben pedig 75 százalékának megfizetésére kötelezett. Adómentesen nyújthat a tag számára a tagi munkavégzés ellenértékéért élelmiszert vagy fogyasztásra, készétel vásárlására felhasználható utalványt, együttesen legfeljebb havonta a minimálbér összegét meg nem haladó mértékben.

Az előzőekben ismertetett okokból módosul a szövetkezeti törvénynek a szociális szövetkezet tevékenységi körét szabályozó rendelkezése. A módosítás szerint a tagi munkavégzési jogviszonyban álló tag e jogviszony keretében nem kölcsönözhető, és más munkáltatónál nem végezhet munkát. A jövőben a szociális szövetkezet a tagjával a tagi munkavégzésre irányuló jogviszonnyal párhuzamos jogviszonyt nem létesíthet.

Hatályon kívül helyezésre kerül a szövetkezeti törvény foglalkoztatási szövetkezetekre vonatkozó szabálya. Ezzel ez a szövetkezeti forma megszűnik, tekintettel arra, hogy a foglalkoztatási szövetkezetekhez mint szervezeti formához fűződő gyakorlati tapasztalatok negatívak, és nem felelnek meg a hozzá fűződő várakozásoknak.

A visszaélések megelőzését szolgálja az a szabály is, amely szerint a szociális szövetkezetnek legalább egy helyi önkormányzat - ideértve az önkormányzati társulást is - vagy közhasznú jogállású szervezet tagjának kell lennie. A különböző jogviszonyokból történő, egymást követő önkényes ki- és belépés megakadályozása érdekében a módosítás szerint tagi munkavégzésre irányuló jogviszonyt a jövőben csak az létesíthet, akit az állami foglalkoztatási szerv legalább három hónapja álláskeresőként nyilvántart, vagy legalább három hónapja közfoglalkoztatási jogviszonyban áll.

Szintén a javaslatban megtalálható egyszerűsített foglalkoztatásról szóló törvény módosítása értelmében, a foglalkoztatási szövetkezet mint szervezeti forma megszűnésére figyelemmel a javaslat hatályon kívül helyezi az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló törvénynek azt a szabályát, amely szerint ezt a törvényt kell alkalmazni, ha a foglalkoztatási szövetkezet saját tagjait idénymunkára kölcsönzi ki. A javaslat emellett pontosítja a törvénynek azt a rendelkezését, amely meghatározza a személyijövedelemadó-bevallás szempontjából figyelembe vehető jövedelmet is.

És végezetül, figyelemmel arra, hogy a törvényjavaslat a foglalkoztatási törvény módosításával a közfoglalkoztatott számára a megfelelő munkahely mellett kötelezettségként írta elő az állami foglalkoztatási szerv által felajánlott képzési lehetőség elfogadását is, ezért a javaslat a közfoglalkoztatási törvényben lehetőséget teremt e kötelezettség megszegésének szankcionálására.

Mindezen érvek ismeretében a törvényjavaslatot a tisztelt Ház számára elfogadásra ajánljuk. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Gúr Nándor képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője, az MSZP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a törvényjavaslat, ha jól számoltam, hét egyéb jogszabályt érint. Először is az 1991. évi IV. törvényt, tehát a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliség ellátásáról szóló törvénytervezetet. Ez volt az az első törvény, amely gyakorlatilag abban az időszakban a munkanélküliség kezelésével kapcsolatos szabályrendszerek kialakítását magában hordozta. Majd érinti az 1993-as munkavédelemről szóló és a '94-es Bérgarancia Alapról szóló törvényt is. Időrendi sorrendben, az 1996. évi munkaügyi ellenőrzésről szóló, majd 2006-ban a szövetkezetekről szóló törvényre is kiterjed, és mint most az előbbi megszólalásban ez elhangzott,

az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló törvényt is érinti, ami 2010-ben került elfogadásra. Hetedikként pedig az államtitkár úr által is említett közfoglalkoztatási és közfoglalkoztatáshoz kapcsolódó, valamint egyéb törvények módosításáról szóló törvényt is érinti.

Látható, hogy a munka világára vonatkozóan szerzteágazó ennek a mostani törvénytervezetnek a kiterjedése. De mielőtt erről szólnék, azelőtt államtitkár úr gondolataihoz hozzáillesztettem egy visszajelző mondatot szeretnék mondani. Ez arról szól, hogy ha egy kormánynak az a szándéka, terve, hogy a foglalkoztatási szintet növelje és a munkanélküliséget csökkentse, akkor ez önmagában - még azt is mondhatjuk - dicséretes, de nem szavakban kell ezt megtenni, államtitkár úr, hanem tettekben, és nem manipuláción keresztül és a becsapás útján megalapozott formában, hanem kézzelfoghatóan a versenyszférában, és nemcsak olyaténképpen, hogy a megszűnő munkahelyek kiváltása kapcsán új munkahelyek teremtésére kerüljön sor, hanem sok százezer új munkahely megteremtésére, amelyek adóforintokat termelnek a gazdasági szektoron keresztül. A Fidesz választási programja: 1 millió új munkahely tíz év leforgása alatt. Szóval, ennek is eleget kellene tenni. Tudja államtitkár úr is, hogy ettől nagyon messze vagyunk. Most a jegyzeteit készítve azt szeretném kérni, hogy menet közben válaszoljon, hogy meg tudjuk beszélni, ne összefoglaló vélekedésként mondja el az ehhez való viszonyát. Most én így nem megyek bele mélyen, mert bízom abban, hogy képes és meg mer szólalni menet közben, hogy meg tudjuk beszélni, mert arra viszont nem vagyok kíváncsi, hogy a végén majd elmondja, hogy mit gondol ön erről, ami az igazságtól megítélésem szerint nagyon távol van. Tehát nagy tisztelettel arra kérem, hogy menet közben szóljon majd, és mondja el, hogy hogyan is látja mindezt tényszerűen.

Most pedig a törvénytervezethez illetően: a közfoglalkoztatottak részére lehetővé teszi ez a törvénytervezet, hogy a tömegközlekedési eszközök igénybevételét megtehessek - nyilván indokolt esetben -, és megtérítésre kerüljön a helyközi és a helyi közlekedés, nyilván a hivatalhoz való és a foglalkoztatóhoz való közlekedés tekintetében. Ez egyébként egy helyes, támogatható, támogató törekvés. Hogy például a Nemzeti Foglalkoztatási Alap pénzügyi kondícióinak a felhasználása hogyan és miképpen történhessen, ez már kicsit kérdőjelesebb, kérdésesebb, hiszen tudjuk azt, hogy a Nemzeti Foglalkoztatási Alap valójában miről is szól, miért is hívódott életre, kik a befizetői, a munkaadók és a munkavállalók, mi a célzatossága. Alapvetően az, hogy a munkanélküliség helyzetéből ki tudjanak kerülni emberek, foglalkoztatási aktív támogatások, képzési támogatások, munkabér kifizetéséhez kapcsolódó támogatások jelenjenek meg ennek a háttérben.

(13.30)

Nem pedig olyan, akár példaként mondom, a közfoglalkoztatási kiállítások rendezésével kapcsola-

tos kiadások, ezekhez kapcsolódó kutatási fejlesztések vagy szakkiadványok kiadásai, vagy informatikai fejlesztések, ezeket sokkal inkább a Belügyminisztérium költségvetésébe kellene betenni és érvényesíteni, nem pedig a munkavállalói és a munkaadói befizetésekből kellene finanszírozni.

A közfoglalkoztatott a közfoglalkoztatás időtartama alatt köteles elfogadni az állami foglalkoztatási szerv által részére felajánlott megfelelő munkahely mellett - mert ez eddig is érvényes volt - a felajánlott képzési lehetőséget is. Alapvetően azt kell hogy mondjam, hogy személy szerint nekem ezzel különösebb bajom nincs, mindössze annyi, hogy ha ennek bármilyen okból kifolyólag az elutasítására sor kerül, akkor rögtön zsigerből, első indulatból a három hónapra történő kizárás foganatosodik a közfoglalkoztatási programokból. Ehhez illetően annyit szeretnék mondani, hogy akkor és hogyha, mondjuk, tudnának a képzésekben való részvételt követően garantáltan munkalehetőséget biztosítani ezeknek az embereknek, akkor értem a kizárásból való lehetőségnek a foganatosítását.

A jövőben a munkavállalóknak kötelessége lesz - mint ahogy államtitkár úr is jelezte - a munkahelyi balesetnek a bejelentése. Óvatosan kellene ezzel a kérdéskörrel bánni, mert azért tudjuk, hogy a munka világában a munkaadó és a munkavállaló viszonylatában azért mégiscsak a munkavállaló az, aki bizonyos értelemben a kiszolgáltatottabb. A munkaadótól való ilyen típusú megkövetelés evidencia kell hogy legyen. A munkavállalónak is lehet érdeke az persze, hogy a saját védettségének a megteremtése érdekében ezt tegye meg, de azt gondolom, hogy az első lépés mindenképpen az, hogy a munkaadónak elengedhetetlen kötelessége kell hogy legyen, és minden egyéb más esetben, hogyha ennek nem tesz eleget, annak szankcionálási háttére kell hogy megrajzolódjon.

Ez a törvénytervezet kiterjed az egyéni védőeszközökre vonatkozó követelmények és azoknak a megfelelőségi tanúsítását érintően a jogharmonizáció tekintetére is. Azt gondolom, hogy ezt erősíteni és támogatni kell, tehát ennek a bevezetése, érvényesítése, ha jól emlékszem, akkor 2023-ig terjed ki. Azt gondolom, hogy ez rendben van, ezzel nincs különösebb gond.

A Bér garancia Alap dolgát érintően: itt pontosításra kerül a Bér garancia Alapnak a bértartozás fogalmát érintő része a csőd- vagy a felszámolási eljárással kapcsolatosan is. Itt felszámolási költségnek minősül mindenfajta munkabértartozás. Ez szerintem teljesen rendben van. A szabályozással egyértelművé válik gyakorlatilag az, hogy a felszámolási eljárás során a bér garancia-támogatás igénybevétele miatt nem sérülhet a kielégítési sorrend a munkavállalók vonatkozásában.

Azt gondolom, hogy ami a legfontosabb, csak azokat a tételeket emelem ki innentől kezdve, nagyon sok mindent lehetne még mondani, de most akkor koncentrálok arra, amit én a legfontosabbnak tartok.

Új rendelkezés a munkaerő-kölcsönzők és az iskolaszövetkezetek tekintetében a tagjai után járó

munkadíjak kifizetése vonatkozásában. A módosítás kiterjeszti a bér garancia-támogatás igényelhetőségét a kölcsönadó és az iskolaszövetkezetek tekintetében a felszámolási eljárás megindítását megelőző egy hónapban esedékessé vált szolgáltatási díjakra vonatkozóan. A jövőben a bér garancia-támogatás nem nyújtható olyan kölcsönzési, illetve szolgáltatási tevékenységre, amely a felszámolási eljárás kezdetét követően keletkezett.

Azt gondolom, hogy tisztázni kell a szolgáltatási díj fogalmát, hogy ebbe mi fér bele. Hogyha a munkabér, akkor rendben vagyunk. Hogyha a foglalkoztatónak a haszna, hozama is, akkor ezt már mindenképpen kérdőjelessé kell tenni, hogy ez így rendben van-e.

A javaslat módosítja a munkaügyi ellenőrzésről szóló törvényt is. Az ellenőrzések ki fognak terjedni a szociális szövetkezetek tagjainak tagi munkavégzésre vonatkozó szabályok betartására, a feketemunka visszaszorítására, de itt a honvédelmet is érintik mint úgymond lehetséges célfelületet. Azt gondolom, hogy erre már nagyon régóta szükség van, az élet mutatta meg a korábbi esztendőkből, hogy milyen visszasságok születtek.

A szociális szövetkezetek tekintetében azt kell hogy mondjam, hogy helyes az a logika, amely a nevük viselésén túl, mármint a névhasználatban történő viselésén túl a tevékenységre utaló megjelöléssel is kell hogy párosuljon, helyi önkormányzatnak vagy nemzetiségi önkormányzatnak része kell hogy legyen, mármint a szociális szövetkezetben. Gyakorlatilag azt mindenképpen megtanultuk az elmúlt időszakban, a hátunk mögött lévő időszakban, hogy a szociális szövetkezeteket érintő belső ellenőrzési felületeket erősíteni kell. Tudjuk, hogy a szociális szövetkezet tagjai tagi munkavégzés keretében más munkáltatónál nem végezhetnek munkát. Tagi munkavégzésre irányuló jogviszonyt és annak a létesítését tarthat fenn az, akít az állami és foglalkoztatási szerv legalább három hónapja nyilvántart, illetve aki legalább három hónapja közfoglalkoztatási jogviszonyban áll.

Ha ezeket górcső alá vesszük, akkor látjuk, hogy a jövőben a szociális szövetkezet a tagi munkavégzésre irányuló jogviszonyban álló tagjaival a tagsági jogviszony fennállása alatt a munkavégzésre irányuló további jogviszonyt nem létesíthet. Nem megyek a mélyére a történetnek, csak azt akarom érzékeltetni, hogy meg kellene nézni, meg kellene vizsgálni alaposan az elmúlt esztendők történéseit, hogy e tekintetben hová alakult a dolog.

Néhány tartalmi észrevételt teszek itt a vége környékén. Ez egy salátatörvény, mondhatom, egy Janus-arcú salátatörvény, minimum kétszínűnek tekinthető. Vannak benne jó elemek, mondtam is példákat rá, vannak benne jó elemek, amelyek támogathatóak. Mindezek mellett viszont vannak abszolút elfogadhatatlan dolgok, amelyekkel nem lehet egyet-érteni.

Nézze, államtitkár úr, ha a szociális szövetkeze- tekről beszélünk, akkor itt ennek a törvénytervezet- nek a keretei között nem más, mint egyfajta szere-

czenmosdatás indult el. Ebbe kényszerült a kormányzat, én ezt értem, az elkövetett csalási kísérle- tek vagy csalások, vagy csalási cselekmények miatt nem volt más útja, mint azt választani, hogy egy ilyen törvénytervezetet szüljön. Mára már mindenki számára világos és tiszta - még a kormányzat számá- ra is -, hogy mi az, ami a hátunk mögött van, tudja ön is, a Roma Önkormányzat 1,6 milliárd forintos támogatása, a Voldemort-ügy és sok minden egyéb más tekintetében. Ha azt nézzük, hogy az Országos Roma Önkormányzat elnöke rábízott 1,6 milliárd forintnyi EU-s pénz, ami a foglalkoztatási szövetke- zetek keretei között, ha jól emlékszem, a „Híd a munka világába” című program kapcsán történő megvalósulással kellett volna hogy párosuljon, ez hogyan zárult, akkor értem, hogy egy ilyen törvény- tervezet van előttünk. Értem, mert nem a hátrányos helyzetű, cigány és nem cigány emberek munkába segítése volt az, ami szem előtt lebegett, és nem is erről szólt a történet, hanem különféle autóbérlések- ről, különböző roma vezetői tisztséget betöltők szá- mára „honoráriumokról”, megbízási díjakról, épület- vásárlásokról és sok minden másról.

E vonatkozásban gyakorlatilag még a Miniszter- elnöki Hivatal - 2016. VII. hó 5-e - állításai, interjú- ban elhangzott mondásai szerint is inkasszóval le- hetne visszaszerezni ezeket a forrásokat az Országos Roma Önkormányzattól. De ön is tudja, hogy ennek a módszerét pedig úgy találták ki, hogy erre sor se kerülhessen, hiszen a visszafizetések vonatkozásában a törlesztés első 11 hónapját érintően a 3 százalék visszafizetésére kerítenek sort, majd az utolsó hó- napban kellene a többi pénzt visszafizetni.

(13.40)

Az utolsó gondolat, elnök úr, ehhez illetet- ten pedig az, hogy annak a visszafizetésnek a lehetősége pedig nem lesz meg, hiszen a Roma Önkormányzat az egyik nyár közepi közgyűlésén átadta a program- ban vásárolt ingatlanokat az általa létrehozott foglal- koztatási szövetkezetnek. Így szinte lehetetlen lesz behajtani az adósságokat.

Lehet mélyebbre is menni ebben a történetben, de...

ELNÖK: De már nem...

GÚR NÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja ré- széről: ...nem kívánok...

ELNÖK: Így van.

GÚR NÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja ré- széről: ...csak azt szeretném mondani: ez így önma- gában, ami a hátunk mögött van, abszolút nincs rendben. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ander Balázs képvil- selő úr, a Jobbik vezérszónoka következik. Paranc- soljon!

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyes foglalkoztatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat mintegy hét korábbi törvényt kíván kisebb-nagyobb mértékben megváltoztatni.

A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény egy új paragrafussal egészül ki, amelynek értelmében: „A közfoglalkoztatott részére a tömegközlekedési eszköz igénybevitelével felmerült indokolt helyközi utazási költséget - ideértve a lakóhelyétől az állami foglalkoztatási szervhez, illetve a foglalkoztatóhoz történő oda- és visszautazást - meg kell téríteni, ha számára az állami foglalkoztatási szerv munkát ajánl fel.” Ezzel egyébként teljes mértékben egyet tudunk érteni, hiszen ha van olyan párt itt a magyar parlamentben, amelyik nem egyfajta elefántcsonttoronyból szemléli a magyar társadalmat, nem egy üvegbúra alól osztogatjuk a tanácsainkat, észrevételeinket, akkor az a Jobbik. Bizony nem mi vagyunk azok, akik megengedhetnek maguknak helikopteres utazásokat, és hogyha erre gondolunk, akkor bizony meg kell említeni, hogy ebben az országban nagyon sok tízezernyi-százezernyi olyan ember van, akinek egy ilyesféle, más számára egyébként nevetségesnek tűnő, kicsi kis kiadás is óriási érvágást jelenthet. Ezt a féle enyhítést, ez a féle szociális kedvezményezést tehát támogatni tudjuk, hogyha annak az az értelme, hogy ezeket az embereket valahogyan vissza lehessen vezetni a munka világába, az elsődleges munkaerőpiacra.

További új elem, hogy a Foglalkoztatási Alap költségvetésének felhasználási köre kiterjed, és elszámolhatóvá válnak a közfoglalkoztatási kiállítások rendezésével kapcsolatos kiadások, a közfoglalkoztatással összefüggő kutatások költségei. Ez egy kissé homályos része a törvényjavaslatnak, hiszen jól látuk már azt, például a romaintegráció kapcsán Dunát lehetne rekeszteni azoknak a tanulmányoknak a garmadájjával, amelyekre óriási pénzek lettek egyébként kidobálva, és semmiféle előrelépés nem történt. Nagyon jó lenne, hogyha ellenőrzés, szigorú ellenőrzések útján meg lehetne azt valósítani, hogy ha itt most akkor a közfoglalkoztatással kapcsolatosan történnek majd ilyen kutatások, akkor ezek ne kidobott pénznek minősüljenek, hanem valóban hasznosuljanak, ezek mögött igazi munkavégzés legyen.

További változtatás, hogy innentől kezdve a közfoglalkoztatottnak nemcsak a felajánlott munkát kell kötelezően elfogadnia, hanem a képzési lehetőséget is, amely alkalmassá teszi őt arra, hogy aztán munkahelyet találjon. Lehet, hogy ez egy szigorú előírásnak tűnik, de hogyha a hosszú távú érdekeket nézzük, mind a magyar társadalomnak az érdekeit, mind pedig egyébként az egyéni érdekeket, akkor igenis valahogyan rá kell szorítani ezeket az embereket arra, hogy a perspektivikusabb megoldást válasszák, és igenis fogadják el a számukra felkínált képzési lehetőségeket. Azonban itt is hozzá kell tenni, hogy ezek a képzési lehetőségek ne kamuképzések legyenek, ezek a képzési lehetőségek ne mindenféle

nagyon szép név alatt futó képzéseket jelentsenek, hanem valóban olyasféle új kompetenciákhoz és szakértelemhez juttassák ezeket a szerencsétlen sorsú embereket, amelyek révén aztán majd el tudnak helyezkedni.

Enyhítés egyébként az is itt a törvényjavaslatban, hogy eddig nem számított pályakezdőnek a gyensen lévő, ettől fogva viszont az ilyen szülő is az lehet. Ezzel teljes mértékben egyet tudunk érteni abban az esetben, hogyha a felelősen vállalt gyermeknek a jövőjét is a munkában és a tanulásban látja ez a szülő. Ezáltal, ha esetleg bekerülhet ilyesféle programokba, ösztönzést jelenthet majd a felcseperedő gyermek számára is az a szülő, aki ilyen formában ilyen állami kedvezményekben részesülhet.

Az előttünk fekvő javaslat 2. pontja a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény módosítását részletezi. Elfogadása után, ha a sérült neki felróható okból bejelentési kötelezettségének nem tesz eleget, a baleset munkáltatói kivizsgálása során a sérültet terheli annak a bizonyítása, hogy a baleset a munkavégzés során vagy azzal összefüggésben történt. Képviselőtársam itt az előbb már tett arra célzást, hogy ebben a viszonyrendszerben, amikor munkavállaló áll szemben tulajdonképpen a munkáltatóval, bizony kinek vannak hangsúlyosabb pozíciói, tehát azért itt a mérlegnek a másik serpenyőjére is nagyon-nagyon oda kellene figyelni, és a munkavédelmi ellenőrzéseket sokkal komolyabban kellene venni Magyarországon. Vannak egyébként ilyen hírek, hogy a következő évben erre sokkal jobban oda fognak figyelni. Teljes mértékben támogatni tudjuk, ugyanis sokszor hangsúlyoztuk, elmondtam én magam is: a magyar munkavállaló nem munkaerőállat, a magyar munkavállaló az egyetlen igazi tőkénk, amire alapozni lehet ennek az országnak a fellendítését, ilyenformán tehát meg kellene őket becsülni, meg kell őket védeni.

Az indoklás szerinti cél egyébként az, hogy komolyabban vegyék a bejelentési kötelezettséget, a javaslat ezért szigorítja a munkabaleset-bejelentés elmulasztásának jogkövetkezményét. A bejelentéssel kapcsolatos visszaélések megelőzése érdekében ha a sérült munkavállaló elmulasztja a munkabaleset bejelentését, neki kell majd bizonyítania, hogy a baleset a munkavégzéssel összefüggésben történt. Ez a módosítás egyébként elfogadható, elfogadható elképzelésnek tartjuk, mert tényleg előfordul olykor-olykor, hogy a munkavállaló már egy munkaügyi perben - amit tipikusan azért indít, mert megszűnt a munkaviszonya - jön elő ilyesféle igényekkel, és ilyenkor, mondjuk, ha másra nem is jó ez a féle procedura, de arra mindenképpen jó, hogy az időt lehessen húzni. Illetve előfordulhatott az is, hogy bosszúból terjesztenek be ilyen igényeket, ami aztán majd a munkavédelmi hatóságok számára jelent fölösleges terhet. Úgyhogy amellet, hogy a bejelentési kötelezettségnek a komolyabbá vételét is eredményezheti mindez, ami kétségkívül fontos dolog egyébként, a későbbi alaptalan, néha előfordul, hogy zsarolászerű munkavállalói igényeket is ki lehet talán ilyesmivel küszöbölni. De - még egyszer hangsúlyozom - ez csak a mérlegnek az egyik serpenyője.

A másik serpenyőben ott van, hogy ha megnézzük a statisztikai adatokat, akkor azért egy négyéves időintervallum alapján most már tendenciáról beszélhetünk Magyarországon, és hogyha összehasonlítjuk a 2012. I. félévi eredményeket a munkahelyi balesetek tekintetében, illetve ezek számait, a 2016. I. félévi eredményekkel, akkor azt kell látnunk, hogy borzasztó tendencia látszik itt kibontakozni, hiszen 2012. I. félévében 7500 munkahelyi baleset volt, ebben az esztendőben az I. félévben viszont már átléptük a 10 ezres számot, tehát itt egy több mint 33 százalékos növekedésről beszélhetünk. Fel kell tenni egyébként a kérdést, hogy mi lehet ennek az oka. Nyilvánvalóan egy óriási munkavállalói leterheltség egyfelől, ők is arra vannak kényszerítve a szégyenletesen alacsony bérek miatt, hogy túlmunkát vállaljanak, másfelől pedig a munkaerőhiány miatt a foglalkoztatók is afelé noszogatják és terelik őket, hogy igenis vállaljanak pluszmunkát, ilyen feltételek közepette pedig mindez törvényszerűen meg fogja emelni a munkahelyi balesetek számát. De ha megnézzük, hogy a kormány mivel csábítja Magyarországra, mondjuk, a multinacionális cégeket, akkor két dolgot tapasztalunk: az olcsósággal, másrészt pedig azzal, hogy a magyar munkavállaló hátán fát lehet vágni, és hogyha a magyar munkavállaló így van eladva a külföld felé, akkor nem kell azon csodálkozni, hogyha a munkaadók így bánnak velük - egyébként nemcsak a külföldiek, hanem nyilván sok esetben sajnos, gyalázatos módon, teszem hozzá, a hazai foglalkoztatók is -, olcsó, eldobható bérrabszolgának tekintik a magyar munkavállalókat. Ezt mindenképpen meg kellene akadályozni.

És hogy mekkora lehet itt a látencia egyébként? Egy ilyen egészségügyi állapotban lévő országban, mint Magyarország, öt napot hiányoznak fejenként átlagosan a munkavállalók egy évben. Akkor hogyha betegen bemegy dolgozni - márpedig bemegy dolgozni, a számok azt mutatják -, akkor azt is el kell fogadni, hogy nagyon sok olyan munkahelyi baleset történik, amit éppen azért, mert bizonytalanságban van tartva, mert félelemben van tartva, mert azzal fenyegetik, hogy ha bejelenti, mondjuk, ezt a kisebb munkahelyi balesetet, amit még el lehet tussolni, akkor őt könnyen kirúghatják a munkahelyéről, és ezáltal a családjának a megélhetése kerül veszélybe, akkor meg kell értenünk azt, hogy mekkora itt a látencia, hogy miért van az, hogy rengeteg olyan munkahelyi baleset történhet az országban, amely bejelentésre sem kerül, és ez az előbb említett tízezer szám egy félévre vetítve csak a jéghegy csúcsát jelentheti. Mindannyian találkoztunk olyan esetekkel, olyan elborzasztó esetekkel, amikor a munkavállalók ezt elő tudják adni, el tudják mesélni, hogy milyen pressziónak vannak kitéve ebben a tekintetben. Ráadásul - csak hogy ezt alátámasszam, még egy szörnyű adat - hogyha a hét éven aluli fiatal gyermekeknek, kisgyermeknek a jelentős százaléka, mintegy 7 százaléka egyedül, szülői felügyelet nélkül van otthon hagyva akkor, amikor megbetegszik, akkor ez is csak azt támasztja alá, hogy az ilyen kisebb féle munkahelyi balesetek kapcsán a magyar

munkavállaló inkább befogja a száját, nyel egy hatalmasat, és eltűri azt, hogy a jogai csorbuljanak.

(13.50)

Tehát arra kérem államtitkár urat, arra kérjük a kormányzatot, hogy a jövőben sokkal hangsúlyosabban figyeljenek oda az ilyen visszaélésekre.

A törvényjavaslat 3. pontja a Bérgarancia Alapról szóló 1994. évi törvényt módosítja. Ennek legfontosabb eleme, hogy a csőd eljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvénnyel összhangban a bértartozás körét kiszélesíti.

Ennek a javaslatnak az összegzése kapcsán elmondhatjuk, hogy tulajdonképpen jónak találjuk, hiszen annak célja nem más, mint a visszaélések csökkentése.

Muszáj itt előhoznom a Palóckernek az ügyét, csak azért, hogy rávilágítsak arra, hogy Magyarországon ez a probléma mennyire élő, mennyire valós. Ugye, Nógrád megye legnagyobb foglalkoztatójaként a Palócker 1300 embernek adott munkát mintegy 80 üzletben, és pontosan látjuk most itt a felszámolás kapcsán, amikor csődbe ment ez a vállalat, hogy a munkavállalók, az ottani dolgozók milyen procedúráknak, milyen borzasztó helyzetnek vannak kitéve. Tehát volt itt az 1300 dolgozóból olyan eset, amikor 900 dolgozónak kéthavi munkabérével tartoztak úgy, hogy ezek a dolgozók egyébként kis fizetésű emberek, akiknek a törlesztőrészeket kifizetése és a rezsikifizetése havonta óriási nagy gondot tudott jelenteni, és amikor a fizetésüknek csak a foszlányait kapták meg, akkor teljesen érthető, hogy ez mennyire elfogadhatatlan, amikor 15-22 ezer forintokkal szűrték ki az ő szemüket, ezzel kívánták befogni a szájukat. Ráadásul ugye, Magyarországon a polgári és a büntetőjogi szabályozás túl megengedő ezen a területen. A Jobbik véleménye az, hogy a magyar embereknek, a magyar dolgozóknak a védelme érdekében ezt bizony szigorítani kellene, nehogy ne juszanak hozzá ahhoz a jogos bérhez, ami egyébként megilleti őket. Márpedig sokszor ez a helyzet, hónapokig várhatnak rá, sok százan adott esetben, amúgy meg keresztet vethetnek az egyéb olyan nem bérjellegű kifizetésekre, amiket amúgy egyébként nagyon is komolyan számszerűsíteni lehetne. Annak pénzbeli értéke van, de erről is le kell mondani az ilyen felszámolási folyamatok során, amivel egyébként Magyarországon sokkal többet találkozhatunk, mint mondjuk, Nyugat-Európában. Tehát nemcsak arról van szó, hogy a munkáltató beszünteti a működését, hanem fizetéseképtelenné válik, és csőd eljárás indul ellene.

A javaslat 4. pontja a munkaügyi ellenőrzésről szóló törvényt módosítja, egy új bekezdéssel egészül ki, amelynek értelmében a munkaügyi ellenőrzés kiterjed a szociális szövetkezet tagjának tagi munkavégzése esetén a szociális szövetkezetre is. Azért azt halkan megjegyezném, hogy itt az önök által elének terjesztett javaslatban a (2/a) bekezdés a jelen törvényjavaslat 36. §-a hozza be, és hiába bogarásztam én, államtitkár úr, az előterjesztést, de (4) bekezdés

abban bizony nem szerepel, holott ezt itt nevesítették. Na de ez csak egy zárójeles megjegyzés volt.

Ugornék egyet, mert az 5. pontra részletesebben is ki szeretnék majd térni. Így most mondom el, hogy egyetértünk az előttünk lévő törvényjavaslat 6. és 7. pontjával is. Az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2010. évi törvény apró módosításával és a közfoglalkoztatáshoz kapcsolódó, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi törvény módosításával is.

Az előterjesztés 5. pontja foglalkozik a szövetkezetekkel, illetve a szövetkezetekről, szociális szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény módosítását tartalmazza, és ha képviselőtársaim még bírják türellemmel, akkor majd egy későbbi felszólalásban erre még visszatérnék. Látom elnök úrnak az önfelelt arckifejezését. Várom majd a megtisztelő figyelmüket a későbbiekben is. Köszönöm szépen. *(Dr. Gyüre Csaba tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr; azt is, amit elmondott, meg azt is, hogy figyelte az arcomat - kifejező volt, tudatos.

Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP vezér-szónoka következik. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nagyon fontos törvényjavaslatról tárgyalunk, ismét egy salátatörvényről sajnos, ami önmagában is a Fidesz kudarca, hogy folyamatosan ilyen törvényeket kapunk, amelyben meglehetősen szedett-vedett módon olyan javaslatokat tárnak elénk, és nyújtanak be az Országgyűléshez, ami rengeteg ember életére nagyon komoly hatással van. Viszont azt gondolom, hogy nem az lenne a módja ezen javaslatok megtárgyalásának, hogy egy nagy salátatörvénybe mindent behajigálnak, hanem mindent a maga rendjén, módján kellene kezelni, és részletesen kellene foglalkozni az itt felmerülő egyes ügyekkel.

Én azért ezt most megpróbálom. Kezdem itt az első ponttal, ami számunkra nagyon fontos. Azért is, mert az LMP külön törvényjavaslatot nyújtott be korábban annak érdekében, hogy eltöröljünk a gyermekközmunkát, vagyis azt, hogy 16 éves gyerekeket közmunkára visznek ebben az országban. Kutatómunkával kiderítettük, hogy ez egy létező jelenség, terjedő jelenség és problémás jelenség. Ezt a javaslatunkat, hogy 18 éves korhoz kössük a közmunka kezdetének az időpontját, önök leszavazták. A Fidesz-KDNP leszavazta ezt a korábbi törvényjavaslatunkat. Ehhez képest én örömmel láttam a társadalmi egyeztetésre bocsátott verzióban, hogy szerepel a közmunka korhatárának 18 éves korban való rögzítése.

Ehhez képest, tisztelt államtitkár úr, ez a bekezdés az elénk terjesztett anyagból eltűnt. Magyarul, a Fidesz-KDNP-ben valaki észnél volt, és észrevette azt, hogy a gyermekközmunka problémás, bár az ellenzéknek, ugye, nem adták meg a lehetőséget, hogy egy törvényjavaslatunkat elfogadják, nem gond, az ügy a lényeg, észrevették, társadalmi egyeztetésre

bevitték, és utána pedig valamilyen ok miatt ezt onnan ki is húzták. Úgyhogy azt is mondhatom, hogy ez a javaslat, amit itt tárgyalunk, majdnem tartalmazza a gyermekközmunka eltörlését, ez azonban mégsem sikerült. Na most, innen indoklást kérnék. Ugyanis önök azt írták a társadalmi egyeztetésre szánt verzióban, idézem a kormányt: „A módosítás indoka, hogy a hatályos szabályozás a fiatalra ösztönzi, hogy hagyja abba a tanulmányait, és közfoglalkoztatásban dolgozzon. Tekintettel arra, hogy az elsődleges cél az, hogy a fiatalok alkalmassá váljanak a nyílt munkaerőpiacon történő elhelyezkedésre - írja a Fidesz -, amelyet a képzés biztosít, indokolt a törvény által alkalmazott alsó korhatár felemelése.” Na, most, tisztelt államtitkár úr, az, hogy ezt mégsem terjesztették be, ez most akkor azt jelenti, hogy mégsem gondolják azt, hogy a fiatal inkább az oktatásban kellene tartani, és nem kellene közmunkára vinni? Mi történt itt a Fideszben?

És ez most már nem az első, hanem a második olyan törvényjavaslat, amit ezen a héten látok, egy meglehetősen intenzív hetünk van, hogy a társadalmi egyeztetésre még beküldik azt a verziót, amelyben még találunk olyat, ami úgy mond kedvező, és utána valami lobbierdek hatására az onnan eltűnik. Részletes magyarázatot szeretnék kapni a Fidesztől arra, hogy itt mi történt. Nonszensz, hogy a XXI. századi Magyarországon gyermekközmunka lehet. Nem fogadható ez el, tisztelt államtitkár úr. Beadtuk módosítóban az önök korábbi szavait tulajdonképpen, én szeretném azt látni a végleges törvényjavaslatban.

Menjünk tovább, bár én azért is tartottam nagyon fontosnak ezzel kezdeni, mert ha gyermekekről van szó, akkor arról mindig az első helyen kell beszélnünk. De nézzük, hogy mi van még itt ebben a törvényjavaslatban! Az a verzió, ami elénk került, arról azt tudom mondani, hogy igazából a dilettáns kormányzásnak egy jó példája. Önök tulajdonképpen azért is salátáztak össze mindent, mert a saját kormányzási hibájukat próbálják meg kijavítani. De megint az van, mint a Fidesznél oly sokszor látom, hogy nem azt csinálják, ami a jó megoldás lenne, hanem olyan felemásan átvesszegetnek dolgokat ellenzéki oldalról is. Tehát ilyen például az, hogy a közmunkával kapcsolatban a változtatás, hogy a képzést kötelezővé teszik, hogy el kell fogadni, meg utazási költségeket megtérítenek.

Az LMP évek óta beszél arról, hogy közmunkacsapda van ebben az országban, most már tényleg örülnék, ha önök is belátnák. Mi javasoltuk az utazási költségtérítést, mi javasoltuk azt, hogy a képzés kapjon minden esetben elsőbbséget a közmunkához képest, és önök ezeket éveken át leszavazgatták. Most akkor úgy látszik, hogy megvilágosodtak, de jobb későn, mint soha - szokták mondani -, de azért engedjék meg, hogy azt gondoljam, hogy ez elég megkésett, azok után, hogy nagyon sok embert hoztak nagyon kemény helyzetbe a közmunkával kapcsolatban.

És akkor, ha már az ellenzék oldalán nézegetik a javaslatokat, akkor van ott még egy-két LMP-s javaslat, amit szeretném, ha megnéznének. Ilyen például

az, hogy az álláskereső számára mi elérhetővé tennénk a foglalkoztatást támogató különböző támogatásokat, bővítő támogatásokat, a bértámogatásokat. Rengeteg közmunkás jelentkezett, hogy vállalkozóvá válást elősegítő támogatásra lenne szüksége, közmunkásként nem kaphatja meg; szeretnénk, ha megkaphatná. De ott van az önfoglalkoztatáshoz nyújtott támogatás.

(14.00)

Ezeket mind elérhetővé kellene tenni a közmunkásoknak, mert azt látni kell, hogy a közmunka nem olyan, mint egy munkaerőpiaci állás, ezeknek az embereknek segítségre van szükségük ahhoz, hogy egy nyílt munkaerőpiacra eljussanak. Ezeket mind adják meg nekik, segítsenek a közmunkásoknak!

Hadd adjak még egy tippet: itt van a munkahelyvédelmi akcióterv. Gyakorlatilag önök a mai napig nem teszik lehetővé, hogy a közmunkás megszakítsa a közmunkát, és a versenypiacon elhelyezkedve járulékkedvezményt vehessen igénybe vagy lehessen utána érvényesíteni, helyesebben. Még mindig az van, hogy meg kell várni a közmunka végét, és utána veszi csak figyelembe az álláskereső idejénél a közmunkát. Ezt is jó lenne rendezni.

Amit viszont kifejezetten rossznak tartok, az a szankció, a háromhavi kizárás. Ennek semmi értelme nincsen, ez káros, nem tartom jó megoldásnak.

Salátatörvény, úgyhogy akkor ugrálunk pontról pontra, mert nem egy koherens jogi szöveget tárt elénk a kormányzat. Beszéljünk a foglalkoztatási szövetkezetekről is! Pár évvel ezelőtt - keressék elő a jegyzőkönyvet a parlamenti ülésről - mi elmondtuk, tehát amikor önök ezt kitalálták és megalkották, mi elmondtuk, hogy ez tulajdonképpen az uniós pénzek lenyúlására szolgál, a romák foglalkoztatását nem fogják tudni segíteni, és megtörtént. Megmondtuk! Én konkrétan emlékszem a parlamenti vitára, amikor győzködtük önöket arról, hogy ez egy képtelen konstrukció. Tehát ötszáz fős szövetkezet, ilyen nincs, hogy felülről irányított szövetkezetet hoznak létre. A nemzeti kormányzatnak a kötelező tagként való előírása pedig... - azt is mondtuk, hogy a romák szegregált foglalkoztatásához fog vezetni.

Ez történt, itt Gúr képviselőtársam helyesen idézte, hogy Farkas Flóriánék megcsinálták a „Híd a munka világába” foglalkoztatási szövetkezetet, és anélkül, hogy egyetlen állástalan roma embernek segítettek volna munkahelyhez jutni, gyakorlatilag lenyúltak egy csomó pénzt. Úgyhogy örülök, hogy észrevették azt, amit mi évekkorábban mondtunk, hogy ilyet nem kellene csinálni.

Viszont van itt egy problémás elem, ez a szociális szövetkezetek szabályozásának a módosítása. Ez annyira rosszra sikerült, amit önök beírtak ebbe a törvényjavaslatba, hogy még az önök korábbi parlamenti képviselője, Patay Vilmos is keményen bírálta ezt a szöveget - ugye, az Országos Szövetkezeti Tanácsot vezeti ő. Tekintve, hogy önök restelltek az érintettekhez fordulni, elutasította a magyar kormány az egyeztetéseket a szakmai szervezetekkel, akkor én

most behoztam ide ezeket, hogy legalább akkor most ismerkedjenek meg velük.

Az Országos Szövetkezeti Tanács véleménye az önkormányzatok, illetve a karitatív szervezetek tagságának a kötelező előírásával kapcsolatban, idézem: „A módosítást az Országos Szövetkezeti Tanács elnökeként nem tudom támogatni, mivel az súlyosan sérti a szövetkezetek nemzetközileg elfogadott elveit és a vállalkozásalapítási szabadság jogát, ha valamely speciális körülményt leszámítva a tagsági jogviszony létesítésében a szövetkezetek tagjait korlátozzák, a saját szövetkezeti vállalkozások alapításakor a tagsági összetétel önálló eldöntése vonatkozásában.”

Azt gondolom, hogy helye kell hogy legyen egy parlamenti vitában annak, hogy az érintettek mit gondolnak a saját helyzetükről, meg hogy ők mit élnék át a mi különböző irrományaink kapcsán. Ez a véleménye az egyik mértékadó szakmai szervezet vezetőjének. Úgyhogy, ha azt gondolják, hogy én most politikai harcot akarok önökkel folytatni, és csak meddő politizálást akarok csinálni azért, mert én ellenzékben vagyok, önök meg kormányon, azt tudom mondani, hogy nem. Az, aki ehhez a legjobban ért és terepen van, és napi szinten ezzel foglalkozik, neki ez a véleménye arról, amit önök itt salátába csomagolva leraktak az asztalra.

De menjünk tovább, mert van itt még vélemény. A helyzet az, hogy a Szociális Szövetkezetek Országos Szövetsége is erősen kritizálja ezt a javaslatot. Ami itt alapvetően zajlik, az az, hogy önök a visszaélésekre hivatkozva központosítani igyekeznek, és most az történik, hogy az önkormányzatokon keresztül akarunk politikai befolyást gyakorolni a szociális szövetkezetekre. Igen, vannak visszaélések, tudjuk, hát itt van a mi Voldemort képviselőtársunk - Mengyi Rolandról beszélek -, aki belebukott az üzelmibe. De azért, mert vannak korrump emberek, ne öntsék már ki a gyermeket a fürdővízzel. Tehát vannak jól működő szociális szövetkezetek. Nem lehet őket azért ellehetetleníteni, mert vannak korrump emberek, mint például az önök soraiban elhelyezkedő képviselő. Ezt nem lehet csinálni. Hogy gondolják, hogy azért, mert van korrupció, azért az egészet, úgy, ahogy van, kicsinálják?! Ez elfogadhatatlan! Szeretném leszögezni, hogy amit önök letettek az asztalra, azzal - és megint figyelmeztetem önöket - nem fogják elérni azt a célt, amit kitűztek, viszont igen nagy károkat fognak okozni.

Menjünk itt tovább azzal kapcsolatban, hogy a Szociális Szövetkezetek Országos Szövetsége hogyan gondolkodik erről a kérdéstről. Még egyszer mondom, teszem ezt azért, mert a kormány elmulasztotta a megfelelő egyeztetéseket a szakmai szervezetekkel. Azt gondolom, hogy ha valaki kormányoz, akkor adja már meg azt a méltóságot az érintetteknek, hogy beszél velük, mielőtt kicsinálja a szervezeteiket. Tehát elképesztő, amit önök csináltak! Kezdjük úgy, hogy a Szociális Szövetkezetek Országos Szövetsége elfogadhatatlannak, károsnak és minden jó kormányzásnak ellentmondónak tartja a szociális szövetkezetekben kötelező önkormányzati/karitatív szervezeti tagság jogszabályi előírásait, és a főtevé-

kenység névben való viselését. Tehát röviden és tömören ez az álláspont. Nem ellenzéki politikai támadásról van szó, hanem egy őszinte szakmai véleményről.

Szeretném indokolni, ahogy itt az állásfoglalásban olvasható is. Tehát az, hogy önök be akarják vinni az önkormányzatot kötelező tagként a szociális szövetkezetekbe, az alapvető demokratikus működés egyensúlyát fogja megbontani. Azt gondolom, hogy önök nem ismerik a nemzetközi gyakorlatot a szövetkezetekkel kapcsolatban, és azért próbálkoznak ilyen megoldásokkal. A logika kristálytisza: az önkormányzat így döntő befolyást tud gyakorolni a többségében rászoruló magánszemély tagságú szövetkezet működésére, miközben egy szavazata van, mint az összes többi tagnak. Hosszú távon a változó érdek alapú helyi politikai és hatalmi nyomásgyakorlás el fogja lehetetleníteni azt, hogy a tagok elsősorban a saját gazdaságukat előmozdítva, helyi eszközökkel javítsanak a maguk életén.

Van itt egy-két hajmeresztő dolog: nincs benne a karitatív szervezet törvényi definíciója, így gyakorlatilag jogbizonytalanságot fog okozni egy ilyen szervezet azonosítása és bevonása. A Belügyminisztérium volt, aki ezt a fogalmat betette a szövetkezeti törvénybe, és ők a Karitatív Tanács tagjait értik karitatív szervezet alatt. Ezt akkor úgy képzelik el, hogy 2600 szociális szövetkezet ezzel a nyolc szervezettel fog majd tagságra lépni, ha nem az önkormányzattal? Vagy mi van itt? Ezt kodifikálták. Tehát jó lenne akkor ezt tisztázni. Még egyszer mondom, ha egyeztettek volna az illetékes szakmai szervezettel, akkor nem egy ellenzéki képviselőtől kapnák meg ezeket a kérdéseket, de kénytelen vagyok, mert önök nem állnak szóba, velünk is csak azért, mert muszáj, tudom jól.

A Belügyminisztérium által a közfoglalkoztatás érdekében generált 123 önkormányzati taggal rendelkező szociális szövetkezet mintájára akarják az összes, 2600 szociális szövetkezetet a közfoglalkoztatás eszközévé tenni. Tehát ez is a szociális szövetkezetek állásfoglalásában látható. Igen, és azt írják, amit én is gondolok, hogy a törvényhozó láthatóan nem rendelkezik nemzetközi ismeretekkel, hogy a szociális gazdaság hogyan működik Európában és úgy általában a világban, illetve, hogy a társadalmi változások, szociális szövetkezetek milyen jogszabályi feltételek között működnek. Azt is írják, hogy diszkriminatív szabályozást hoz létre az állam akkor, amikor a polgári törvénykönyv civil szervezeteitől vagy gazdasági szervezeteitől eltérően a szociális szövetkezetek számára előírja azt, hogy a nevükben viselni kell a főtevékenységére utaló megjelölést.

És akkor még két dolgot szeretnék itt megjelölni, ami viszont teljesen fölöslegesen pluszterhet rak a szociális szövetkezetekre. A tagi munkavégzéshez kapcsolódóan már egyszer kellett a szociális szövetkezetek alapszabályát módosítani, feleslegesen, mert egyébként elég lett volna azokat erre kötelezni, ahol van tagi munkavégzés, de nem, önök mindenkire megtették. Most újra minden szociális szövetkezetnek módosítania kellene az alapszabályát és teljesen

értelmetlenül. Ezzel az a legnagyobb probléma, hogy ügyvédi ellenjegyzéssel módosítható és adható be a cégbíróságra az alapszabály. Ez azt jelenti, hogy szövetkezetenként körülbelül 30 ezer forintot teljesen fölöslegesen ki kell fizetniük. Ez összességében 80 millió forint kiadást, illetve az államnak bevételt jelent a szociális szövetkezetek esetében, és én azt gondolom, hogy nem kellene fölöslegesen sarcolni a szociális szövetkezeteket. Legyenek kedvesek, vegyék észre, hogy már megint fölöslegesen kérnek valamit. Az önök egyik minisztere minden másnap arról beszél, hogy bürokráciát akar csökkenteni, akkor érezzék már magukat úgy, mintha egy kormányban lennének, és próbáljanak meg önök is spórolni ezeknek az embereknek a pénzével.

Egy szó mint száz, tisztelt államtitkár úr, tisztelt képviselőtársaim, nagyon elégedetlen vagyok azzal kapcsolatban, hogy önök ilyen módon estek neki a szociális szövetkezeteknek. Szeretném, ha behúznák a keziféket, és visszatérnének egy kicsit, két lépéssel hátrébb, és beszélnének ezekkel az emberekkel, mielőtt felforgatják az életüket. Legyenek olyan szívesek, és ne innen, az elefántcsonttoronyból próbálják meg kitalálni, hogy a terepen mi a helyzet. Azt gondolom, önöknek minden eszközük, tárcájuk, pénzük, paripájuk, fegyverük, mindenük megvan ahhoz, hogy egy normális szabályozást hozzanak létre. Értem a céljukat, de ez nem jó, amit itt most lekodifikáltak.

Mi beadtuk a módosító javaslatokat, mi is szeretnénk, ha a korrupció csökkenne Magyarországon, mi, önökkel ellentétben teszünk is érte, de a lényeg az, hogy legyenek kedvesek, nézzék meg a módosító javaslatainkat, és most túl azon, hogy ellenzékkormány frontvonalon önök nem hajlandóak semmit figyelembe venni, de fogadják el a mieinket.

Még az utolsó szó jogán szeretném elmondani, hogy határozottan tiltakozom a gyermekközmunka ellen, és nagyon komoly támadást fogunk intézni a kormány ellen, ha nem fordul vissza erről az útról, és a gyermekeket nem hagyja meg a gyermekkorban, az oktatásban, hanem engedi, hogy közmunkára vigyék őket.

(14.10)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, azt is, hogy ilyen precízen pontban 15 percnél befejezte a gondolatai elmondását.

Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben. Kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki.

Normál szót kérő képviselőként - ahogy jelezte már - Ander képviselő úr, a Jobbik képviselője következik. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót és a türelmét, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A szociális szövetkezetek és a foglalkoztatási szövetkezetek kapcsán azért némi kis visszatekintést meg kell hogy itt ejtsünk. Amikor 2012-ben és 2013-ban a 2006-os szövetkezeti törvény módosítását a tisztelt Ház tárgyalta, akkor a Jobbik bizony előre szólott, és

rengeteg olyan kritikai észrevételt tettünk, amit a kormány egész egyszerűen nem volt hajlandó figyelembe venni. Szokásos hatalmi arroganciával ezeket az észrevételeket lesöpörték, beindult a törvénygyár, és hoztak egy olyan törvényt, amiről világosan bizonyosodott - és nem mi mondjuk ellenzékéből, hanem önök írták le -, hogy nem jó. Miről is van itt szó? Ott szerepel feketén-fehéren az általános indokolásban, hogy nem váltotta be például a foglalkoztatási szövetkezet a hozzá fűzött reményeket. Szóltunk előre. Miért nem tetszettek meghallgatni?

S akkor itt a nagy kérdés, hogy ha volt egy ilyen kísérlet, ami súlyos milliárdjaiba került az országnak, uniós vagy éppen hazai költségvetési forint-milliárdokba, akkor ezek elherdálása, illetve ezek ellopása miatt történik-e számonkérés, túl azon a néhány, itt most megpörgetett ügyön kívül, amiről a széles nyilvánosság is hallhatott; gondolok itt Volde-mort nagyúr és Azkabanba való egész bandájának a történetére vagy éppen Farkas Flóriánnak a messzire bűzlő ügyeire. Történt-e politikai felelősségre vonás? Vagy várható-e, hogy lesz ebben az ügyben politikai felelősségre vonás is, azon túl, hogy reményeink szerint itt a nyomozó hatóságok teszik a dolgukat, és előbb-utóbb azért majd megüti a bokáját az, akinek itt rejtegetnivalója, takargatnivalója van ezekben a nagyon-nagyon disznó és fölháborító ügyekben.

Azon túl egyébként, hogy ezeket a milliárdokat eltapsolták vagy éppen ellopták, itt egy másik kérdés is: elvesztegettek egy csomó évet és elvesztegettek bizonyos hiteket. Elő kell venni itt a szociális szövetkezetek és a foglalkoztatási szövetkezetek kapcsán a magyar-cigány együttélés kérdését, és nagyon kérem, hogy ne legyen majd az a válasz, hogy a Jobbik akkor itt ennek a napirendi pontnak a kapcsán is úgymond cigányozott. Eszem ágában nincsen. Viszont ha föl-lapozzuk a korábbi parlamenti ülésnapok jegyzőkönyveit, akkor világosan látható, hogy milyen nagy reményekkel terjesztette itt ezeket elő, mondjuk, Farkas Flórián; az a Farkas Flórián, akinek a miniszterelnök úr még mindig nem hajlandó elengedni a kezét, úgy csinál egyébként a miniszterelnök úr, mintha mi azt mondanánk, hogy a Margit hídról lelógatott Farkas Flóriánnak engedje el a kezét. Erről azért szó nincsen. Viszont politikai színen is jelezni kellene, hogy eddig és ne tovább, mert az a cigányintegrációs politika, ami Magyarországon a rendszerváltás után zajlott, az a zsákutcába, sőt nem is csak a zsákutcába, hanem a szakadékba fogja vinni Magyarországot.

S ha önök nem hajlandóak elengedni ezeket az enyves kezeket - legyenek azok egyébként országos roma önkormányzati vezetők enyves kezei vagy éppen a saját frakciójukban ülő enyves kezek -, akkor óriási nagy baj lesz. Az idő pedig fogy. Ugyanis azok a társadalmi rétegek, amelyeket ezek a problémák hangsúlyosan érintenek, amelyek problémáinak az orvoslására ezeket a szociális szövetkezeteket vagy éppen foglalkoztatási szövetkezeteket kimódolták, robbanásszerű, mondjuk úgy, hogy népességnövekedésen esnek át. Halmazott módon termelik újra a nyomort, és az ezekben a közösségekben születő fia-

talok előtt semmiféle olyan perspektíva nincs, ami a magyar-cigány együttélést és Magyarország hosszú távú boldogulását elő tudná segíteni.

Ezért is mondom azt, hogy itt nemcsak pénzről van szó, hanem bizonyos hitek erodálásáról, azok elvesztegetéséről, arról, hogy ki kell mondani: a cigányintegrációs politikájuk önöknek is csődöt mondott. Most jelentek meg azok a számok, amelyek a legfrissebb kutatási eredményeket tartalmazzák, és világosan kiolvasható ezekből, hogy milyen iszonyatos, óriási baj van a cigány közösség oktatási vagy éppen munkaügyi helyzete kapcsán is itt Magyarországon. S mivel közös hazában élünk, ez nyilván visszahat az egészre, és önök ezt egész egyszerűen nem hajlandóak észrevenni, mennek tovább azon az úton, amit, mondjuk, a szocialista kormányzat a kolompári politika folytán magáénak vallott, ők sem tettek semmit. Kiállt Kolompár Orbán egy pólóban, rajta, hogy „roma vagyok, nem bűnöző”, aztán kisvártatva el is vitték, és kapott 1 év 10 hónap letöltendő börtönbüntetést.

Ugyanez folyik most is tovább, csak az a helyzet, hogy önök ugyanilyen makacs elszántsággal ragaszkodnak a kis politikai famulusukhoz, mert bizony ki kell jelenteni, hogy az egész ügy mögött, tudom, hogy súlyos lesz a szó, de aljas politikai machinációk rejlenek. Miről is beszélek? Arról, hogy itt négy-öt évente biztosítani kell olcsó romavoksokat. Erről van szó, nem másról. Meg van hozzá találva a megfelelő ember, aki ezt adott esetben szállítja, vagy azt ígéri, hogy ezeket szállítani tudja, és akkor az szabadon garázdálkodhat, és sem a miniszterelnök, sem senki nem gátolja meg ebben. Stratégiai partnernek tekintik, még ha Lázár János szavai szerint a rendőrség és a NAV ezzel egy kicsit másként is áll. Szóval, erről szólt a cigányintegráció: lopásról, korrupcióról, mutyikról, a pénzeknek itt is a haverok zsebébe való átcsoportosításáról, arról, hogy az Országos Roma Önkormányzatot olcsó romavoksok önkormányzatává tették ezzel a politikával.

A Farkas Flórián által felügyelt „Híd a munka világába” foglalkoztatási szövetkezetről is azért ejteni kell néhány szót. Voldemort nagyúr disznóságai vagy tervezett disznóságai mellett azért ez is egy olyan precedensértékű dolog volt ebben az egész történetben, ami világosan megmutatta azt, hogy azok a panaszok, azok a kifogások, azok a jogos kritikák, amelyekkel képviselőtársaim, Sneider Tamás, Vágó Sebestyén, Bertha Szilvia - még a korábbi ciklusban - itt előálltak, bizony mennyire jogosak voltak. Elmondták, hogy önök fordítva ülnek a lovon, egy olyan alap nélküli homokvárát építenek föl ezzel a rendszerrel, ami törvénytörően össze fog omlani, és mint ahogy látjuk, bizonyos részelemeiben már önök is elismerték, hogy össze is omlott, hiszen ki kell vezetni a rendszerből, mondván, hogy nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket. Csak az a helyzet, hogy közben Magyarország órája pedig ketyeg, és rohamléptekkel szaladunk abba a társadalmi integrációs, illetve dezintegrációs szakadékba, ami óriási gondokat fog itt okozni az elkövetkezendő évtizedekben Magyarországon.

Az volt itt a fő céljuk ezzel az egészszel, hogy a vidéket, a hátrányos helyzetű térségeket, illetve hátrányos helyzetű társadalmi csoportokat is megkíséreljék fölemelni, és mint ahogy mondtam, meg kell nézni, milyen aranyzavakkal beszélt erről az egész tervezetről, mondjuk, három vagy négy évvel ezelőtt Farkas Flórián, és hogy mi lett ebből az egészszől. Szembesíteni kellene vele kormányzati vagy kormányfői szinten is, hogy az az 1,6 milliárd forint, amit eltapsoltak, lenyúltak, elloptak, bizony sokkal több ennél: egy ígéret megtapósása, egy integrációs perspektíva sárba rántása, és nem más, még ha furcsa is egyébként az, hogy mondjuk, a Jobbik padsoraiból mondja ki ezt egy országgyűlési képviselő. De hozzáteszem, tisztelt államtitkár úr, hogy nincsen olyan normális ember Magyarországon nyilvánvaló módon, aki az integráció ellen lenne; mi is azt mondjuk, hogy igen, nagyon fontos az integráció, tehát az elkövetkezendő évtizedek legfontosabb kérdése a magyar-cigány együttélés kérdése lesz ebben az országban, sőt egész Közép- és Kelet-Európában vagy éppen a balkáni térségben is. Éppen ezért nem lenne szabad ezeket a forrásokat és ezeket az ígéreteket, ezeket a lehetőségeket ilyen formában tönkretenni.

(14.20)

Amikor mi azt mondtuk, hogy önök fordítva ülnek a lovon, akkor azt értettük ezalatt, hogy ha valóban működő szociális szövetkezeti rendszert akarnak létrehozni Magyarországon, akkor első lépésként egy államilag koordinált, tulajdonképpen állami szövetkezeti rendszert kellene felállítani, amihez aztán egy alrendszerként csatlakozna ez. Hiszen valóban nem ördögtől való gondolat a szociális szövetkezetek felállítása, azok működtetése. Nagyon nemes célt tudnak ezek szolgálni adott esetben, de a megfelelő háttérnek akkor is meg kell lenni. Megfelelő háttér alatt értettük például azokat a szakembereket, akik mind szociálismunkás-kompetenciákkal, mind pedig mezőgazdasági kompetenciákkal bírva valóban segíteni tudják ezeket a projekteket, és nem csak arról szól majd a dolog, hogy a projektmenedzsment hájasra hízalja a potrohát - már elnézést -, és mindent lepapíroznak, és papíron egyébként minden rendben van, sok esetben eltekintve az ilyen Voldemort-féle ügyektől is -, tehát papíron minden rendben van, minden nagyon szép, minden nagyon jó, mint ahogy az egyébként szokott lenni a kormánypárti képviselők felvetései alapján, de aztán a valóságban mégse működik. És amikor elfogynak az integrációs pénzek, amikor elfogynak az európai uniós pénzek, amikor elfogynak az ilyen-olyan források, amelyeket adott esetben hazai költségvetési pénzekből csoportosítanak át ide, akkor világosan kiderül, hogy ezek a szociális szövetkezetek, amelyeket beígérték és egyfajta megoldásként felvázoltak nekünk, nem működnek. Tisztelet a kivételnek, természetesen, tisztelet azoknak a kivételeknek, ahol becsülettel végzik a munkájukat, és tényleg nemes célok érdekében tevékenykednek.

De azt is látni kell, és nagyon jó lenne, ha államtitkár úr ezzel kapcsolatban konkrét számokat tudna elénk tárni, hogy készült-e egy összegző regiszter arról, hogy hogy állunk ezen a téren. Mennyi forrás lett összesen beleöntve ezekbe a szövetkezetekbe, mi ennek a konkrét eredménye? Itt különféle számok hangzottak el. A több mint 2 ezer szociális szövetkezetből mennyi az, amelyekről önök is úgy tartják, hogy életképes, és adott esetben piaci körülmények között is megáll majd a saját lábán? Nagyon jó lenne ilyen konkrét számokról is hallani itt, mert azt hiszem, hogy a rendszer alfáját és ómegáját valahol mégiscsak ez jelentené.

Amikor mi azt mondtuk, hogy egyéb kiegészítő alapok is szükségeltetnek ehhez, azt értettük ezalatt, hogy a vidéken rendet kell teremteni, mert az mégsem járja, hogy vannak akár egyfajta ellenséges törzsi terület besorolást is kapható körzetek Magyarországon, ahol törvénytörő, hogy ezek a szociális szövetkezetek nem működnek, hiszen mindent ellopnak. Nemhogy a terményt lopják el adott esetben, államtitkár úr, hanem vannak olyan falvak Magyarországon, ahol komplett utcásokat lopnak el. És hiába hozom én ide a fényképeket, hiába hozok én ide petíciót a felháborodott és törvénytisztelő vagy éppen a beilleszkedett cigány lakosság részéről is, az államhatalom ezt elhessegeti magától, mert ez nyilvánvalóan kényelmetlen momentum, ami mégiscsak rávilágít arra, hogy nincs minden rendben a vidéki Magyarországon, azon a vidéki Magyarországon, ahol - ha csak a kistelepüléseket nézzük - az önkormányzatoknak több mint a fele idetartozik. Igaz ugyan, hogy egyszer Kósa Lajos mintegy nóvumként tárta elém, hogy tudom-e, mennyien élnek a legnehezebb sorsú kistelepüléseken. Igen, tudom, nem mondtott nekem ezzel újat, a társadalom mintegy 7,5 százaléka lakik ezer fő alatti kistelepüléseken, pontosan azokon a helyeken, amelyeket önök ezekkel a szociális szövetkezetekkel elsősorban megcéloztak.

De ahhoz, hogy ez működjön, és a gyakorlatban is aprópénzre lehessen váltani ezeket az elveket, akkor ilyen formában rendet is kellett volna tenni vagy rendet kellene tenni, valamint ugyanúgy szükség lett volna egy állami koordináló szervezetre. Lehet, hogy az LMP-s képviselő asszony most ezen megrökönyödik, de mi évekkal ezelőtt is mondtuk, hogy az államnak óriási szerepe lenne abban, hogy a szociális szövetkezeteket, ha már létrehozzák, összefogja és a működésüket koordinálja, és ne l'art pour l'art alapon működjenek, felélve a forrásokat egyfajta tücsökszervezetként. Aztán azt is mondtuk, jobban oda kellene figyelni arra, nehogy egyfajta új rabszolgapiac bontakozzon ki vagy keletkezzen azáltal, hogy azok a szabályozók, amelyekről előttem már oly sokan beszéltek, nem kellően átgondoltak. Önök akkor elhessegették ezeket a felvetéseket, és lám-lám, mostanra kiderült, hogy csak volt alapja annak, amiről mi itt beszélünk.

Az utolsó felvetésem - talán még van rá néhány másodpercem - a segélyelv érvényesülése, amivel mi soha nem tudtunk egyetérteni. Tehát hogy ezek a beruházások, ezek a projektek egyfajta segélyezett

státuszt, illetve mentalitást erősítsenek meg azokban az emberekben, akikre ezt kitalálták, ugyanis így soha nem lehet őket visszavezetni az elsődleges munkaerőpiacra. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Kíván-e még valaki felszólalni? (*Nincs jelentkező.*) Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Államtitkár úr kíván-e reflektálni? (*Lepsényi István jelzésére:*) Parancsoljon, öné a szó.

LEPSÉNYI ISTVÁN nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönjük az észrevételeket, köszönjük azokat is, amelyek megerősítik, hogy a gondolataink jó irányba haladnak, és köszönjük a kritikai észrevételeket is, hiszen érdemes minden gondolatot elemezni és végiggondolni.

A mostani előterjesztés nem egy átfogó, a munkaerőpiacra és ezzel kapcsolatos kérdésekkel foglalkozó előterjesztés, hanem az elmúlt időszakban figyelemmel kísértük a különböző tendenciákat, a munkaügyi ellenőrzések eredményeit és tanulmányokat, és ennek alapján hoztunk bizonyos, bár rendkívül fontos korrekciókat a különböző törvényekben.

Legelőször is szeretném megköszönni Bányai képviselő úrnak azt, hogy megerősítette azokat a tapasztalatokat, amelyek alapján ezeket a módosításokat az Országgyűlés elé terjesztjük.

Gúr Nándor úr esetében, és bizonyos mértékben általános bevezetesként is szeretném elmondani, hogy viszonylag könnyű papírokat emelgetni és szavakban elmondani dolgokat, de viszonylag nehéz cselekedni, főleg úgy, hogy a cselekedetnek megvan az eredményei. Ha belenézünk a számokba: 2002-ben a munkanélküliség 5,8 százalék volt, ez volt az első Fidesz-kormány záró éve, 2010-ben 11,6 százalék volt a munkanélküliség, ami igen jelentős problémát okozott minden szempontból az országnak, jelen pillanatban pedig 4,9 százalék a munkanélküliség. Tehát teljesen más jellegű problémákkal szembesülünk, mint amilyen problémákkal az elmúlt időszakban szembesültünk.

Azt is meg kell néznünk, hogy ez alatt az idő alatt 680 ezer embernek adtunk munkát, és a 680 ezer emberből 450-460 ezer a versenyszférába ment, ahol igazi kihívások vannak. Tehát ezek az emberek egyre jobban boldogulnak az életben és egyre magasabb jövedelemmel rendelkeznek, és viszonylag kicsi azoknak az aránya, amelyik közmunkába ment.

Ugyanakkor látnunk kell, hogy egy négy egész valahány tized százalékos munkanélküliségnél azért mások a feladatok, mert az általános, többször hivatkozott különböző nemzetközi tendenciák és statisztikák azt mutatják, hogy általában a társadalom 3,5 százaléka az, amelyik nem nagyon alkalmas munkára különböző okokból, tehát ott tartunk, hogy jelen pillanatban a munkahelyteremtés és a munkaerő-

teremtés hasonló fontosságú. Teljesen egyértelmű, hogy Magyarország már eljutott arra a paradigma-váltásra, amely szerint Magyarország nem az olcsó és nagy mennyiségű munkaerő piaca, hanem a külföldi tőkét, a hazai tőkét arra kell irányítanunk, hogy jobban képzett és viszonylag korlátozott munkaerő áll rendelkezésre, tehát a munkaerőpiaci lépések nagyon fontosak ebben az irányban. A munkaerőpiaci lépésekben az, hogy hogyan lehet a közmunkát felhasználni és a közmunkából átvezetni az életbe, a versenyszférába embereket, ez rendkívül fontos. Itt különböző problémákat hallottunk a képviselő urak és hölgyek felszólalásaiban.

(14.30)

De ugye jól látható, hogy valaki, aki életében még nem dolgozott, és bemegy a közmunkába, az már egy jelentős lépés a számára. Hiszen az, hogy el kell kezdeni dolgozni, esetenként nagyon nagy kihívás. Azt követően az a lépés, hogy az árokszéli kapálgatásból szabad ég alól átmenjen egy vállalathoz, pszichológiai sokkot jelent. Ezt nem lehet úgy elképzelni, hogy egyik napról a másikra egyszerűen megváltoztatjuk a feltételeket, és azt mondjuk neki, hogy ma itt dolgoztál, akkor holnaptól kezdve másképpen dolgozol. Ez egy folyamatos, összehangolt, többlépcsős stratégiai munka, amivel kapcsolatban megvan a kormányzatnak az elképzelése, és ezt szisztematikusan végre is hajtja.

A munkavédelemmel kapcsolatban nagyon fontosnak tartom azt, hogy elemezzük, mi a számok mögötti tény, és mindent megtegyünk, hogy egyre jobb legyen a helyzet. Ezért is javasoltuk a munkavédelmi ellenőrzések szigorítását és az ezzel kapcsolatos jogszabályok szigorítását. Ugyanakkor azt is el kell mondanunk, hogy sajnos a balesetek jelentős hányada a munkavállalók miatt következik be. Tehát ott is képzést kell tartanunk, tudati átforgatásra van szükség, hogy fegyelmezett munkavégzéssel lehet csak a baleseteket jelentős mértékben csökkenteni. Azt hiszem, hogy ez szintén közös feladat.

A szociális szövetkezetekkel kapcsolatban nagyon sok felvetés hangzott el. Először is hangsúlyozzuk azt, hogy a szociális szövetkezetek a hátrányos helyzetű személyek foglalkoztatását segítik elő. Van nagyon pozitív tapasztalatok, ugyanakkor azt jól látjuk, hogy a foglalkoztatási szövetkezetek esetében, elsősorban a munkaügyi ellenőrzések negatív tapasztalatainak eredményeképpen javasoljuk, hogy ezt a formát meg kell szüntetni. Egyértelmű, hogy a kormányzat figyeli, hogyan változik a társadalom, milyen pozitív és negatív tendenciák vannak, ezért teszi javaslatait arra az irányra, ami megoldja az adott gondot. Az önkormányzatok bevonása a szociális szövetkezetekbe, úgy gondoljuk, jelentős mértékben megold bizonyos problémákat.

Azt elfogadjuk, hogy a szövetkezeti törvénynél a kodifikáció során elírás történt. Köszönjük szépen képviselő asszonynak, hogy fölhívta erre a figyelmünket, ezt ki fogjuk javítani.

A közfoglalkoztatás, ahogy említettem az elején, egy általános és komplex probléma. Általában a közfoglalkoztatási jogviszony alsó korhatárának igazodnia kell a munkaviszony létesítésének alsó korhatárához. Ez egy olyan kérdés, ami egy alaposabb átgondolást és tanulmányozást igényel. Ezt a kérdést is megvizsgáljuk, és vissza fogunk rá térni.

Amit még nagyon fontosnak tartok, itt többször elhangzott az egyeztetés a társadalmi és szakmai szervezetek között. Én személy szerint körülbelül negyedévente leülök a Vállalkozásfejlesztési Tanáccsal, amely 16 szakmai és társadalmi szervezetet foglal magában, és Cseresnyés államtitkár úr is; meghallgatjuk a véleményüket, elmondjuk azt, hogy nekünk milyen terveink és javaslataink vannak, és örömmel vesszük, ha a társadalmi és szakmai szervezetek képviselői megjelennek, felkészültek, és elmondják a saját véleményüket. Szerintem az ilyen jellegű véleménycsere és együttműködés segíti elő azt, hogy

minél jobb szabályokat hozunk az életben. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig volt lehetőség.

Napirend utáni felszólalásra nem jelentkezett senki - az életnek vannak apró örömei.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának ezzel végére értünk.

Megköszönve munkájukat, tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés jövő héten hétfőn 11 órakor folytatja ülését.

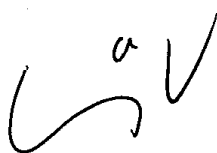
Az **ülénapot bezárom**. Mindenkinek jó napot, kellemes hétvégét kívánok. Viszontlátásra!

(Az ülésnap 14 óra 35 perckor ért véget.)

Földi László s.k.
jegyző

Gúr Nándor s.k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)